

Studera och undervisa om evangeliet

En handbok för lärare och ledare inom kyrkans seminarier och religionsinstitut

Studera och undervisa om evangeliet

*En handbok för lärare och ledare inom
kyrkans seminarier och religionsinstitut*

Utgiven av Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars

Heliga

Salt Lake City, Utah, USA

Kommentarer och rättelser uppskattas. Var god sänd dem, inklusive fel, till:
Seminaries and Institutes of Religion Administration
50 E. North Temple Street, Floor 9
Salt Lake City UT 84150-0009 USA
E-post: ces-manuals@ldschurch.org

Vänligen ange fullständigt namn, adress, församling och stav. Se till att
ange lektionsbokens titel. Ge sedan dina kommentarer.

© 2012 Intellectual Reserve, Inc.

Med ensamrätt

Printed in the United States of America

Engelskt original godkänt: 12/11

Godkänt för översättning: 12/11

Originalets titel: *Gospel Teaching and Learning*

Swedish

10581 180

ISBN 978-91-86881-77-1

Innehåll

Förord	V
Undervisa på Frälsarens sätt	V
Inledning	IX
Kyrkans utbildningsverksamhet	IX
Kyrkans seminarier och institut	IX
1. Syfte	1
Vår målsättning [1.1]	1
Följa [1.2]	2
Undervisa [1.3]	5
Administrera [1.4]	7
2. Grundprinciper för att studera och undervisa om evangeliet	10
Undervisa och lär genom Anden [2.1]	11
Främja en inlärningsmiljö av kärlek, respekt och målmedvetenhet [2.2]	13
Studera skrifterna dagligen och läs kursens text [2.3]	19
Förstå sammanhang och innehåll i skrifterna och i profeternas ord [2.4]	23
Upptäcka, förstå, känna sanningen och dess betydelse, och tillämpa evangeliets lärosatser och principer [2.5]	26
Förklara, berätta och vittna om lärosatser och principer i evangeliet [2.6]	31
Behärska nyckelskriftställen och Grundläggande lärosatser [2.7]	34
3. Undervisa om skrifterna i seminariet och institutet	38
Införliva grundprinciperna för studier och undervisning om evangeliet [3.1]	39
Lukas 5: Ett exempel [3.2]	42
4. Förberedelse för undervisning	47
Personlig förberedelse [4.1]	47
Elevens förberedelse [4.2]	49
Lektionsförberedelse [4.3]	50
5. Undervisningsmetoder, färdigheter och tillvägagångssätt	58
Frågor [5.1]	58
Klassdiskussion [5.2]	63
Läs skrifterna tillsammans i klassen [5.3]	64
Lärarens framställning [5.4]	65
Berättelser [5.5]	66
Små gruppdiskussioner och uppgifter [5.6]	67
Skrivövningar [5.7]	68
Skrivtavla [5.8]	69
Föremål och bilder [5.9]	70
Audiovisuella framställningar och datapresentationer [5.10]	70
Musik [5.11]	74
Allmänna råd och förmaningar [5.12]	76
6. Fortsatt utveckling som lärare	78
Herrens löfte [6.1]	79
Ämnesregister	81

Förord

“När vi börjar analysera oss själva och försöker förbättra oss som lärare, vad är då vårt bästa föredöme? Kan vi bedriva några ädlare studier än att analysera våra idéer och målsättningar och metoder och jämföra dem med Jesus Kristus?”
(Boyd K. Packer, *Teach Ye Diligently*, rev. uppl. [1991], s. 22).

Undervisa på Frälsarens sätt

Tänk ett ögonblick på vad du vet om Frälsaren. Kan du se honom framför dig — med sina lärjungar samlade runt omkring sig? Kan du föreställa dig hur han undervisar folket vid Galileiska sjön eller hur han personligen samtalar med kvinnan vid brunnen? Vad lägger du märke till i hans sätt att undervisa och leda? Hur hjälper han andra att lära, växa andligen och bli omvänd till hans evangelium?

Han älskade dem, bad för dem och betjänade dem ständigt. Han fann möjligheter att vara tillsammans med dem och att uttrycka sin kärlek. Han kände till deras intressen, förhoppningar och önskningar och vad som hände i deras liv.

Han visste vilka de var och vilka de kunde bli. Han fann unika sätt att hjälpa dem lära och tillväxa — sätt som var avsedda för just dem. När de hade det svårt förlorade han inte hoppet om dem utan fortsatte att älska och betjäna dem.

Han förberedde sig för att undervisa genom att tillbringa tid i ensamhet, i bön och fasta. I dagliga, enskilda ögonblick, sökte han sin himmelske Faders vägledning.

Han använde skrifterna för att undervisa och vittna om sitt uppdrag. Han lärde människorna att själva tänka på skrifterna och att använda dem för att finna svar på sina egna frågor. Deras hjärtan brann inom dem när han lärde Guds ord med makt och myndighet, och de visste för egen del att skrifterna var sanna.

Han återgav enkla berättelser, liknelser och exempel ur verkliga livet som var välbekanta för dem. Han hjälpte dem upptäcka lärosatser i evangeliet genom egen erfarenhet och i den värld som omgav dem. Han talade om fiske, om barnfödelse och om att arbeta på åkern. För att lära oss hur vi ska ta hand om varandra återgav han berättelser om att rädda förlorade får. För att undervisa sina lärjungar om att förlita sig på sin himmelske Faders ömma omvårdnad uppmanade han dem att “se på ängens liljor”.

Han ställde frågor som fick dem att tänka och känna djupt. Han var uppriktigt intresserad av deras svar och glädde sig över deras sätt att formulera sin tro. Han gav dem tillfällen att ställa egna frågor och förmedla det de själva kommit fram till och han besvarade deras frågor och lyssnade på deras erfarenheter. Tack vare hans kärlek kunde de lugnt förmedla sina tankar och personliga känslor.

Han inbjöd dem att vittna, och när de gjorde det vidrörde Anden deras hjärtan. “Vem säger ni att jag är?” frågade han. Petrus blev stärkt i sitt vittnesbörd när han svarade: “Du är Messias, den levande Gudens Son.”

Han litade på dem, förberedde dem och gav dem viktiga ansvar att undervisa, välsigna och tjäna andra. "Gå ut i hela världen och predika evangelium för hela skapelsen", befalldes han dem. Hans avsikt var att hjälpa dem bli omvända genom att tjäna andra människor.

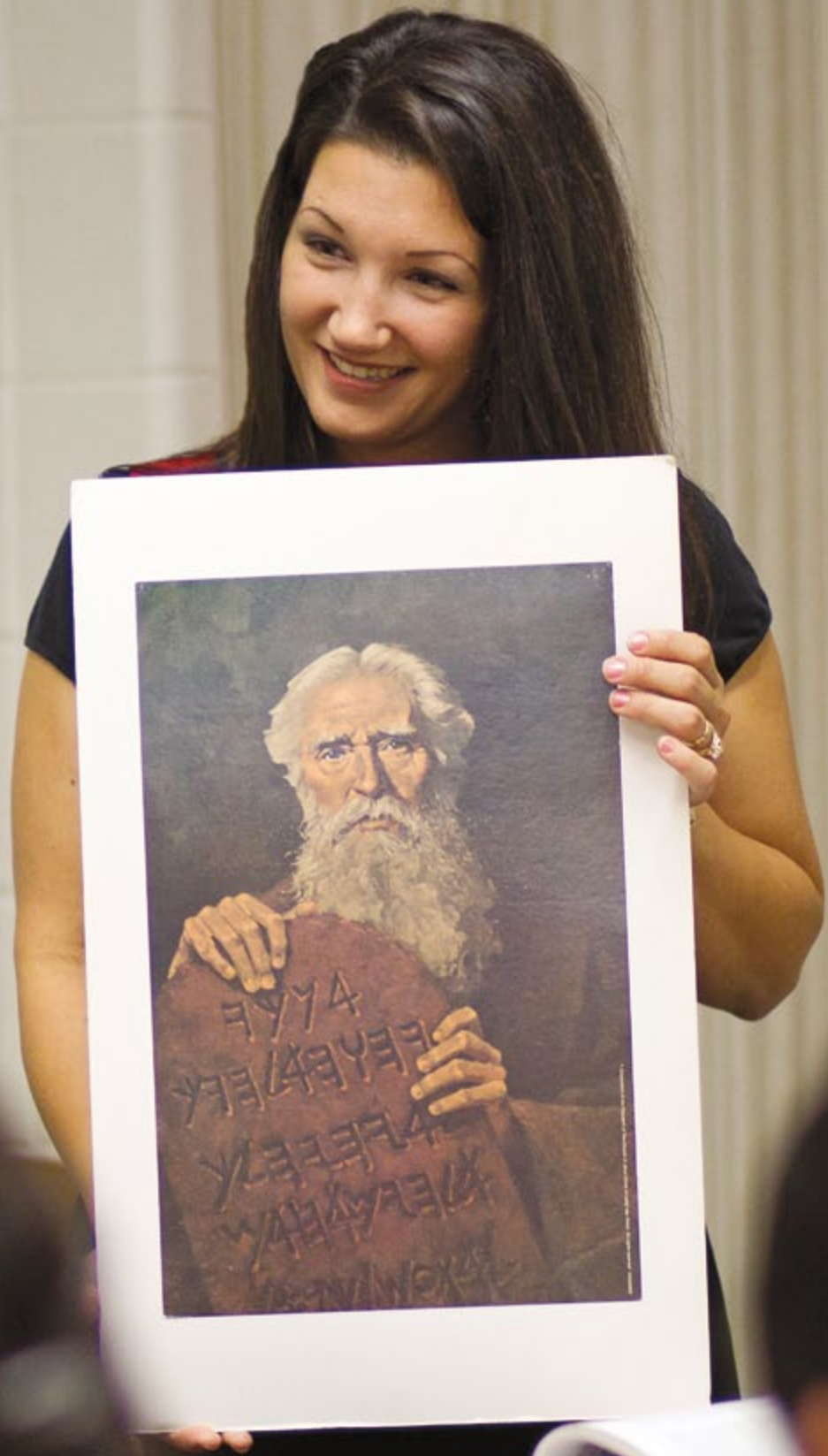
Han inbjöd dem att handla i tro och att leva efter de sanningar han undervisade om. I all sin undervisning fokuserade han på att hjälpa sina efterföljare att av allt sitt hjärta leva efter evangeliet. För att åstadkomma detta fann han tillfällen för dem att inhämta lärdom genom kraftfulla upplevelser. När han visade sig för nephiterna inbjöd han dem att komma fram till honom en och en för att själva se, känna och veta. När han kände att de inte helt förstod hans budskap lät han dem gå hem och förbereda sig för att återvända och lära sig mer.

I varje miljö var han deras föredöme och vägvisare. Han lärde dem att be genom att be med dem. Han lärde dem att älska och tjäna genom sitt sätt att älska och betjäna dem. Han lärde dem hur man undervisar om hans evangelium genom sitt sätt att undervisa om det.

Det är uppenbart att Frälsarens sätt att undervisa skiljer sig från världens sätt.

Detta är således din heliga kallelse — att undervisa som Frälsaren undervisade. När du gör det kommer ungdomarna att ge utrymme för evangeliets frö att planteras i sina hjärtan, att svälla och att växa. Detta leder till omvändelse — den yttersta målsättningen med din undervisning. När du hjälper ungdomarna bli omvända hjälper du dem förbereda sig för att följa Frälsaren under hela sitt liv — att verka som missionärer, ta emot templets förrättningar, fostra rättfärdiga familjer och bygga Guds rike i hela världen.

Inledning

Kyrkans utbildningsverksamhet

Kyrkans utbildningsverksamhet (KUV) i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga verkar under ledning av Board of Education ("utbildningsrådet") och Boards of Trustees ("förtroendekommittéer") för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Medlemmarna i första presidentskapet och utvalda medlemmar i de tolv apostlarnas kvorum samt andra generalauktoriteter och generalämbetsmän i kyrkan, är medlemmar av utbildningsrådet.

Enskilda enheter inom Kyrkans utbildningsverksamhet inbegriper seminarier och religionsinstitut, Brigham Young University, Brigham Young University–Idaho, Brigham Young University–Hawaii och LDS Business College.

Kyrkans seminarier och institut

Kyrkans seminarier och institut (S&I) ser till att det finns daglig religionsutbildning för ungdomar och unga vuxna. Kyrkans seminarier och institut tillser också grundskolor och gymnasier i vissa områden utanför Förenta staterna.

Inom kyrkans seminarier och institut är vår uppgift inte bara utbildning — den är religionsutbildning. Religionsutbildning har eviga följder och kräver inflytande från den Helige Anden. I ett tal till seminarie- och institutlärare lärde president J. Reuben Clark Jr: "Ni lärare har en stor uppgift. Som lärare står ni på utbildningsväsendets högsta topp, för vilken undervisning ifråga om oskattbart värde och långtgående verkan kan jämföras med den som handlar om människan sådan hon var under gårdagens evighet, sådan hon är i jordelivet i dag, och sådan hon kommer att vara för evigt i morgon" (*Den utstakade kursen för utbildningen i kyrkan*, rev. uppl. [1994], s. 9).

Det finns tusentals lärare och ledare i seminarier och institut världen över som hjälper kyrkans ungdomar och unga vuxna att lära sig om Jesu Kristi evangelium och leva efter dess principer.

För att hjälpa lärarna med detta har denna handbok: *Studera och undervisa om evangeliet* tillkommit. Det är en resursbok. Lärare bör vara väl insatta i dess innehåll och läsa i den om och om igen med fokus på de områden som är till störst hjälp för dem. När lärare studerar den här handboken och söker vägledning från Herren, inspirerar han dem i deras förberedelser, stärker deras relation till eleverna, förstärker deras undervisning och välsignar dem med Anden så att de mera fullständigt kan genomföra hans verk.

Målsättningen för kyrkans seminarier och institut

Vårt mål är att hjälpa ungdomar och unga vuxna att förstå och förlita sig på Jesu Kristi lära och försoning, kvalificera sig för templets välsignelser och förbereda sig själva, sina familjer och andra för evigt liv tillsammans med sin Fader i himlen.

För att uppnå vårt mål:

Följa

Vi följer Jesu Kristi evangelium och strävar efter att ha Andens sällskap. Vårt uppträdande och våra relationer är exemplariska i hemmet, i klassrummet och i samhället. Vi försöker ständigt förbättra våra prestationer, vår kunskap, vår inställning och vår karaktär.

Undervisa

Vi undervisar eleverna om evangeliets lära och principer så som de återfinns i skrifterna och i profeternas ord. De här lärosatserna och principerna undervisas om på ett sådant sätt att eleverna förstår dem och blir uppbyggda. Vi hjälper eleverna göra sin del i inlärningsprocessen och förbereder dem för att undervisa andra om evangeliet.

Administrera

Vi administrerar våra program och resurser på lämpligt sätt. Våra insatser hjälper föräldrarna i deras ansvar att stärka sin familj. Vi har ett nära samarbete med prästadömsledarna när vi inbjuder elever att delta och när vi skapar en andlig miljö där eleverna kan umgås och lära tillsammans.

Syfte

De som undervisar om Jesu Kristi evangelium har fått ett heligt förtroende. Deras mål går bortom att bara hålla lektioner. Äldste Dallin H. Oaks sade: "En evangelielärare är aldrig nöjd med att bara ge ett budskap eller hålla en predikan. En bra lärare i evangeliet vill hjälpa till i Herrens verk att ge sina barn evigt liv" ("Undervisa om evangeliet", *Liahona*, jan. 2000, s. 97).

Syftet med seminarier och institut ger klar vägledning till lärare och ledare om hur de ska verka för att bidra till Herrens verk.

Vår målsättning [1.1]

Vårt mål är att hjälpa ungdomar och unga vuxna att förstå och förlita sig på Jesu Kristi lära och försoning, kvalificera sig för templets väl-signelser och förbereda sig själva, sina familjer och andra för evigt liv tillsammans med sin Fader i himlen.

Det är vår himmelske Faders önskan att vart och ett av hans barn ska få evigt liv (se Mose 1:39). Frälsaren lärde: "Detta är evigt liv att de känner dig, den ende sanne Guden, och den som du har sänt, Jesus Kristus" (Johannes 17:3). Fokus i religionsutbildningen är därför att hjälpa eleverna att lära känna och älska sin himmelske Fader och hans Son, Jesus Kristus, och hjälpa eleverna förstå och förlita sig på Frälsarens undervisning och försoning.

Det centrala i frälsningsplanen är Jesu Kristi försoning. Det är den grundläggande sanning varpå evangeliets lära och principer är upprättade och bör stå i centrum i all evangelieundervisning och inläring. Äldste Boyd K. Packer vittnade om att försoningen "är den kristna lärans själva rot. Du kan veta hur mycket som helst om den kristna lärans förgreningar därifrån, men om du endast känner till dess grenar, och dess grenar inte har något samröre med roten, finns det varken liv, innehåll eller återlösning i dem" ("Medlaren", *Nordstjärnan*, okt. 1977, s. 53).

När eleverna lär sig om Jesus Kristus, följer hans lära och exempel, och tillämpar hans försoning i sina liv, kan de bli stärkta och uppleva förlåtelse, helande och omvändelse. Äldste Henry B. Eyring lärde:

"Vi måste vidga vår vision. Vi måste hålla fast vid de målsättningar vi alltid haft: inskrivning, regelbunden närvaro, examen, kunskap om skrifterna, upplevelsen av att känna hur den Helige Anden bekräftar sanningen. Och vi måste sikta på missionsfältet och templet. Men eleverna behöver mera under tiden de är våra elever. ...

”När vi lär våra ungdomar att älska Frälsaren Jesus Kristus blir de Mästarens sanna lärjungar. Det förbereder dem för att bli lojala, kärleksfulla män och fäder, hustrur och mödrar — ledare för eviga familjer. Templet blir en naturlig och viktig del av deras liv. De blir missionärer som tjänar Herren som unga vuxna och senare som mogna par. ... När vi stärker våra ungdomar genom att vända dem mot Kristus, stärker vi också familjer och kyrkan”

(se Dieter F. Uchtdorf, ”Att undervisa Guds barn” [en kväll med president Dieter F. Uchtdorf, 28 jan., 2011], s. 3).

Jesu Kristi rena evangelium måste tränga in i elevernas hjärtan genom den Helige Andens kraft. ... Vårt syfte måste vara att hjälpa dem bli uppriktigt omvända till Jesu Kristi evangelium medan de är med oss” (”Vi måste sikta högre” [tal under KUV-konferens om Mormons bok, 14 aug. 2001], s. 2).

Sann omvändelse leder till de högsta välsignelserna i Jesu Kristi evangelium, som möjliggjorts genom templets förrättningar. När elever trofast ingår och håller tempelförbund så kvalificerar de sig för de välsignelser som inbegriper upphöjelse och eviga familjer. De får uppleva ökad andlig styrka, större frid och ytterligare personlig uppenbarelse.

Elever som inriktar sina liv på Frälsaren och templet blir mer beskyddade mot världens lockelser och bedrägerier och är bättre förberedda för att genomföra allt det som vår Fader i himlen kan tänkas begära av dem. De kan ha styrka att ståndaktigt stanna kvar på den väg som leder till evigt

liv och kan bättre hjälpa sina familjer och andra att finna och följa samma lärjungeskapets stig.

Följa [1.2]

Vi följer Jesu Kristi evangelium och strävar efter att ha Andens sällskap. [1.2.1]

Något av det bästa en lärare kan göra för att hjälpa sina elever genomföra det syfte som formuleras i målsättningen för S&I, är konsekvent och trofast lydnad mot Jesu Kristi evangelium. När lärarna strävar efter att utveckla en kristuslik karaktär och försöker lära känna och behaga vår himmelske Fader i varje aspekt av sina liv, är de välsignade med en grad av gudomlig kraft som kan påverka hur evangeliets budskap tas emot och förstås av deras elever.

När lärarna trofast efterlever evangeliet kvalificerar de sig för samvaro med den Helige Anden. Detta kompanjonskap är nödvändigt för att lärare i seminarier och institut ska ha framgång. I Läran och förbunden betonar Herren: ”Om ni inte får del av Anden skall ni inte undervisa” (L&F 42:14). Äldste Robert D. Hales rådde oss: ”Seminarie- och institutlärare har många ansvar, men för att kunna uppfylla dessa ansvar måste de först sträva efter personlig rättfärdighet. Som lärare måste vi leva efter evangeliet på ett sådant sätt att vi alltid har Anden hos oss.” (”Undervisa genom tro” [En kväll med äldste Robert D. Hales, 1 feb. 2002], s. 1).

Vårt uppträdande och våra relationer är föredömen i hemmet, i klassrummet och i samhället. [1.2.2]

Det är lärarnas ansvar att leva redbara liv och vara värdiga exempel på de lärosatser och principer som de lär ut. Under alla omständigheter ska lärare tala, tjäna och leva på ett sätt som anstår en som älskar Herren och har den Helige Andens sällskap.

Av högsta vikt är lärarnas sätt att agera i sitt eget hem och hur de behandlar maka och barn. De viktigaste relationerna bör kännetecknas av "överbevisning, genom långmodighet, genom mildhet och ödmjukhet och genom uppriktig kärlek" (L&F 121:41). President Ezra Taft Benson uttryckte följande: "Vi hoppas att relationen mellan er och er hustru är utmärkt. Vi hoppas att det i ert hem ska råda en anda av frid och kärlek till Frälsaren och att detta är uppenbart för alla dem som kommer till ert hem. I ert hem ska det inte finnas några gräl eller friktioner. ... Ni, som ett par, representerar första presidentskapet i allt ni gör och i hur ni uppträder" ("The Gospel Teacher and His Message" [tal till lärare inom KUV, 17 sep. 1976], s. 7).

I klassrummet har lärare dag efter dag möjlighet att demonstrera kristuslika egenskaper, som kärlek, tålmod, vänlighet, respekt och vördnad för det som är heligt. Lärare bör bibehålla en positiv attityd och lämpliga relationer till eleverna och undvika att fästa olämplig uppmärksamhet på någon på ett sätt som kan missförstås eller misstolkas eller orsaka spekulationer eller rykten.

Lärare bör sträva efter att uppföra sig på ett kristuslikt sätt samtidigt som de deltar i aktiviteter i skola, samhälle och kyrka. De bör sträva efter att utveckla och bibehålla lämpliga och stödjande relationer till föräldrar, kolleger, kyrkoledare och människor i samhället. Genom att konsekvent göra detta visar läraren en genuin inre hängivenhet till att efterleva Jesu Kristi evangelium, och deras förmåga att utöva ett gott inflytande på andra ökar.

Vi försöker ständigt förbättra våra prestationer, vår kunskap, vår inställning och vår karaktär. [1.2.3]

Som Guds barn har lärare inom sig en del av gudomlighet som frambringar en önskan att förbättras, att utvecklas, att bli mer lik vår himmelske Fader och Jesus Kristus. En lärare bör fortlöpande befrämja den önskan och med Herrens och andras hjälp agera utifrån intryck som leder till förbättring. Äldste Gordon B. Hinckley framhöll det fortgående behovet av personlig tillväxt:

"Jag tror på förbättring. Jag tror på tillväxt. ...

Fortsätt växa, mina bröder och systrar, vare sig ni är trettio eller är sjuttio" ("Four Imperatives for Religious Educators" [tal till lärare inom KUV, 15 sep. 1978], s. 2).

Förbättring kräver önskan, flit, tålmod och Herrens hjälp som eftersträvas genom begrundan och bön. Äldste Henry B. Eyring lärde en viktig princip för självförbättring: "De flesta av oss har haft en viss erfarenhet av projekt som handlar om självförbättring. Min erfarenhet har lärt mig detta om hur människor och organisationer förbättras: den bästa platsen att söka är i små förbättringar som vi kan göra i det vi gör ofta. Det ligger kraft i stabilitet och upprepning. Och om vi kan ledas genom inspiration att välja de rätta små tingen att förändra, för konsekvent lydnad med sig stora förbättringar" ("The Lord Will Multiply the Harvest" [En kväll med Henry B. Eyring, 6 feb. 1998], s. 3).

"Var och en av er inser, sedan länge, att ni lär det ni är. ... Era egenskaper blir mer ihågkomna, sammantaget, än en viss sanning i en viss lektion. ... För om ert lärjungeskap är seriöst visar det sig, och det blir ihågkommet. Sådana perspektiv på hur du blir ihågkommen, plus din personliga rättfärdighet, gör det möjligt för dig att ge ett genuint bidrag till dina elevers liv."

(Neal A. Maxwell, "But a Few Days" [tal till lärare i KUV, 10 sep. 10, 1982], s. 2)

Anteckningar

I seminariet och institutet bör lärare ständigt sträva efter att förbättra sin prestation, kunskap, inställning och karaktär.

Prestation. Lärare bör regelbundet sträva efter att förbättra sin förmåga att undervisa och att sköta administrativa plikter. De kan göra detta genom en balanserad, jämn och flitig ansträngning att förstå och tillämpa grundläggande principer och färdigheter. Att söka hjälp i seminariets och institutets material och från chefer, kollegor, elever, prästadömsledare och andra hjälper lärare och ledare att få en mera korrekt uppfattning om hur det går för dem, såväl som den vägledning som är nödvändig för att bli bättre inom de områden där det behövs mest.

”Ingen av oss, mina bröder och systrar, vet tillräckligt. Inlärningsprocessen är oändlig. Vi måste läsa, vi måste iaktta, vi måste ta till oss, och vi måste begrunda det som vi matar vårt sinne med.”

(Gordon B. Hinckley, "Four Imperatives for Religious Educators", s. 2)

Kunskap. Lärare bör ständigt sträva efter att studera de sammanhang, innehåll och lärosatser och principer som finns i skrifterna och i profeternas ord. När de gör detta växer de i sin insikt om Frälsarens evangelium och försoningen och blir bättre skickade att välsigna sina elevers liv. Lärare bör utveckla sin kunskap och insikt om principerna och de effektiva inlärningsmetoder som finns i såväl skrifterna som i seminariets och institutets material. De bör också vara bekanta med principerna för administrativt arbete (se avdelning 1.4, "Administrera" på sidan 7) och förstå seminariets och institutets riktlinjer och tillvägagångssätt.

Inställning. Den inställning lärare har avgör till stor del deras egen lycka och den förmåga de har att utöva ett gott inflytande på sina elever. Lärare som ständigt strävar efter att vara vid gott mod (se L&F 68:6), som strävar efter att tjäna andra, som eftersträvar enighet och gör det bästa av besvärliga situationer är till välsignelse för de elever och kollegor som de samarbetar med.

Karaktär. Lärare som strävar efter att leva efter evangeliet och som ständigt och genuint försöker förbättra sin framställning, sin kunskap och sin inställning, utvecklar naturligt den karaktär som är nödvändig för att hjälpa till med att genomföra målsättningen för S&I. Äldste Richard G. Scott sade: Vi

”Och om människorna kommer till mig skall jag visa dem deras svaghet. ... Min nåd är tillräcklig för alla människor som ödmjukar sig inför mig. Ty om de ödmjukar sig inför mig och har tro på mig, då skall jag göra så att det svaga blir starkt för dem.”

(Ether 12:27)

blir vad vi vill vara genom att ständigt vara det vi vill bli varje dag. En rättfärdig karaktär är en dyrbar manifestation av vad du är på väg att bli. ... En rättfärdig karaktär är något mycket viktigare än allt materiellt du äger, all kunskap du har skaffat dig genom studier och alla mål du har uppnått” (“Trons och karaktärens omvandlande kraft”, *Ensign* eller *Liahona*, nov. 2010, s. 43).

Ytterst ligger nyckeln till att förbättra sin framställning, kunskap, inställning och karaktär i att följa Jesu Kristi föredöme. President Howard W. Hunter sade: “Det är Herrens Jesu Kristi undervisning och föredöme som formar vårt uppträdande och skapar vår karaktär inom alla områden av vårt liv — personligt, inom hemmet, i vårt yrkesliv och i samhället, och i vår hängivenhet till den kyrka som bär hans namn” (se “Att stå som Guds vittnen”, *Nordstjärnan*, juli 1990, s. 54).

Undervisa [1.3]

Anteckningar

Vi undervisar eleverna om evangeliets lära och principer så som de återfinns i skrifterna och i profeternas ord. [1.3.1]

En kunskap och insikt och ett vittnesbörd om lärosatserna och principerna i Jesu Kristi evangelium ger eleverna vägledning och tillräcklig styrka att fatta beslut som överensstämmer med vår himmelske Faders vilja.

En lärosats är en grundläggande, oföränderlig sanning i Jesu Kristi evangelium. Äldste Boyd K. Packer lärde:

”Sann lära, som blir förstådd, förändrar attityder och beteenden.

Att studera evangeliets lära förbättrar beteendet snabbare än vad studier av beteendet gör” (se ”Små barn”, *Nordstjärnan*, jan 1987, s 13.)

Äldste Richard G. Scott betonade: ”Principer är koncentrerad sanning, förpackad för att kunna tillämpas i en rad olika omständigheter. En sann princip gör besluten tydliga även under de mest förvirrande och tvingande omständigheter” (”Förvärvandet av andlig kunskap”, *Nordstjärnan*, jan. 1994, s. 86).

Skrifterna och profeternas ord innehåller lärosatser och principer i evangeliet som lärare och elever bör sträva efter att förstå, lära och tillämpa. Herren säger till dem som undervisar om evangeliet i de sista dagarna: ”Undervisa om mitt evangeliums principer, vilka finns i Bibeln och Mormons bok, vari evangeliets fullhet finns” (L&F 42:12). Herren bekräftade också betydelsen av att förstå och följa lärosatserna från vår tids profeter: ”Du [skall] ... ge akt på alla hans ord och befallningar som han skall ge dig så som han tar emot dem. ... Hans ord skall ni ta emot som från min egen mun” (L&F 21:4–5).

År 1938 höll president J. Reuben Clark Jr, å första presidentskapets vägnar ett banbrytande tal som var riktat till seminarie- och institutlärare. I det talet sade han:

”Ert viktigaste intresse, er förnämsta och nästan enda plikt är att undervisa om Herren Jesu Kristi evangelium så som det har uppenbarats i dessa sista dagar. Ni ska undervisa om detta evangelium och använda som ert källmaterial och er auktoritet kyrkans standardverk och deras ord vilka Gud har kallat att leda sitt folk i dessa sista dagar. ...”

Ni ska inte, oavsett er ställning, ändra kyrkans lärosatser eller modifiera dem, så som de förklaras i kyrkans standardverk och av dem som har myndighet att tillkännage Herrens sinne och vilja för kyrkan” (*Den utstakade kursen för utbildningen i kyrkan*, rev. uppl. [1994], s. 10; se också L&F 42:12–13).

De här lärosatserna och principerna undervisas på ett sätt som leder till insikt och uppbyggelse. [1.3.2]

När lärare beslutar sig för hur de ska undervisa om evangeliets lära och principer bör de välja metoder som hjälper eleverna förstå dessa viktiga

Anteckningar

sanningar så att de blir uppbyggda och upplyfta av den Helige Anden. Lärare och elever förstår lärosatser och principer när de får grepp om deras betydelse, ser deras relation till andra principer och lärosatser och förstår deras betydelse i frälsningsplanen, såväl som i sitt eget liv. Sann insikt om eviga principer och lärosatser kan bara komma till dem som lever efter evangeliets principer, då deras sinnen blir upplysta av den Helige Anden.

Uppbyggelse bör åtfölja insikt i skrifterna. Det engelska ordet *edify* kommer ursprungligen från de latinska rötterna *aedes*, som innebär en boning eller tempel och *facere* vilket betyder att göra (se *Collins English Dictionary—Complete and Unabridged* [2003], "edify"). Därför finns det ett samband mellan *edify* och att bygga eller andligen stärka. Glädje, frid, upplysning och en önskan att leva rättfärdigt är förknippat med uppbyggelse. Skrifterna lovar att om både lärare och elev handlar under Andens vägledning i undervisnings- och inlärningsprocessen, då "förstår den som predikar och den som tar emot varandra, och båda blir uppbyggda och gläds med varandra" (L&F 50:22).

Vi hjälper eleverna göra sin del i inlärningsprocessen och förbereder dem för att undervisa andra om evangeliet. [1.3.3]

Evangeliestudier som främjar omvändelse och hjälper evangeliet att sjunka djupt in i elevernas hjärtan kräver mer än flitig ansträngning från lärarens sida. Andlig inläring kräver ansträngning och utövandet av handlingsfrihet från elevens sida. Äldste Henry B. Eyring lärde: "Sann omvändelse är beroende av en elev som fritt söker i tro, med stor ansträngning" ("We Must Raise Our Sights", s. 4). Äldste David A. Bednar framhöll att den ansträngning som eleverna lägger ner inbjuder den Helige Andens inflytande i deras hjärtan:

"En lärare kan förklara, visa, övertyga och vittna, och göra det med stor andlig kraft och effektivitet. Men till sist tränger innehållet i ett budskap och den Helige Andens vittnesbörd in i hjärtat endast om mottagaren tillåter det. ...

"Det är genom uppriktiga och ständiga trosinspirerade handlingar som vi visar vår himmelske Fader och hans Son, Jesus Kristus, att vi är villiga att lära och ta emot undervisning från den Helige Anden."

(David A. Bednar, "Sök efter kunskap genom tro" s. 3)

Den som söker efter kunskap och väljer att handla efter sanna principer öppnar sitt hjärta för den Helige Anden — och inbjuder hans undervisning, kraftfulla vittnesbörd och bekräftande vittne" ("Sök efter kunskap genom tro" [en kväll med äldste David A. Bednar, 3 feb., 2006]).

Skrifterna lär att den som söker andlig lärdom ska förbereda sinne och hjärta att ta emot undervisning, att flitigt söka kunskap och insikt genom studier, eftertanke och bön och att följa de intryck som fås från den Helige Anden (se Esra 7:10; 1 Nephi 10:17–19; L&F 138:1–11; Joseph Smith — Historien 1:10–20). För många elever kan det verka främmande och

något svårt att lägga ned sådana ansträngningar på att lära sig från skrifterna. Men lärare kan hjälpa dem förstå, acceptera och göra sin del i att lära om evangeliet. Lärare kan hjälpa elever lära sig hur man intar en aktiv roll i sin andliga inläring genom att uppmuntra dem att:

- Utveckla en vana av dagliga skriftstudier.
- Förbereda hjärta och sinne för Andens inflytande.

- Upptäcka och uttrycka lärosatser och principer som är relevanta för deras personliga liv.
- Fördjupa insikten om skrifterna genom flitiga studier, begrundan och bön.
- Ställa frågor och söka efter svar som hjälper dem att bättre förstå evangeliet och hur det går att tillämpa på deras liv.
- Utbyta tankar, erfarenheter och känslor.
- Förklara evangeliets lära och principer för andra och vittna om att de är sanna.
- Utveckla färdigheter i skriftstudier, till exempel markeringar, tvärhänvisningar och hur man använder olika hjälpmedel för skriftstudier.

Anteckningar

Genom att göra sin del i det andliga lärandet visar eleverna prov på sin villighet att låta sig undervisas av den Helige Anden. De är ofta mer engagerade och entusiastiska över skrifterna. De förstår och minns tydligare frälsande lärosatser och principer och är mer benägna att tillägna sig det de har blivit undervisade om. När eleverna upptäcker evangeliets lärosatser och principer, ställer frågor och utbyter tankar lär de sig också hur de ska studera på egen hand.

Genom sådant deltagande lär sig eleverna att mera effektivt undervisa sina familjer, vänner och andra om evangeliet. De är också förberedda att undervisa om evangeliets lärosatser och principer i framtiden som missionärer, föräldrar, lärare och ledare i kyrkan.

“[Elevernas] beslut att delta är en övning i handlingsfrihet som låter den Helige Anden förmedla ett riktat budskap som är anpassat till deras personliga behov. Om man skapar en atmosfär av delaktighet ökar chansen att Anden ger större lärdom än vad du kan förmedla.

Denna delaktighet för in Andens vägledning i deras liv.”

(Richard G. Scott, "To Learn and to Teach More Effectively", i *Brigham Young University 2007–2008 Speeches* [2008], s. 4–5)

Administrera [1.4]

Vi administrerar våra program och resurser på lämpligt sätt. [1.4.1]

Administration kan definieras som att både leda och betjäna människor såväl som att handha program och resurser. Som det fullkomliga exemplet i allting var Jesus Kristus mönstret för en sann ledares gudomliga egenskaper. Oavsett vilka nuvarande uppdrag de har, har alla ledare i seminariet och institutet möjlighet och ansvar att både leda och förvalta på ett kristuslikt sätt.

Egenskaper som kärlek, vision och ödmjukhet gör det möjligt för oss att utföra Herrens verk så som han skulle önska. *Kärlek*, Kristi rena kärlek, bör ligga till grund för en lärares relation till elever, prästadömsledare, föräldrar, kollegor och chefer. Kärlek är inte bara en känsla utan ett sätt att handla och vara (se Moroni 7:45). En ledare med *vision* ger inspirerad vägledning, skapar en känsla av meningsfullhet och ingjuter entusiasm i sin omgivning. Skrifterna lär att "utan uppenbarelse går folk vilse" (Ords. 29:18). *Ödmjukhet* gör det möjligt för administratörer och lärare att inse sitt beroende av Herren och uppmuntrar dem att gemensamt verka för att genomföra målsättningen för S&I. Herren sade: "Ingen kan hjälpa till i detta verk om han inte är ödmjuk och fylld av barmhärtighet och har tro, hopp och kärlek samt är måttlig i allt, vad som än skall anförtrons i hans vård" (L&F 12:8).

”Och kärleken är tålig och god och avundas inte och är inte uppblåst, söker inte sitt och blir inte lätt förargad, tänker intet ont och gläds inte åt ondska utan gläds åt sanningen, fördrar allting, tror allting, hoppas allting och uthärdar allting.”

(Moroni 7:45)

Varje lärare och ledare har möjlighet och ansvar att leda och handha program och resurser på ett lämpligt sätt. Administrativa ansvar har det andliga syftet att välsigna den enskilde. ”Att leda och betjäna medlemmar av personalen, förbereda budgetar, färdigställa rapporter, ta hand om kyrkans egendom och resurser, tillgodose säkerhet, överinse program och delta i råd, [och kommunicera med elever, föräldrar och prästadömsledare] är alltsammans väsentliga administrativa plikter” (*God administration: Handbok för KUV:s lärare och ledare* [2003], s. 2). Äldste Henry B. Eyring lärde: ”Underskatta aldrig, aldrig det andliga värdet i att göra timliga saker bra för dem som du betjänar” (“The Book of

Mormon Will Change Your Life” [CES symposium on the Book of Mormon, 17 aug. 1990], s. 7).

Våra insatser hjälper föräldrarna i deras ansvar att stärka sina familjer. [1.4.2]

Föräldrar har det främsta ansvaret för att undervisa sina barn om Jesu Kristi evangelium, att övervaka deras sociala utveckling, personliga relationer och normer för klädsel och utseende, och att besvara deras frågor om evangeliet. Kyrkans ledare hjälper föräldrarna i detta ansvar.

Seminariets och institutets ledare och lärare bistår främst familjen genom att undervisa eleverna om Jesu Kristi evangelium såsom det framställs i standardverken och i profeternas ord, genom att betona familjens centrala betydelse i kyrkan och den höga prioritet som familjemedlemmar och familjeaktiviteter förtjänar (se *Administering Appropriately*, s. 4). Lärarna bör uppmuntra eleverna att hedra sina föräldrar och att söka sina föräldrars råd och vägledning. Lärarna kan också berätta för föräldrar vad som undervisas om i klassen.

Vi har ett nära samarbete med prästadömsledarna när vi inbjuder elever att delta och när vi skapar en andlig miljö där eleverna kan umgås och lära tillsammans. [1.4.3]

Alla program inom kyrkans seminarier och institut verkar under ledning av både allmänna och lokala prästadömsledare som innehar de rätta prästadömsnycklarna.

Det är viktigt att seminarie- och institutledare och lärare, i arbetet att välsigna ungdomar och unga vuxna, har ett nära samarbete med lokala prästadömsledare. Under ledning av prästadömsledare samråder de och arbetar tillsammans för att se till att alla ungdomar och unga vuxna inbjuds och uppmuntras att anmäla sig till, närvara vid och genomföra lämpliga studiekurser. Lärare och administratörer bör tillsammans med prästadömsledare aktivt engagera sig i att skriva in och behålla seminarie- och institutelever och inte nöja sig med att bara undervisa de elever som kommer till deras lektioner.

I harmoni med upprättade riktlinjer och procedurer har också lärare och ledare inom seminariet och institutet ett nära samarbete med prästadömsledare för att se till att det finns lokaler till klasserna och en lämplig andlig och

social miljö där vittnesbörd kan stärkas och kunskap om evangeliet förstärkas. Lärare och administratörer bör följa nuvarande riktlinjer för kyrkans seminarier och institut och bör rådgöra med lokala prästadömsledare om vilken typ och frekvens av sociala aktiviteter och tjänande aktiviteter som det rör sig om, så att de kan stödja snarare än inkräkta på planerade aktiviteter som anordnas av prästadöms- och biorganisationsledare.

Lärare och administratörer bör också verka gemensamt med Unga mäns och Unga kvinnors ledare och på ett lämpligt sätt uppmuntra ungdomarna att delta i programmen Plikt mot Gud och Personlig tillväxt. Där så är lämpligt bör lärare samråda med andra lärare, rådgivare och ledare för ungdomar om ungdomarnas behov.

(För ytterligare detaljer om principer och tillvägagångssätt vid seminarie- och institutadministration, se handboken *God administration*.)

Anteckningar

2

Grundprinciper för att studera och undervisa om evangeliet

Målsättningen för kyrkans seminarier och institut ingår tre huvudsakliga undervisningsmål som administratörer och lärare försöker uppnå för att uppfylla syftet med seminarier och institut:

1. Vi undervisar eleverna om evangeliets lära och principer så som de återfinns i skrifterna och i profeternas ord.
2. De här lärosatserna och principerna undervisas om på ett sådant sätt att eleverna förstår dem och blir uppbyggda.
3. Vi hjälper eleverna göra sin del i inlärningsprocessen och förbereder dem att undervisa andra om evangeliet.

För att bidra till att uppnå dessa målsättningar uppmuntras lärare och elever i seminariet och institutet att genomföra grundprinciperna för att studera och undervisa om evangeliet.

Grundprinciper för att studera och undervisa om evangeliet

Lärare och elever bör—

- Undervisa och lära genom Anden.
- Främja en inlärningsmiljö av kärlek, respekt och målmedvetenhet.
- Studera skrifterna dagligen och läsa kursens text.
- Förstå sammanhang och innehåll i skrifterna och i profeternas ord.
- Upptäcka, förstå, känna sanningen och dess betydelse och tillämpa evangeliets lärosatser och principer.
- Förklara, berätta och vittna om lärosatser och principer i evangeliet.
- Behärska nyckelskriftställen och Grundläggande lärosatser.

De här principerna, sätten och resultaten är starkt förbundna med varandra. När de genomförs klokt och i harmoni med varandra, bidrar de här fundamenten till elevernas förmåga att förstå skrifterna och de principer de innehåller. De uppmuntrar också eleverna att inta en aktiv roll i sitt lärande av evangeliet och förstärker elevernas förmåga att leva efter evangeliet och att undervisa andra om det.

Undervisa och lär genom Anden [2.1]

Undervisning och studier av evangeliet äger rum genom den Helige Andens kraft. Undervisning och studier genom Anden äger rum när den Helige Anden fullgör sin roll eller fungerar tillsammans med läraren, med eleven, eller med båda. Endast genom undervisning och inläring genom Anden kan eleverna förstå och förlita sig på Jesu Kristi lärdomar och försoning på ett sådant sätt att de kan bli värdiga evigt liv.

President Henry B. Eyring framhöll den avgörande roll som den Helige Anden har i andliga studier med dessa ord: "Våra elever kan inte lära känna Gud och älska som de borde älska, om de inte undervisas av den Helige Anden. Endast genom Anden kan de veta att Gud älskade oss så mycket att han sände sin Son till försoning för våra synder och att Jesus är Guds Son och att Kristus betalade priset för deras synder. Och bara genom Anden kan de veta att vår himmelske Fader och hans uppståndne och förhärligade Son visade sig för Joseph Smith. Endast genom Anden kan de veta att Mormons bok verkligen är Guds ord. Och endast genom inspiration kan de känna Faderns och Sonens kärlek till dem i att ge oss de förrättningar som krävs för att ta emot evigt liv. Endast genom att få dessa vittnesbörd djupt inpräntade i hjärtat genom den Helige Anden kan de bli fast rotade så att de står stadigt genom livets frestelser och prövningar" ["Att känna och älska Gud" [en kväll med president Henry B. Eyring, 26 feb. 2010], s. 2).

I följande översikt ingår några av de funktioner den Helige Anden har i samband med undervisning om och studier av evangeliet.

- Han bär vittne om Gud Fadern och hans Son, Jesus Kristus (se 1 Kor. 12:3; Ether 12:41).
- Han bygger upp (lyfter upp eller uppbygger andligen) både lärare och elev (se 1 Kor. 14:12; L&F 50:22–23; 84:106).
- Han förlämnar "Andens frukter", bland annat glädje, kärlek, frid, tålmod och vänlighet (se Gal. 5:22–23; Rom. 15:13; L&F 6:23; 11:12–13).
- Han gör det möjligt för människan att tala med myndighet och fri-modighet (se 1 Nephi 10:22; Alma 18:35; Moroni 8:16).
- Han vittnar om att evangeliets lära och principer är sanna (se Joh. 15:26; L&F 21:9; 100:8).
- Han förmedlar sanning, kunskap, insikter, förståelse och upplysning (se Joh. 16:13; 1 Kor. 2:9–11, 14; L&F 6:14; 11:13–14; 76:5–10, 116).
- Han hjälper lärare och elever att minnas tankar, begrepp eller principer (se Joh. 14:26).
- Han inspirerar en person om vad som ska sägas eller inte sägas (se Luk. 12:11–12; 2 Nephi 32:7; L&F 84:85; 100:5–6).
- Han för sanningen till människornas hjärtan (se 2 Nephi 33:1).
- Han uppmjukar folkets hjärtan (se 1 Nephi 2:16; Alma 24:8).
- Han skänker tröst (se Joh. 14:26; L&F 88:3).
- Han helgar och förändrar hjärtan (se Mosiah 5:2; 3 Nephi 27:20; Moroni 6:4).

Anteckningar

När lärarna väl förstått den Helige Andens väsentliga roll i andliga studier kommer de att göra allt de kan för att inbjuda Anden att uppfylla dessa funktioner. För att detta ska ske strävar lärarna efter personlig värdighet. De uppsänder "trons bön" (L&F 42:14) och strävar efter att noggrant förbereda varje lektion. De strävar efter att fokusera på elevernas förmåga att lära och att vara lugna i hjärtat istället för att vara upprörda och oroliga över andra ting. De visar prov på en anda av ödmjukt sökande. De uppmuntrar också sina elever att inbjuda den Helige Anden i inlärningsprocessen.

Lärare och elever kan bidra till att skapa en atmosfär som är gynnsam för den Helige Anden genom att:

- Ha meningsfulla andaktsstunder.
- Läsa och undervisa från skrifterna och profeternas ord.
- Fokusera exempel och diskussioner på Frälsaren och bära vittnesbörd om honom.
- Framlägga evangeliets lära och principer på ett enkelt och tydligt sätt.
- Ägna tid åt djup begrundan under ögonblick av inspirerad tystnad.
- Berätta på lämpligt sätt om personliga upplevelser och vittna om lärosatser och principer.
- Använda inspirerande musik.
- Uttrycka kärlek och tacksamhet till varandra och till Herren.

Lärare kan märka Andens närvaro i klassen genom att ställa följande typ av frågor:

- Känner eleverna en ökad kärlek till Frälsaren, evangeliet och skrifterna?
- Har eleverna en tydlig förståelse av de principer som lärs ut?
- Är eleverna uppbyggda och känner de sig inspirerade att handla efter de principer som de har lärt sig?
- Ökar enigheten i klassen?
- Förmedlas och stärks vittnesbörden?
- Är eleverna intresserade av och engagerade i inlärningsprocessen?
- Finns det en känsla av "kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet [och] trohet" (Gal. 5:22) i klassrummet?

"En lugn atmosfär är absolut nödvändig för att Herrens ande ska kunna råda under er lektion."

(Jeffrey R. Holland, "Undervisning och inläring i kyrkan" [världsomfattande ledarutbildningsmöte, 10 feb. 2007], *Ensign*, jun. 2007, s. 91)

Det är viktigt att minnas att ingen lärare, oavsett begåvning eller trofasthet, kan uppfylla Andens funktioner. Ibland händer det att lärare försöker konstruera en andlig upplevelse. Äldste Boyd K. Packer lärde: "Andliga ting kan inte tvingas fram. ... Du kan inte tvinga Anden att svara mer än du kan tvinga ett frö att gro eller ett ägg att kläckas i förtid. Du kan skapa en miljö som främjar tillväxt, tillförsel av näring och beskydd, men du kan inte tvinga fram något. Du måste vänta på tillväxten" ("Sökandet efter andlig kunskap", *Liahona*, jan. 2007, s. 16).

Lärare som strävar efter att undervisa genom Anden bör inte främst förlita sig på sitt intellekt, sin undervisningsskicklighet eller personlighet, utan på den Helige Andens inflytande (se 2 Nephi 4:34). De bör också undvika att manipulera känslor eller medvetet försöka framkalla tårar som bevis på att Anden är närvarande. President Howard W. Hunter förmanade: "Jag

Anteckningar

i händerna på honom som de tjänar” (“Undervisa om evangeliet”, *Liahona*, jan. 2000, s. 96).

Lärare och elever som älskar Herren och som känner hans kärlek till dem har en äkta önskan att vara nära honom och bli mer lika honom. De respekterar och vördar hans ord och hans profeters ord på ett sådant sätt att de motiveras till att flitigt studera skrifterna, tillämpa vad de lär sig och att berätta för andra vad de lär sig.

När eleverna känner att de är älskade och respekterade av sina lärare är det troligare att de kommer till lektionerna redo att inhämta kunskap. Det godkännande och den kärlek de känner från andra kan uppmjuka deras hjärtan, minska deras rädsla och uppväcka inuti dem den önskan och det självförtroende som är nödvändigt för att de ska kunna förmedla sina känslor till sin lärare och de andra eleverna.

Lärare kan ge näring åt elevernas känslor av kärlek och respekt till Herren genom att hjälpa dem förstå försoningen, genom att undervisa dem om deras gudomliga natur och oändliga värde för vår himmelske Fader och hans Son, och genom att tala och vittna om dem på ett lämpligt och vördnadsfullt sätt.

Lärare ska utveckla den kärlek och respekt de har för sina elever. Genom att göra det kan de lättare utstråla Kristi rena

kärlek till dem och lättare undervisa med tålmod och omtanke. Lärare kan lära sig elevernas namn och försöka ta reda på deras intressen, talanger, utmaningar och förmågor. De kan be för sina elever, i grupp och enskilt. Lärare kan personligen välkomna varje elev till lektionen och ge varje elev möjlighet att delta. De bör lyssna noggrant när eleverna ställer frågor eller förmedlar sina tankar eller känslor. Dessutom kan lärare närvara vid framträdanden, idrottstävlingar eller andra evenemang där deras elever deltar. Lärare som försöker älska sina elever bör inte försöka ta över föräldrarnas eller prästadömsledarnas roller eller bli personlig stödperson till eleverna.

“Om jag talade både människors och änglars språk men inte hade kärlek, vore jag endast en ljudande malm eller en skrällande cymbal.

Och om jag ägde profetisk gåva och kände alla hemligheter och hade all kunskap, och om jag hade all tro så att jag kunde flytta berg men inte hade kärlek, så vore jag ingenting.”

(1 Kor. 13:1–2)

Många lärare har elever i sina klasser som i viss mån är begränsade till förmåga, fysiskt eller mentalt. Också de är vår himmelske Faders barn och behöver lära sig om evangeliet oavsett personliga svårigheter eller begränsningar i livet. Profeten Joseph Smith lärde: “Alla de andar, som Gud någonsin sänt till världen är mottagliga för utvidgning” (*Kyrkans presidents lärdomar: Joseph Smith* [2007], s. 208). Lärarna bör vara lyhörda gentemot alla elever och se till deras personliga behov och förmågor när de förbereder och framför sina lektioner.

Något av det bästa en lärare kan göra för att utveckla äkta kärlek till sina elever är att söka kärlekens gåva genom uppriktig bön. Profeten Mormon lärde: “Därför, mina älskade bröder, be till Fadern av allt ert hjärta att ni må vara fyllda av denna kärlek som han har utgjutit över alla som är hans Sons, Jesu Kristi, sanna efterföljare” (Moroni 7:48).

En tydlig målsättning [2.2.2]

Anteckningar

En tydlig målsättning som delas av lärare och elev kan öka tron och ge inriktning och mening åt klassrumsupplevelsen. Eleverna bör inse att de deltar i undervisningen för att lära känna vår himmelske Fader och hans Son, Jesus Kristus, och att gå framåt mot evigt liv genom att studera skrifterna och profeternas ord. De bör tro på att de genom att närma sig Herren i en sökande och bedjande anda kan bli undervisade och uppbyggda av den Helige Anden. När lärare och elever studerar skrifterna i en förväntan om att lära sig genom Anden och av varandra främjar de en miljö som inbjuder till uppenbarelse.

Lärarna kan uppmuntra en tydlig målsättning i klassrummet genom att göra följande:

- *Förvänta sig att eleverna fullgör sin roll i inlärningsprocessen.* En tydlig målsättning finns i klassen när läraren förväntar sig att eleverna skall göra sin del i inlärningsprocessen och hjälper dem med detta och när eleverna blir anförtrödda att bidra på värdefulla sätt. Lärare med en tydlig målsättning, som verkligen älskar sina elever, är alltför måna om att lyckas för att nöja sig med halvhjärtade ansträngningar. Sådana lärare uppmuntrar med kärlek och lyfter sina elever till att nå sin potential som lärjungar till Jesus Kristus.
- *Ha en uppriktig, brinnande och handlingskraftig attityd till skrifterna och evangeliet.* Elever känner i allmänhet en större önskan efter målmedveten inlärninng när de känner sin lärares entusiasm för och tro på det material som diskuteras.
- *Förbered uppbyggande lektioner.* När läraren kommer till klassen med en väl förberedd, uppbyggande lektion och känner sig trygg och inspirerad i sina lektionsförberedelser, så förmedlas en tydlig målmedvetenhet som eleverna lätt lägger märke till.
- *Förbered det material och den utrustning som du behöver.* Läraren bör komma till klassrummet före eleverna för att förbereda nödvändigt material och utrustning. Det ger läraren tillfälle att hälsa på varje elev som kommer. Eleverna bör sträva efter att komma i tid till klassen och ha allt lämpligt inlärningsmaterial — till exempel skrifterna, markeringspenna och dagbok — på sina bänkar innan lektionen börjar.
- *Undvik att slösa bort tiden.* När lektionen börjar i tid och när eleverna märker att det inte finns någon tid att förspilla, så upplever de en målmedvetenhet.
- *Upprätta klassrutiner.* Att upprätta rutiner för ofta upprepade klassaktiviteter för med sig en känsla av ordning och målmedvetenhet. Klassrutiner uppmuntrar till deltagande av varje elev och hjälper lärare och elever att på ett bättre sätt använda dyrbar lektionstid. Rutiner kan upprättas för att ta hand om och plocka ihop skrifter och inlärningsmaterial, organisera och hålla upplyftande andaktsstunder och att dela ut och samla in papper och material. Annonseringar, förande av elevnärvaro, kontroll av uppgifter och andra angelägenheter görs bäst före den andliga inledningen och lektionen.

Anteckningar

Ytterligare förslag för främjande av en lämplig studiemiljö [2.2.3]

Förutom kärlek, respekt och målmedvetenhet utgörs en idealisk, andlig studiemiljö av ordning, vördnad och en känsla av frid. Äldste Boyd K. Packer lärde att "inspiration kommer lättare i en fridfull atmosfär" och att "vördnad öppnar uppenbarelsens kanaler" ("Vördnad öppnar uppenbarelsens kanaler", *Nordstjärnan*, jan. 1992, s. 25, 26). Här följer ytterligare några förslag som lärare kan använda sig av för att upprätta och bibehålla en atmosfär som främjar evangeliestudier.

Skapa en god fysisk studiemiljö.

Den fysiska omgivningen kan ha betydelse för elevernas upplevelse under evangeliestudierna. Lärarna bör göra allt de kan för att förbereda klassrummet så att eleverna känner sig bekväma och fokuserade under lektionen. Här är några förslag:

Stolplaceringen. Utom under mycket ovanliga omständigheter bör varje elev ha en bekväm plats att sitta på, en plats för skrifterna, studiematerial och en plats att skriva på. Stolplaceringen bör göras så att eleverna lätt ser läraren och eventuella visuella hjälpmedel som läraren använder. När så är möjligt kan olika stolplaceringar användas till olika slags inlärningsaktiviteter. Att låta eleverna sitta på bestämda platser kan hjälpa lärarna att snabbt lära sig elevernas namn, organisera små grupparbeten eller övningar kring nyckelskriftställen och skilja elever åt som brukar prata med varandra under lektionerna. Lärare bör vara lyhörda inför elever med begränsad rörelse- eller synförmåga genom att göra anpassningar som uppmuntrar deras deltagande i klassen.

Störande moment. Läraren bör eftersträva att eliminera allt som kan störa undervisningen och inlärningsprocessen. Om undervisningen äger rum i hemmet kan det förekomma speciella svårigheter, men även i den miljön kan läraren minimera avbrott med noggrann planering.

Klassrummets utseende. Evangelierelaterade bilder, illustrationer, affischer och dylikt kan ofta skapa en bättre inlärningsmiljö. Ett klassrum som är prydligt, rent och välordnat uppmuntrar också till vördnad och främjar en miljö som är gynnsam för andligt inflytande.

Lärares yttre. Elever är mer benägna att fästa vikt vid inlärningsupplevelsen när lärarens klädsel och stil är enkel och lämplig och återspeglar evangeliebudskapets heliga natur.

Inbjud Anden genom bra andliga inledningar.

Lektionen bör inledas med en kort andaktsstund. En andlig inledning kan vara ett utmärkt sätt att vända elevernas tankar och hjärtan till andliga ting. Det kan hjälpa lärare och elever att känna Anden och vara redo för inläring. En andlig inledning utgörs vanligen av en psalm, en bön och en tanke från skrifterna. Den är som bäst när eleverna berättar för varandra om känslor och insikter som de har fått under

sina personliga skriftstudier och när de bär vittnesbörd. Långa eller komplicerade inledningar stjälar inte bara tid från lektionen utan kan också göra att Anden drar sig undan. Andliga inledningar där förfriskningar serveras främjar nästan helt säkert en lättsam och lekfull stämning i stället för en andlig. Läraren bör ta sig tid att samtala med eleverna, särskilt med klasspresidenterna, om syftet med andliga inledningar, vad de kan göra för att de ska bli bättre och hur de kan uppmuntra var och en att delta.

Anteckningar

Diskutera principer för andlig inläring.

I början av året kan läraren engagera eleverna i en diskussion om vad som uppmuntrar till andlig inläring (se 1 Kor. 2:10–11; L&F 50:17–22; 88:121–26). Dessa diskussioner kan inriktas på beteenden som inbjuder Herrens Ande att vara med dem under studierna och på beteenden som får Anden att dra sig undan. Lärare och elever bör fortlöpande uppmuntra varandra att tillämpa det som de var överens om inbjuder Anden. Det kan hjälpa både elever och lärare att förstå och uppfylla sina roller i att inbjuda Anden i inlärningsprocessen.

Välj inlärningsaktiviteter med omsorg.

Läraren bör vara medveten om att olika inlärningsaktiviteter uppmuntrar olika sinnesstämmningar och attityder hos eleverna. Efter att i början av lektionen ha lett en uppsluppen undervisningslek, var en lärare till exempel frustrerad över att han inte kunde uppnå en mera andlig avslutning på lektionen. En annan lärare upptäckte att hennes disciplinproblem ökade när hon delade ut förfriskningar under lektionen.

Var uppmärksam på elevernas beteenden och reagera på lämpligt sätt.

Lärarna bör vara medvetna om vad som händer under lektionen och reagera på lämpligt sätt. Om eleverna verkar uttråkade eller rastlösa är det kanske därför att de inte är engagerade, därför att de inte förstår det som lektionen handlar om eller hur den kan tillämpas på dem. För att hjälpa eleverna fokusera kan läraren behöva ändra på något i lektionsframställningen. Om eleverna agerar på ett olämpligt sätt och orsakar att Anden drar sig bort från lektionen, behöver läraren söka inspiration i att ta itu med problemet hellre än att ignorera det. Läraren bör vara uppmärksam på elever som inte umgås med andra elever eller som verkar vara ensamma. De här eleverna kan behöva ytterligare personlig uppmärksamhet från läraren eller andra elever i klassen. I sådana fall kan läraren samtala med föräldrar och prästdömsledare för att avgöra om det finns bakomliggande orsaker som de bör känna till.

Korrigerar störande eller olämpligt uppträdande.

Det finns vissa allmänna principer att ha i åtanke som hjälper läraren bibehålla god ordning och respekt i klassrummet. Ordning innebär inte alltid fullständig tystnad, inte heller innebär det att en klass inte kan ha trevligt eller roligt. Men en störande eller vanvördig elev eller grupp av elever kan utöva ett negativt inflytande på inläringen och förhindra den Helige Andens inflytande.

Anteckningar

“Låt aldrig en problemlösning bli viktigare än att uttrycka kärlek till en person.”

(Thomas S. Monson, “Finn glädje under färden”, *Liahona*, nov. 2008, s. 86)

När en elev eller grupp av elever uppträder störande kan det vara frustrerande och nedslående för läraren och andra elever. Vid sådana tillfällen är det särskilt viktigt att läraren bibehåller kontrollen över sina känslor och söker Andens inflytande. Hur läraren bemöter varje enskild händelse kan vara mer betydelsefullt än själva händelsen och kan antingen öka eller minska elevernas respekt och förtroende. När läraren tillrättavisar olämpligt beteende bör han vara bestämd men vänlig och omtänksam, och därefter snabbt återgå till lektionen. Att få en elev att skämmas inför de andra kan få bukt med eleven för stunden, men det är inte till uppbyggelse för vare sig läraren eller eleven. Det kan också resultera i att andra elever blir rädda för eller misstror läraren. Läraren bör betänka det rättfärdiga inflytandet i överbevisning, långmodighet, mildhet, ödmjukhet, uppriktig kärlek och vänlighet (se L&F 121:41–42).

Det finns vissa åtgärder som lärare kan vidta för att handskas med problem allteftersom de uppstår. Här är några tänkbara tillvägagångssätt vid disciplinproblem som kanske inte fungerar på samma sätt för varje elev eller situation:

- *Skapa ögonkontakt.* Ofta talar elever med varandra vid fel tillfälle eftersom de tror att läraren inte lägger märke till det. Läraren kan titta på eleverna och upprätta en snabb ögonkontakt så att de vet att läraren är medveten om vad som händer.
- *Sluta tala.* Om eleverna pratar när de borde lyssna bör läraren sluta tala, till och med mitt i en mening om det behövs. Att höja tonläget för att överrösta dem löser i allmänhet inte problemet.
- *Gå närmare.* En annan åtgärd som en lärare kan vidta för att rätta till olämpligt uppförande, utan att direkt behöva konfrontera eleven, är att gå närmare och ställa sig bredvid den störande eleven. Läraren kan fortsätta med lektionen, men för det mesta känner eleven lärarens närhet och upphör med sitt beteende.
- *Ställ en fråga.* Utan att rikta uppmärksamhet på det olämpliga beteendet kan läraren ställa en fråga som berör lektionen till den störande eleven. Det görs inte för att skämma ut eleven utan för att hjälpa honom eller henne tillbaka till diskussionsämnet.

Det kan finnas tillfällen när en elev eller grupp med elever inte reagerar på dessa mindre direkta försök utan fortsätter att störa klassen. Här följer några mer direkta åtgärder som en lärare kan vidta för att bibehålla ordningen:

- *Enskilt samtal med eleven.* Herren har sagt att när någon felar mot en annan person ska den person som någon felat emot tala med den felande parten “i enrum” (L&F 42:88). Läraren bör diskutera med eleven om varför han eller hon uppför sig illa och säga att beteendet måste förändras för att inte ytterligare åtgärder ska behövas. Läraren bör se till att skilja mellan elevens beteende och personliga värde. Det är viktigt för lärarna att komma ihåg att “själarna är mycket värdefulla i Guds ögon” (L&F 18:10). De bör tala om för eleven att även om det störande beteendet är oacceptabelt så är han eller hon uppskattad. Lärare bör komma ihåg att följa Herrens råd om att

"därefter [visa] större kärlek mot honom som du har tillrättaviserat" (L&F 121:43).

- *Skilj de elever åt som orsakar störningen.*
- *Samråd med föräldrar eller prästadömsledare.* Om det oacceptabla beteendet inte upphör är det ofta till hjälp att rådgöra med elevens föräldrar. Ofta kan föräldrarna bidra med ytterligare insikter och tankar som bidrar till att lösa problemet. I vissa fall kan elevens biskop vara till hjälp.
- *Skicka iväg eleven från klassen.* President David O. McKay gav följande råd till lärare: "Om du misslyckas med [dina ansträngningar] kan du vända dig till föräldrarna och säga: 'Om han fortsätter med sitt dåliga uppförande måste han lämna klassen.' Det är en ytterlighetsåtgärd. Varje lärare kan utestänga en [elev]. Men du måste ha uttömt alla andra resurser innan du kommer till den punkten. Men ordning *måste* vi ha! Det är nödvändigt för själens tillväxt, och om en [elev] vägrar, eller om två [elever] vägrar att bidra till detta, då måste de lämna klassen. Det är bättre att en [elev] får svälta än att en hel klass långsamt förgiftas!" ("Guidance of a Human Soul – The Teacher's Greatest Responsibility", *Instructor*, sep. 1965, s. 343).

Innan en elev ombes lämna klassen för någon längre tidsperiod ska läraren samråda med föräldrar, S&I:s koordinator och berörda prästadömsledare. Under sådana omständigheter är det viktigt att läraren hjälper eleverna och föräldrarna att förstå att eleven väljer att lämna seminariet genom att välja att inte att uppföra sig på ett acceptabelt sätt. Det är det störande uppträdandet som är oacceptabelt, inte eleven. När eleven gör ett annat val så är han eller hon välkommen tillbaka till klassen.

Anteckningar

"Om ni inte får något gensvar från [eleverna] så kanske ni inte kan undervisa dem än, men ni kan älska dem. Och om ni älskar dem idag så kanske ni kan undervisa dem i morgon."

(Jeffrey R. Holland, "Teaching and Learning in the Church", s. 102)

Studera skrifterna dagligen och läs kursens text [2.3]

Studera skrifterna dagligen [2.3.1]

Dagliga skriftstudier ger lärare och elever fortlöpande tillfällen att inhämta kunskap om evangeliet, utveckla vittnesbörd och höra Herrens röst. Herren säger i Läran och förbunden: "Jag har givit er ... de heliga skrifterna till er undervisning" (L&F 33:16). Profeten Nephi lärde att de som "strävar framåt [och] mättar [sig] med Kristi ord ... skall få evigt liv" (2 Nephi 31:20) och att "Kristi ord skall tillkännage för er allt ni bör göra" (2 Nephi 32:3).

Profeter i vår tid har framhållit betydelsen av att studera skrifterna varje dag. President Harold B. Lee förmanade: "Om vi inte dagligen läser i skrifterna blir våra vittnesbörd allt svagare och vår andlighet fördjupas inte" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Harold B. Lee* [2001], s. 66). Äldste Howard W. Hunter lärde också: "Det står klart att den som studerar skrifterna varje dag når mycket längre än den som ägnar avsevärd tid en dag och sedan låter det gå flera dagar innan han fortsätter" (se "Att läsa skrifterna", *Nordstjärnan*, maj 1980, s. 96).

Anteckningar

Äldste Richard G. Scott vädjade: "Tänd en låga av kärlek till skrifterna i varje ungdoms dyrbara sinne och hjärta. Bidra till att inom varje ungdom tända den outsläckliga låga som motiverar dem som har känt den att ha en önskan att veta alltmer om Herrens ord, att förstå hans lärosatser, att tillämpa dem och att berätta om dem för andra. ...

Vandra först och främst med dina elever ett steg i taget genom många delar av Herrens heliga ord. Hjälpl dem känna din entusiasm, respekt och kärlek till skrifterna.

För det andra, hjälp dem att läsa, begrunda och enskilt be för att upptäcka kraften och friden som flödar från skrifterna" ("Four Fundamentals for Those Who Teach and Inspire Youth" [KUV:s symposium för Gamla testamentet, 14 aug. 1987], s. 5).

"Innan ni kan stärka era elever är det nödvändigt att ni studerar rikets lära och lär er evangeliet, både genom studier och tro."

(Ezra Taft Benson, "The Gospel Teacher and His Message" [tal till lärare inom KUV, 17 sep. 1976], s. 3.)

Det finns få saker lärare kan göra för att utöva ett mer kraftfullt och varaktigt positivt inflytande på elevernas liv än att hjälpa dem lära sig älska skrifterna och att studera dem på daglig basis. Detta börjar ofta när läraren är ett föredöme på dagliga skriftstudier i sitt eget liv. Att ägna sig åt meningsfulla, personliga skriftstudier varje dag kvalificerar läraren att bära personligt vittnesbörd till sina elever om skrifternas betydelse i sitt eget liv. Ett sådant vittnesbörd kan vara en viktig katalysator för att hjälpa eleverna studera skrifterna regelbundet på egen hand.

Lärarna bör konsekvent undervisa eleverna om läran och principerna bakom dagliga personliga studier i skrifterna. Läraren kan också uppmantra varje elev att avsätta tid varje dag för personliga skriftstudier och att hjälpa dem ta ansvar för sina dagliga studier genom att använda ett lämpligt uppföljningssystem som mäter det de uppnår. De kan också ge eleverna regelbundna tillfällen i klassen att berätta för varandra om något av det de lär sig och känner under sina personliga skriftstudier. När lärare uppmantrar till dagliga skriftstudier bör de vara noga med att inte generera eller göra de elever modfällna som kanske har svårt att studera skrifterna på egen hand.

"Samla ständigt livets ord i era sinnen."

(Läran och förbunden 84:85)

Elever med läs- eller inlärningsvårigheter bör ges möjlighet att studera skrifterna i en form som är bättre anpassad efter deras behov, till exempel ljudband, punktskrift eller teckenspråk. Många elever med lässvårigheter har nytta av att följa med i texten medan någon annan läser högt.

Färdigheter och metoder vid skriftstudier

För att hjälpa eleverna att på ett framgångsrikt sätt bedriva personliga studier i skrifterna kan läraren hjälpa dem att utveckla och använda många olika färdigheter och metoder för skriftstudier. Följande färdigheter och metoder, liksom andra som inte tas upp i denna handbok, ska användas för att hjälpa eleverna lära sig genom Anden, förstå skrifterna och upptäcka och tillämpa evangeliets lärosatser och principer i sitt eget liv.

Använd studiehjälpmedel. Kyrkan har utarbetat en omfattande uppsättning hjälpmedel för skriftstudier och tagit med dem i standardverken. (Handledning för skriftstudier är en samling studiehjälpmedel som förbättrats för andra språk än engelska.) I dessa hjälpmedel ingår bland annat fotnoter, kapitelrubriker, ämnesregister, ett bibellexikon och kartor. De är några av de mest värdefulla hjälpmedlen som lärare och elever kan använda sig av när de studerar skrifterna. Läraren kan hjälpa sina elever bekanta sig med dessa studiehjälpmedel och resurser genom att använda dem på lämpligt sätt under lektionen. Kyrkan har också offentliggjort annat studiematerial på internet som kan vara till hjälp.

Markera och notera. Ett av de bästa sätten för lärare och elever att fånga och behålla det som de lär sig är genom markeringar och noteringar i skrifterna. Att markera innebär att man fäster uppmärksamhet på något. Det kan göras genom att stryka under, skugga eller ringa in nyckelord eller avsnitt i skrifterna. Att notera innebär att man lägger till förklarande noter eller kommentarer. Exempel på noteringar i skrifterna kan vara att man i marginalen bredvid vissa skriftställen skriver ned personliga intryck, profetiska kommentarer, tvärhänvisningar, orddefinitioner eller insikter som vunnits genom kommentarer från andra elever.

Att markera och notera i skrifterna kan hjälpa elever och lärare att:

- Göra viktiga ord, uttryck, tankar, sanningar, människor och händelser lättare att komma ihåg och finna.
- Förtydliga och upptäcka betydelsen i skriftens text.
- Bevara personliga insikter och de som man har fått av andra.
- Förbered dig på att undervisa andra om evangeliet.

Lärare kan uppmuntra elever att göra markeringar i sina skrifter genom att till exempel säga: "När ni läser igenom de här verserna så inbjuder jag er att markera en nyckelprincip som ni upptäcker", eller "Här är en viktig tvärhänvisning.

Det kan ni skriva i marginalen på era skrifter." Det är bättre att undervisa, illustrera och praktisera det grundläggande i markering av skrifterna än att undervisa om ett visst sätt att markera.

Begrunda. Begrundan innebär att man mediterar eller funderar djupt på någonting. Ofta är bön en beståndsdel. När eleverna lär sig att begrunda under sina personliga skriftstudier uppenbarar Anden ofta sanningar för dem och hjälper dem veta hur de kan bli mer lika Jesus Kristus.

Efter att ha undervisat nephiterna sade Frälsaren till dem: "Begrunda det som jag har sagt" (3 Nephi 17:3). Ett sätt att hjälpa eleverna att på ett andligt sätt ta del av lektionerna och uppmuntra dem att tillämpa och fördjupa

Anteckningar

Anteckningar

”Förelå [dina elever] att läsa långsammare och noggrannare och med fler frågor i bakhuvudet. Hjälプ dem att begrunda, att undersöka varje ord, varje skriftlig pärla. Lär dem att hålla upp den mot ljuset och vända på den och se vad som reflekteras och bryts där. För en viss elev kan en sådan undersökning på en viss dag med ett visst behov bringa i dagen en dold skatt i en åker: en dyrbar pärla, en oskattbar pärla.”

(Jeffrey R. Holland, ”Students Need Teachers to Guide Them” [KUV:s satellitutsändning, 20 juni, 1992], s. 4)

sin insikt om det som de lär sig, är att ge dem tid under lektionen att begrunda det som de har lärt sig. Vid sådana tillfällen ska läraren uppmuntra eleverna att be Herren om hjälp.

Ställ frågor. Att lära sig ställa frågor och söka efter svar under studier i skrifterna är en av de viktigaste färdigheterna inom skriftstudier som eleverna kan utveckla. Genom att ställa frågor kan eleverna ledas till bättre förståelse av sammanhang och innehåll i skrifterna, liksom till upptäckter och kunskap om viktiga lärosatser och principer i evangeliet. Eleverna kan lära sig att ställa frågor som leder dem till att känna sanningen och betydelsen av det som de studerar och veta hur man tillämpar det som de lär sig.

Definiera svåra ord och uttryck. Lexikon, lektionsböcker, fotnoter och studiehjälpmedel kan ofta hjälpa eleverna förstå svåra ord eller formuleringar.

Visualisera. Visualisering äger rum när eleverna ser händelseförloppet i en skriftlig redogörelse framför sig. Eleverna kan till exempel föreställa sig Petrus när han går på vattnet mot Frälsaren (se Matt. 14:28–29), eller Sadrak, Mesak och Abed-Nego som kastas in i den brinnande ugnen (se Daniel 3:19–

25). Visualisering kan bidra till att göra en berättelse i skrifterna mer levande och verklig för eleverna.

Tillämpa skrifterna. Att tillämpa skrifterna är att jämföra dem med sitt eget liv. Eleverna kanske frågar: ”Vilka omständigheter och situationer i mitt liv är *lika* omständigheterna i detta skriftställe?” eller ”Hur *liknar jag* personerna som vi studerar i skrifterna?” När eleverna ser likheterna mellan sina egna erfarenheter och det som händer i skrifterna kan de lättare upptäcka lärosatser och principer i evangeliet. De kan också upptäcka hur de här principerna kan tillämpas i liknande situationer i sitt eget liv.

Tvärhänvisa. En tvärhänvisning är en extra skriftställehänvisning som kan bidra med ytterligare information och insikter om det skriftställe som studeras. Att tvärhänvisa eller ”länka” är att koppla samman skriftställehänvisningar som hjälper eleverna förstå ett avsnitt i skrifterna eller en lärosats eller princip. Användbara tvärhänvisningar finns i fotnoterna och i andra studiehjälpmedel, lärarens och elevens lektionsböcker och i generalkonferenstal. Lärare och elever kan också upptäcka relevanta länkar när de själva studerar.

Jämför och kontrastera. Ett avsnitt i skrifterna eller en lärosats eller princip förtydligas ofta när den jämförs med eller kontrasteras mot någonting annat. Att lägga märke till likheter eller skillnader mellan lärosatser, människor, eller händelser kan få evangeliets sanningar att framstå i ett klarare ljus. Att kontrastera kung Benjamins regering mot kung Noas gör till exempel att eleverna mycket tydligt ser välsignelserna med en rättfärdig ledare jämfört med de destruktiva följderna av en ogudaktig sådan. Att jämföra Jakobs och Almas liv, lärosatser och vittnesbörd med Sherems och Korihors filosofier och liv kan hjälpa eleverna att lättare upptäcka falska filosofier i dagens värld och se hur man bekämpar dem. Att jämföra och kontrastera de olika färderna till utlovade länder av Israels barn, Lehi och hans familj och Jaredi-

Anteckningar

Sammanhang [2.4.1]

Ett skriftställes sammanhang är 1) det som föregår eller följer på en vers eller serie av verser, eller 2) de omständigheter som omger eller ger bakgrund till ett visst skriftställe, händelse eller berättelse.

Sammanhanget är ett sätt att förstå innehållet i skrifterna. Det ger bakgrundsinformation som förtydligar och fördjupar förståelsen av skrifternas berättelser, lärdomar, lärosatser och principer. Varje författare i de heliga skrifterna skrev efter den Helige Andens vägledning, men skrifterna kläddes i författarens bildspråk och kultur. För att förstå deras skrifter bör lärare och elever så långt det går mentalt "gå in i deras värld" för att se saker och ting som författaren såg dem. Här följer några exempel på olika typer av sammanhang.

"Bekanta er med den undervisning som skrifterna skänker. Lär er bakgrunden och omgivningen till Mästarens liknelser och profeternas maningar. Studera dem som om de talade till just dig, för det gör de."

(President Thomas S. Monson, "Var ditt bästa jag", *Liahona*, maj 2009, s. 68.

Historisk inramning. Att känna till att Joseph Smith befann sig i Liberty-fängelset när han tog emot och skrev kapitlen 121, 122 och 123 av Läran och förbunden bidrar med ytterligare djup och kraft till de lärosatser och principer som lärs ut i dessa kapitlen om sådana ting som motgångar och hur man använder makt och myndighet.

Kulturell inramning. Att känna till bakgrunden till högtidsdagar och fester i det forntida Israel kan förtydliga deras symboliska samband med Frälsaren och hans mission. Att vara medveten om samariternas ursprung, och vad judarna hade för åsikt om dem på Kristi tid, kastar ljus över liknelsen om den barmhärtige samariten och fördjupar betydelsen av Frälsarens möte med kvinnan vid brunnen i Samarien.

Frågan eller situationen som framkallade liknelsen, händelsen, läran eller principen. Att veta att Läran och förbunden 9 kom till som en följd av Oliver Cowderys oförmåga att översätta förtydligar de principer som rör uppenbarelse som lärs ut i kapitlet.

"Jag äger en nyckel varigenom jag förstår skrifterna. Jag frågar, vilken fråga var det som lockade fram svaret?"

(Joseph Smith, i *History of the Church*, 5:261)

Vem som talar till vem och varför. Almas lärosatser om försoningen, uppståndelse, dom, barmhärtighet och rättvisa får en fördjupad betydelse när vi inser att sammanhanget i denna undervisning var ett samtal med hans son Corianton, som var oroad över följderna av de allvarliga synder han begått.

Geografisk inramning. Att känna till de geografiska förhållandena i Kanaan fördjupar vår förståelse av var Lot och

Abraham bosatte sig, hur det påverkade de val de gjorde och hur dessa val påverkade deras familjer.

Skrifterna, studiehjälpmidlen som finns i skrifterna och kursmaterialet innehåller i allmänhet tillräckligt med utomtextlig information för att hjälpa lärare och elever förstå skrifternas innehåll.

Innehåll [2.4.2]

Innehållet är handling, människor, händelser, predikningar och inspirerade förklaringar som ingår i texten. Innehållet i skrifterna ger liv och relevans till

de lärosatser och principer som finns i skriftställeblocket. Berättelsen om när Nephi hämtar mässingsplåtarna lär oss till exempel att principen att tro på Herren och att lyssna till Anden kan hjälpa oss övervinna vad som tycks vara oöverstigliga hinder. Förståelse av händelserna i Andra Moseboken tydliggör att tillit till Herren och lydnad till en profet kan leda människor och nationer till att få Herrens utlovade välsignelser men att välsignelser hålls inne när folket klagat och inte lyder.

Att lära känna de människor som beskrivs i skrifterna kan inspirera och uppmuntra eleverna att klara av de utmaningar som de ställs inför och att leva med tro. Som äldste Richard G. Scott lovade om Mormons bok:

”Mellan dess pärmar finner ni Nephis, Jakobs, Enos, Benjamins, Almas, Ammons, Helamans, Mormons, Moronis och så många andras vänskap och värdiga föredömen. De ger oss modet tillbaka och visar oss vägen till tro och lydnad. ...

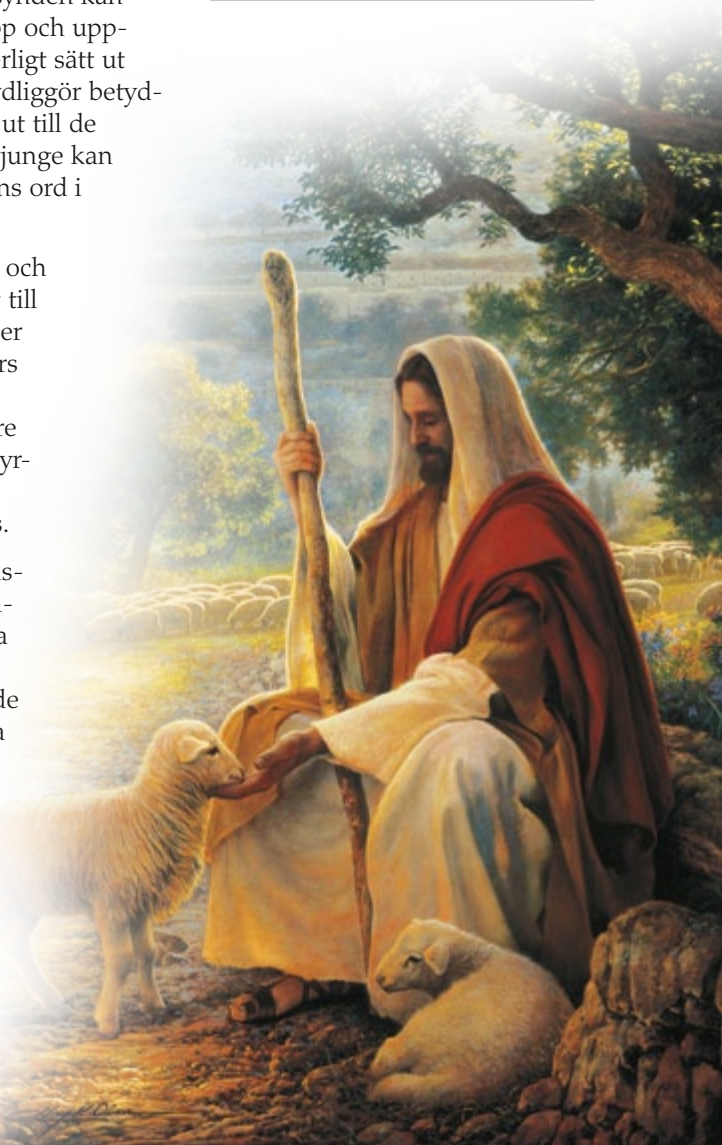
Än viktigare är att de alla, utan undantag, frammanar bilden av den fullkomliga vännen — vår Frälsare och Återlösare, Jesus Kristus” (“Verkliga vänner som upplyfter”, *Nordstjärnan*, jan. 1989, s. 65).

Predikningarna som så noggrant bevarats i de heliga skrifterna är en annan mycket viktig del av innehållet. För en elev som kämpar mot synden kan Paulus’ eller Alma den yngres predikningar vara källor till hopp och uppmuntran. Kung Benjamins sista tal till sitt folk lär på ett mästerligt sätt ut kraften och betydelsen av Frälsaren och hans försoning och tydliggör betydelsen av tjänande, lydnadens välsignelser och vikten av att nå ut till de behövande. En elev som strävar efter att vara en Jesu Kristi lärjunge kan vinna insikt genom att studera och söka och tillämpa Frälsarens ord i Bergspredikan.

I att förstå innehållet ingår att lära sig betydelsen av svåra ord och begrepp, liksom att tolka liknelser, symboler och så vidare. Att till exempel känna till betydelsen av ord som *sälta* (Matt. 5:13) eller begrepp som ”fäst bältet om era höfter” (L&F 75:22), och ”börs eller lädersäck” (se Luk. 10:4) bidrar till att förtydliga texten i skrifterna. Principer som lärs ut i Frälsarens liknelser blir lättare att förstå när den symboliska betydelsen av till exempel den dyrbara pärlan (se Matt. 13:45–46), vetet och ogräset (se Matt. 13:24–30), och det återfunna fåret (se Luk. 15:4–7) identifieras.

Med all den information som kan läras bör läraren använda visdom för att fastställa hur mycket tid som används till sammanhang och innehåll och hur mycket som används till att studera evangeliets lärosatser och principer. Lärarna bör ge tillräckligt med sammanhang och innehåll för att hjälpa eleverna förstå de eviga sanningar som finns i själva texten, men inte överbetona bakgrund och detaljer i så hög grad att de blir det centrala i lektionen.

Anteckningar

Anteckningar

Upptäcka, förstå, känna sanningen och dess betydelse, och tillämpa evangeliets lärosatser och principer [2.5]

Att upptäcka och förstå evangeliets lärosatser och principer hjälper lärare och elever att tillämpa skrifterna och profeternas ord på sina egna liv och vägleder dem i deras beslutsfattande. Att känna sanningen, vikten och angelägenheten i evangeliets lärosatser och principer leder ofta till en större önskan att tillämpa det man lärt sig. Att tillämpa evangeliets principer för med sig utlovade välsignelser, fördjupar insikten och omvändelsen och hjälper lärare och elever att bli mer lika Frälsaren.

En lärosats är en grundläggande, oföränderlig sanning i Jesu Kristi evangelium. Sådana sanningar som att *vår himmelske Fader har en kropp av kött och ben, dopet är nödvändigt för inträde i Guds rike, och alla människor kommer att uppstå* är exempel på lärosatser.

En princip är en varaktig sanning eller regel som den enskilde kan uppta till vägledning i sina beslut. Evangeliets principer är universella och hjälper människor att tillämpa evangeliets lärosatser i vardagen. Äldste Richard G. Scott lärde: "Principer är koncentrerad sanning, förpackad att kunna tillämpas i en rad olika omständigheter" ("Förvärvandet av andlig kunskap", *Nordstjärnan*, jan. 1993, s. 86). Det här innebär att en evangelieprincip i allmänhet väcker tankar på handling liksom därpå följande konsekvenser. Till exempel: *att alltid be kan hjälpa oss övervinna frestelser* (se L&F 10:5), och *om vi följer den Helige Andens maningar hjälper han oss att genomföra det som Herren har befallt* (se 1 Nephi 4).

Ibland kan skillnaden mellan en lärosats och en princip vara svår att upptäcka. Äldste Henry B. Eyring sade följande: "Jag skulle förresten inte vilja lägga ner mycket tid på att försöka skilja mellan en princip och en lärosats. Jag har hört sådana samtal som inte varit särskilt givande" ("Training Guidelines and Resources: Elder Richard G. Scott and Elder Henry B. Eyring Discussion" [KUV:s satellitutsändning, aug. 2003], s. 10).

Identifiera lärosatser och principer [2.5.1]

En av skrifternas viktigaste uppgifter är att undervisa om lärosatser och principer i evangeliet. President Marion G. Romney förklarade: "Man kan faktiskt inte studera skrifterna utan att lära sig evangeliets principer eftersom skrifterna har nedtecknats för att bevara principer till vår nytta" ("The Message of the Old Testament" [KUV:s symposium för Gamla testamentet, 17 aug. 1979], s. 3). Äldste Boyd K. Packer lärde: "[Principer] finner man i skrifterna. De är det väsentliga i och avsikten bakom uppenbarelserna" ("Principer", *Nordstjärnan*, nov. 1985, s. 54). I vår tidsutdelning har Herren befallt lärare och ledare i kyrkan att undervisa om evangeliets principer såsom de återfinns i skrifterna: "Och vidare: Denna kyrkas äldster, präster och lärare skall undervisa om mitt evangeliums principer, vilka finns i Bibeln och Mormons bok, vari evangeliets fullhet finns" (L&F 42:12).

Att lära sig identifiera evangeliets lärosatser och principer så som de återfinns i skrifterna kräver noggrann eftertanke och övning. Om detta sade

äldste Richard G. Scott: "Sök efter principer. Skilj dem noga från detaljerna som används till att förklara dem" ("Förvärvandet av andlig kunskap", s. 86).

Ibland pekar läraren på dessa lärosatser och principer under lektionen. Vid andra tillfällen ger lärarna vägledning och uppmuntran och låter eleverna själva upptäcka dem. Läraren bör flitigt hjälpa eleverna få förmåga att identifiera lärosatser och principer på egen hand.

Vissa lärosatser och principer i evangeliet är lättare att finna eftersom de så tydligt framhålls. Sådana *framhållna principer* föregås ofta av uttryck som "sålunda ser vi", "därför" eller "ja, se" vilket visar att författaren sammanfattar sitt budskap eller drar en slutsats.

I Helaman 3:27 står det till exempel: "Sålunda kan vi se att Herren är barmhärtig mot alla som i hjärtats uppriktighet åkallar hans heliga namn."

I Alma 12:10 står det: "Därför får den som förhärdar sitt hjärta en mindre del av ordet, men till den som inte förhärdar sitt hjärta ges en större del av ordet."

Efesierbrevet 6:13 lär: "Tag därför på er hela Guds vapenrustning, så att ni kan stå emot på den onda dagen och behålla fältet, sedan ni fullgjort allt."

Alma 41:10 framhåller: "Se, jag säger dig: Ogudaktighet har aldrig inneburit lycka."

Många principer framhålls inte direkt av skrifternas författare utan är istället underförstådda. *Underförstådda principer* kan komma från en hel bok i skriften, ett kapitel eller en enda vers och kan vävas in i handlingen eller i liknelser. Vi finner underförstådda principer bland annat genom att känna igen sanningar som åskådliggörs i en skriftlig redogörelse och att uttrycka dem tydligt och koncist. Det kräver ofta tid och noggrann eftertanke. Äldste Richard G. Scott lärde: "Det är värt stora ansträngningar att organisera den sanning vi samlar in till enkla principer" ("Förvärvandet av andlig kunskap", s. 86).

Underförstådda principer kan ofta upptäckas genom att söka efter orsak och verkan i skriftställeblocket. Genom att analysera handlingar, attityder och beteenden hos enskilda eller grupper i den skriftliga redogörelsen, och genom att identifiera välsignelser eller konsekvenser som blir följden därav, blir evangeliets principer mer uppenbara.

Underförstådda principer kan också identifieras genom att ställa frågor som:

- Vad är sensmoralen eller poängen i berättelsen?
- Varför tror att ni att författaren tog med de här händelserna eller avsnitten?
- Vad avsåg författaren att vi skulle lära oss?
- Vilka grundläggande sanningar lärs ut i det här avsnittet?

Här följer några exempel på underförstådda principer:

Från händelser i Alma den yngres eller Paulus liv: *En person som tar emot evangeliet och omvänder sig från sina synder kan leda andra till evangeliets välsignelser* (se Alma 36:10–21; Apg. 9:4–20).

Anteckningar

Från liknelsen om de tio jungfrurna: *Om vi trofast förberett oss själva andligen är vi redo när Herren kommer; eller de som försummar sina andliga förberedelser tas inte emot av Herren vid hans ankomst* (se Matt. 25:1–13).

Från berättelsen om David och Goliat: *När vi agerar med mod och tror på Gud kan vi övervinna stora prövningar i vårt liv* (se 1 Sam. 17:40–51).

Några sätt att hjälpa eleverna lära sig identifiera principer och lärosatser är:

- Låt eleverna skriva ner begreppet som de lär sig i en "om - då"-formulering.
- Låta eleverna skriva upp "och sålunda ser vi"-uttalanden för att sammanfatta de sanningar som de har lärt sig.
- Låt eleverna identifiera handlingar som enskilda personer företog sig i skriftställeblocket och söka efter de välsignelser eller konsekvenser som blev följden.
- Uppmuntra eleverna att i sina skrifter stryka under nyckelord eller begrepp som framhåller principer och doktrinära uttalanden.
- Skriv ner en lärosats eller princip från skriftställeblocket på tavlan. Låt eleverna söka i blocket efter bevis på den här principen.

När principer och lärosatser identifieras är det viktigt att de klart och tydligt formuleras. "För att bli känd måste sanningen framläggas, och ju tydligare och mer fullständig framställningen är, desto större möjlighet har den Helige Anden att vittna för människornas själar att verket är sant' [*New Witnesses for God*, 3 del. (1909), 2:vii]" (B. H. Roberts, i James E. Faust, "Vad jag vill att min son ska veta innan han går på mission", *Nordstjärnan*, juli 1996, s. 43; *Predika mitt evangelium* [2004], s. 186).

Att skriva ner en identifierad princip eller lärosats på tavlan, eller låta eleverna skriva upp eller stryka under den i sina skrifter, är ett sätt att förtydliga de här sanningarna i elevernas sinnen.

Förstå lärosatser och principer [2.5.2]

Att förstå en lära eller princip i evangeliet innebär att eleverna förstår de identifierade sanningarna, deras förhållande till andra principer och lärosatser i Herrens plan, och hur och när principen kan tillämpas i deras liv. När en lärare eller elev förstår en lärosats eller princip vet de inte bara *vad orden betyder* utan också hur lärosatsen eller principen *kan påverka deras liv*. När en lärosats eller princip väl är identifierad och förstådd kan den lättare tillämpas.

Lärare och elever kan öka sin insikt om evangeliets lärosatser och principer genom att forska i skrifterna efter besläktade lärosatser och ytterligare insikter, genom att vända sig till de sista dagarnas profeters och apostlars ord och undervisning, genom att berätta för andra om evangeliets sanningar som de lär sig och genom att be om den Helige Andens hjälp. Förståelsen fortsätter att fördjupas allteftersom principerna tillämpas.

Läraren kan hjälpa elever förstå lärosatser och principer genom att ställa frågor som leder eleverna till att analysera vad de betyder. Av berättelsen om de 2000 unga männen i Mormons bok kan vi till exempel lära oss principen att *om vi inte tvivlar kommer Gud att befria oss* (se Alma 56:47–48). För att få större insikt om denna principens innebörd kan lärare och elever beakta frågor som:

- Vad var det som de unga krigarna inte tvivlade på?
- Vad visar att dessa unga krigare inte tvivlade?
- Hur räddade Gud de unga krigarna?
- Nämn några av de "strider" som kyrkans ungdomar utkämpar idag.
- Hur kan Gud befria dem från sådana strider?
- Vad lär oss Abinadis, Joseph Smiths eller Sadraks, Mesaks och Abed-Negos upplevelser om vad det innebär att bli befriad?

Av berättelsen om Naaman och Elisa i Gamla testamentet kan vi lära oss principen att *om vi är ödmjuka och villiga att följa profetens råd så kan vi bli botade* (se 2 Kung. 5:1–14). För att förstå vad den här principen betyder kan lärare och elev beakta frågor som:

- Hur hjälper oss ödmjukhet att följa profetens råd?
- Hur kan Naamans slutliga villighet att "tvätta sig sju gånger" hjälpa oss förstå vad det innebär att *verkligt* följa profetens råd?
- Vad finns det förutom fysisk sjukdom som vi kan behöva bli botade från idag?
- Nämn något av det som profeter har bett oss göra som helar oss andligen men som kanske verkar obegripligt för världen.

Känn sanningen och betydelsen i lärosatser och principer [2.5.3]

Även om elever kan identifiera och förstå principer och lärosatser i evangeliet så vill de ofta inte tillämpa dem förrän de känner sanningen och betydelsen genom Anden och känner en viss grad av nödvändighet att införliva principen i sitt liv. Äldste Robert D. Hales förklarade: "En sann lärare, när han lärt ut [evangeliets] fakta ... , för [eleverna] ett steg vidare till att få ett andligt vittnesbörd och en förståelse i sina hjärtan som leder till handling" ("Teaching by Faith" [en kväll med äldste Robert D. Hales, 1 feb. 2002], s. 5).

Anteckningar

Anteckningar

”Vår undervisning i evangeliet måste som aldrig tidigare betona sanningen, betydelsen och nödvändigheten i Jesu Kristi återställda evangelium. Denna undervisningens trefald är ytterst viktig eftersom deras kraft påskyndar fullständig omvändelse.”

(Neal A. Maxwell, "Those Seedling Saints Who Sit before You" [KUV:s symposium om Gamla testamentet, 19 aug. 1983], s. 2)

Den Helige Anden kan i elevernas sinne och hjärta inpränta betydelsen av en lärosats eller princip och kan ge dem en önskan att förverkliga principen och kraften att göra det. Lärarna bör göra allt de kan för att underlätta denna upplevelse för varje elev i klassen. Äldste Richard G. Scott uppmunttrade lärare: "Vill ni be om inspiration om hur ni kan få sanningen att sjunka djupt in i era elevers sinne och hjärta, så att de kan använda den under hela sitt liv? När ni under bön söker efter sätt att hjälpa dem med detta, vet jag att Herren vägleder er" ("Förstå och efterleva sanning", [en kväll med äldste Richard G. Scott, 4 feb. 2005]).

Ett av de bästa sätten att hjälpa eleverna bjuda in Andens inflytande i sina hjärtan och att förbereda dem att handla efter den princip som de har lärt sig, är att uppmuntra dem att begrunda personliga erfarenheter av den här principen (se avdelning 5.1.3, "Frågor som framkallar känslor och vittnesbörd" på sidan 61). Det hjälper eleverna att känna igen den inverkan principen har haft i deras liv eller i andras liv. Efter en diskussion om tionde kan läraren till exempel fråga: "Vilka välsignelser har du sett i ditt eget liv, eller i andras liv, av att hålla tiondelagen?" När eleverna funderar över sådana frågor, och berättar om hithörande personliga upplevelser för

klassen, kan den Helige Anden hjälpa dem att tydligare se de välsignelser som de och andra har fått av att leva efter evangeliets lärosatser och principer. Anden hjälper också eleverna att känna större önskan att tillämpa de här sanningarna i sitt liv. Dessutom kan läraren återge berättelser från sitt eget eller andras liv för att hjälpa eleverna känna sanningen och betydelsen av att leva efter den princip som diskuteras.

Läraren kan ge eleverna tillfällen att bära vittne om att principerna och lärosatserna är sanna. De bör också söka efter tillfällen att bära sitt eget vittnesbörd. Vidare kan läraren hjälpa eleverna känna sanningen och betydelsen i lärosatserna och principerna genom att framhålla vittnesbörd i skrifterna och genom att läsa eller lyssna till vittnesbörd från de sista dagarnas profeter och apostlar.

Tillämpa lärosatser och principer [2.5.4]

Tillämpning äger rum när eleverna tänker, talar och lever efter de principer som de har lärt sig. Äldste Richard G. Scott förklarade tillämpningens betydelse när han sade: "Bästa måttstocken på hur effektiv undervisningen i klassrummet är, är den mån sanningarna förstås och tillämpas i elevernas liv" ("Förstå och efterleva sanning").

När eleverna tillämpar evangeliets principer i sitt liv, får de ta emot de utlovade välsignelserna. De får också djupare förståelse och vittnesbörd om den lära eller princip som de har tillämpat. Elever som helgar sabbatsdagen har till exempel en mer fullständig förståelse av vad detta innebär än elever som

inte gör det. Elever som av hela sitt hjärta har förlitat sig på Herren (se Ords. 3:5) och som blivit stärkta och tröstade under tider av motgångar och prövningar, har en tydligare insikt om den här principen än de som inte har det.

”Målet med evangelieundervisning ... är inte att proppa eleverna fulla med kunskap. ... Syftet är att inspirera den enskilde att tänka på, känna för och sedan göra något åt evangeliets sanningar och principer.”

(Thomas S. Monson, i Conference Report, okt. 1970, s. 107)

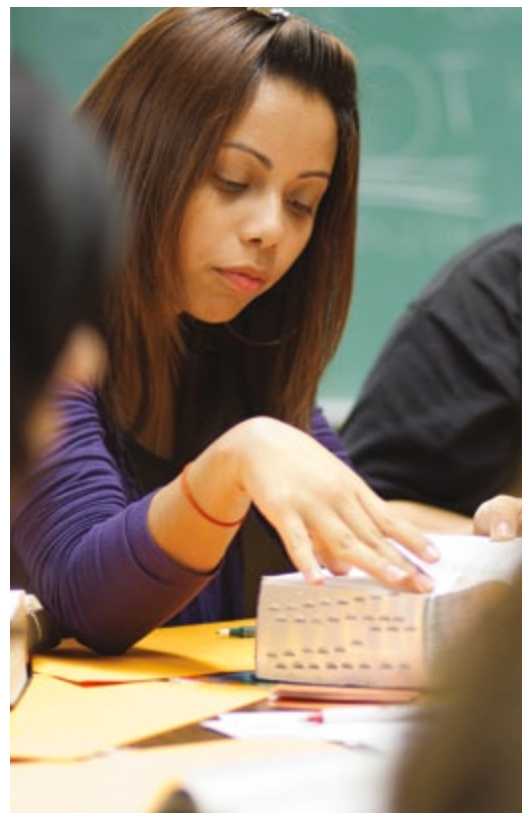
Läraren bör ge eleverna tid under lektionen till att fundera över, begrunda eller skriva om vad de har förstått och känt, och beakta vad de konkret kan göra för att tillämpa det i sitt liv. Vid sådana tillfällen bör läraren uppmuntra eleverna att be Herren om vägledning och hjälp. Läraren kan också diskutera situationer som eleverna varit med om och låta dem berätta hur tillämpning av evangeliets principer i dessa situationer kommer att vara till välsignelse för dem. De kan föreslå att eleverna sätter mål som kan hjälpa dem leva efter den princip som lärs ut. Lärare kan förbereda ett skriftställe, ett citat, en dikt, eller en del av en psalm som utdelningsblad som eleverna kan ta med sig hem som påminnelse om principen.

Det kan finnas tillfällen när läraren eller eleverna i klassen ger förslag på hur evangeliets principer kan tillämpas. Sådana exempel kan ge eleverna bra idéer om hur man tillämpar evangeliets principer i vardagen. Men läraren bör vara noga med att inte ge eleverna alltför konkreta exempel på tillämpningar. Kom ihåg att den mest meningsfulla vägledningen för personlig tillämpning äger rum enskilt genom inspiration eller uppenbarelse från Herren genom den Helige Anden. Äldste Dallin H. Oaks lärde: "Lärare som befallts att undervisa om 'evangeliets principer' och 'rikets lära' (L&F 88:77) bör i allmänhet avstå från att undervisa om konkreta regler eller tillämpningar. När en lärare en gång undervisat om läran och tillhörande principer från skrifterna och de levande profeterna, är konkreta tillämpningar och regler i allmänhet de enskildas och familjernas ansvar" ("Undervisa om evangeliet", s. 96).

Förklara, berätta och vittna om lärosatser och principer i evangeliet [2.6]

Att förklara lärosatser och principer, att berätta om insikter och relevanta upplevelser och vittna om gudomlig sanning, tydliggör en persons förståelse av evangeliets lärosatser och principer och förbättrar förmågan att undervisa andra om evangeliet. När eleverna förklarar, berättar och vittnar vägleds de ofta av den Helige Anden till ett djupare vittnesbörd om det som de uttrycker. Genom den Helige Andens kraft kan deras ord och uttalanden också påverka deras kamraters hjärtan och sinnen och andra som lyssnar.

Lärare som med eftertanke och bön studerar, förbereder och håller en lektion brukar lära sig en hel del. Samma princip gäller för eleverna. När de studerar och undervisar varandra om det återställda evangeliets lärosatser och principer uppnår de en större förståelse och stärker sina vittnesbörd.

Anteckningar

Förklara [2.6.1]

Förståelsen av skrifterna ökar när elever och lärare förklarar skrifterna för varandra. Att förbereda sig för att tydligt och enkelt berätta vad ett avsnitt i skrifterna, eller vad en lärosats eller princip betyder, uppmuntrar lärare och elever att begrunda verserna, organisera sina tankar och inbjuder den Helige Anden att undervisa dem.

President Spencer W. Kimball lärde: "Vi lär oss att göra genom att göra. Om vi studerar evangeliet för att undervisa om det har vi förvärvat kunskap, för när vi bär en lykta för att lysa upp andras stig så lyser vi upp vår egen stig. När vi analyserar och arrangerar skrifterna för att hålla en bra lektion för andra så har vi lyst upp våra egna sinnen. När vi förklarar det som vi redan vet tycks det rullas upp ytterligare sanningar för oss, en utvidgning av vår förståelse, nya samband och tillämpningar" (*The Teachings of Spencer W. Kimball* [1982], s. 530).

Att ge eleverna möjlighet att förklara en lärosats eller princip för någon annan uppmuntrar dem att tänka djupare och söka större förståelse innan de undervisar andra om det som de har lärt sig. Läraren kan be eleverna förklara varför det är viktigt att ha tro, att bli döpt eller lyda tiondelagen. Eleverna kan inbjudas att berätta för någon om skapelsen, fallet eller varför de tror att familjer är centrala i vår himmelske Faders plan. Det här kan ske parvis eller i små grupper, i rollspel, tillsammans med hela klassen, eller skriftligt. Att då och då uppmana eleverna att förklara ett avsnitt i skrifterna eller undervisa om en lärosats eller princip för en förälder, en bror eller syster, en vän, eller rumskamrat kan också vara lämpligt.

Berätta [2.6.2]

Både lärare och elever bör ges möjlighet att berätta om sina insikter såväl som personliga upplevelser de haft av en lärosats eller princip. De kan också berätta om händelser som de har bevittnat i andras liv.

President J. Reuben Clark Jr sade: "Det finns nästan inga ungdomar som kommer in genom er seminarie- eller institutdörr som inte medvetet dragit nytta av andliga välsignelser, eller som inte sett bönens verksamma kraft, eller som inte bevittnat trons kraft till att bota de sjuka, eller som inte sett andliga utgjutelser som världen i stort i vår tid är okunig om" (*Den utstakade kursen för utbildningen i kyrkan*, rev. uppl. [1994], s. 9). Eleverna bör ges möjlighet att berätta om sådana upplevelser för klassen. (Läraren kanske bör hjälpa eleverna förstå att vissa upplevelser är alltför heliga eller personliga i en klassrumsmiljö; se Alma 12:9; L&F 63:64.)

Vittna [2.6.3]

När eleverna har förklarat evangelieprinciper och berättat om sina erfarenheter av att ha tillämpat dem, är de ofta bättre förberedda på att vittna om sin tro.

Äldste Boyd K. Packer beskrev en av välsignelserna med att bära vittnesbörd: "O, om jag kunde lära er denna enda princip. Ett vittnesbörd *finner* man då man *bär* det! ...

Det är en sak att få ett vittnesbörd av det du läst eller av vad någon annan sagt; detta är en nödvändig början. Det är en helt annan sak då Anden bekräftar för dig i ditt bröst att det *du* vittnat om är sant" (se "Herrens lykta", *Norstjärnan*, juli 1983, s. 34).

Att bära vittnesbörd välsignar inte bara den som bär vittnesbördet utan stärker också andras tro och vittnesbörd. Att vittna ger möjlighet för den Helige Anden att bära vittnesbörd om konkreta lärosatser och principer i det återställda evangeliet. Ett vittnesbörd inleds inte alltid med formuleringen "jag skulle vilja bära mitt vittnesbörd". Det kan helt enkelt vara något någon säger som han vet är sant, uttalat ärligt och med övertygelse. Det kan vara en bekräftelse på vad en person känner för en lärosats eller princip i evangeliet och vad den betytt i hans eller hennes liv. Eleverna kan tydligare förstå hur evangeliets principer kan tillämpas och känna sig mer inspirerade att tillämpa dem i sitt liv när de hör läraren och andra elever bära vittnesbörd om dessa principers värde.

Läraren kan uppmuntra eleverna att vittna om evangeliets sanningar genom att ställa frågor som lockar dem att berätta om sina upplevelser och trosuppfattningar (se avdelning 5.1.3, "Frågor som *framkallar känslor och vittnesbörd*" på sidan 61). De kan också ge eleverna andra tillfällen att vittna för sina kamrater. Läraren bör vara lyhörd inför vittnesbördets personliga och heliga natur och kan inbjuda, men aldrig kräva av eleverna att de bär sina vittnesbörd. Läraren bör ta varje tillfälle i akt att vittna om sin kärlek till sin himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus och om att evangeliets lärosatser och principer är sanna. Läraren bör känna till, och berätta om, de vittnesbörd som Frälsaren bar liksom de vittnesbörd som profeter och apostlar burit i de sista dagarna.

Anteckningar

"Ett vittnesbörd — ett äkta vittnesbörd, fött av Anden och bekräftat av den Helige Anden — förändrar vårt liv."

M. Russell Ballard, "Ett äkta vittnesbörd", *Liahona*, nov. 2004, s. 40)

"Trosstärkande händelser äger rum i undervisningen när eleverna börjar undervisa och vittna för sina kamrater."

(Robert D. Hales, "Teaching by Faith", s. 4)

Anteckningar

Behärska nyckelskriftställen och Grundläggande lärosatser [2.7]

När man samlar på sig ett förråd av eviga sanningar i sinne och hjärta påminner den Helige Anden om de här sanningarna när det behövs och ger en mod att handla i tro. President Howard W. Hunter lärde:

”Jag uppmuntrar er starkt att använda skrifterna i er undervisning och göra allt ni kan för att hjälpa eleverna att använda dem och känna sig hemma med dem. Jag skulle vilja att våra ungdomar känner förtroende för skrifterna. ...

För det första vill vi att eleverna ska känna förtroende för skrifternas kraft och sanningar, förtroende för att vår himmelske Fader verkligen talar till dem genom skrifterna och förtroende för att de kan vända sig till skrifterna och finna svaren på sina problem och sina böner. ...

Vi hoppas att inga av era elever ska behöva lämna klassrummet rädda eller generade över att de inte kan finna den hjälp de behöver, eftersom de inte känner till skrifterna tillräckligt väl för att finna de rätta skriftställena” (“Eternal Investments”, s. 2).

För att hjälpa eleverna samla eviga sanningar och öka sitt förtroende för skrifterna har S&I valt ut ett antal nyckelskriftställen och förberett en lista över grundläggande lärosatser. Studiet av nyckelskriftställen och grundläggande lärosatser ska äga rum samtidigt så att eleverna lär sig formulera grundläggande lärosatser med egna ord och använda nyckelskriftställen för att lättare förklara och vittna om de här sanningarna.

Behärska nyckelskriftställen [2.7.1]

Kyrkans seminarier och institut har valt ut 25 nyckelskriftställen till var och en av de fyra seminariekurserna. Dessa skriftställen utgör en viktig doktrinär grundval till att förstå och berätta om evangeliet och till att stärka tron. Seminarieelever uppmuntras att ”behärska” skriftställena på det sätt som anges nedan. Institutelever bör uppmuntras att bygga på den grundval som dessa 100 nyckelskriftställen utgör och utveckla en djupare förståelse av andra viktiga avsnitt i skrifterna.

I att ”behärska” nyckelskriftställen ingår:

- **Att finna** verserna genom att känna till besläktade skriftställen.
- **Förstå** sammanhanget och innehållet i skriftställena.
- **Tillämpa** evangeliets principer och lärosatser såsom de lärs ut i skriftställena.
- **Memorera** skriftställena.

Memorering kan vara ett underbart sätt att hjälpa eleverna känna och älska utvalda skriftställen. Som äldste Richard G. Scott förklarade: "När skriftställen används på det sätt som Herren har låtit dem upptecknas, har de en inre kraft som inte överförs när de sägs med andra ord" ("Han lever", *Liahona*, jan. 2000, s. 106). Man bör emellertid vara noga med att utgå från varje elevs förmåga och omständigheter. Eleverna bör inte känna sig generade eller överväldigade om de inte kan lära sig dem utantill.

Lärarna kan hjälpa sina elever bättre om de själva behärskar dessa nyckelskriftställen. När lärarna konsekvent hänvisar till dessa nyckelskriftställen, har lämpliga förväntningar och använder metoder som passar olika inlärningsstilar, lyckas de bättre med att hjälpa eleverna behärska dessa nyckelskriftställen. Under lektionerna kan nyckelskriftställen användas för att förtydliga relaterade lärosatser och principer. De kan användas som tema för andliga inledningar eller sättas upp någonstans i klassrummet. Eleverna bör också uppmuntras att studera och tillämpa dem utanför klassrummet.

På platser där flera lärare verkar tillsammans förbättras elevernas inläring när de olika lärarna intar en gemensam hållning till nyckelskriftställen. Periodvis väljer kanske lärarna att gå igenom nyckelskriftställen från tidigare år så att eleverna kan bibehålla sin kunskap om alla valda skriftställen.

Även om inläringen av nyckelskriftställen utgör en viktig del av studiekursen bör det komplettera, inte överskugga, dagligt studium av skrifterna i ordningsföljd. Läraren bör använda tiden till nyckelskriftställen på ett omdömesgillt sätt. Lärare i hemstudieprogrammet bör se till att veckans lektion inte blir veckans skriftställejäkt. Lärare bör välja metoder, aktiviteter och musik som överensstämmer med skrifternas värdighet, syfte och anda och som undviker ordstrider.

Grundläggande lärosatser [2.7.2]

En lista över grundläggande lärosatser har plockats fram för betoning i både seminariets och institutets klasser. Läraren ska hjälpa eleverna identifiera, förstå, tro på, förklara och tillämpa dessa grundläggande lärosatser i evangeliet. Det hjälper eleverna att stärka sina vittnesbörd och att öka sin uppskattning för Jesu Kristi återställda evangelium. Ett studium av Grundläggande lärosatser hjälper dem också att vara bättre förberedda på att undervisa andra om dessa viktiga sanningar.

Det är viktigt att komma ihåg att andra betydelsefulla lärosatser i evangeliet också kommer att läras ut, även om de inte listas under de grundläggande lärosatserna.

"Vi kan få stor kraft genom att lära oss skriftställen utantill. Att memorera ett skriftställe är som att få en ny vän. Det är som att upptäcka en ny person som kan hjälpa oss vid behov, och som kan inspirera och trösta och motivera oss till nödvändiga förändringar."

(Richard G. Scott, "Kraften i skrifterna", *Liahona*, nov. 2011, s. 6)

Anteckningar

De grundläggande lärosatser som väljs ut av kyrkans seminarier och institut är:

- Gudomen
- Frälsningsplanen
- Jesu Kristi försoning
- Tidsutdelningar, avfall och återställelse
- Profeter och uppenbarelse
- Prästadömet och prästadömsnycklar
- Förrättningar och förbund
- Äktenskap och familj
- Buden

När lärare personligen studerar och förstår de grundläggande lärosatserna så kan de mer naturligt hänvisa till och bära vittnesbörd om dem medan de undervisar. Men de bör inte avledas från att undervisa om skrifterna i ordningsföljd för att helt fokusera på dessa lärosatser. Istället bör läraren noggrant och konsekvent uppmärksamma de här lärosatserna allteftersom de på ett naturligt sätt kommer fram i skrifterna och i studiekursen. På det sättet blir de grundläggande lärosatserna en påminnelse om att inrikta sig på de eviga sanningar som är av störst betydelse för eleverna och att betona dem under hela studiekursen. De här grundläggande lärosatserna kan också användas som tema för andaktsstunder.

En klok lärare kommer också ihåg att tålmod och konsekvens är viktiga för att hjälpa eleverna förstå grundläggande lärosatser. Det förväntas inte att en elev förstår och tar till sig allting på en gång. Herren undervisar sina barn "rad på rad, bud på bud" (L&F 98:12). Lärare och elever bör inse att förståelsen för dessa lärosatser är en process som pågår under seminariets fyra år och som fortsätter under åren i institutet.

3

Undervisa om skrifterna i seminariet och institutet

För att hjälpa ungdomar och unga vuxna att förstå och förlita sig på Jesu Kristi undervisning och försoning är seminarie- och institutlärare uppmanade att undervisa eleverna om evangeliets lärosatser och principer så som de återfinns i skrifterna. För att genomföra detta har S&I:s administration beslutat att i seminariets och institutets kurser om skrifterna ska standardverkens böcker och kapitel undervisas i ordningsföljd. Även om detta inte innebär att varje vers ska läras ut i exakt den ordning den dyker upp så ska varje lektion i allmänhet följa handlingen och den naturliga versföljden. Att studera skrifterna på ett sådant sätt utgör grunden till att förstå den fullständiga omfattningen av det budskap som den inspirerade författaren velat förmedla, och låter principer och lärosatser i evangeliet studeras allteftersom de utvecklar sig och åskådliggörs i skrifterna.

Att studera skrifterna i ordningsföljd:

- Låter lärare och elever studera evangeliets sanningar i harmoni med varandra såväl som i förhållande till annat som finns i skrifterna. Det gör det möjligt för lärare och elever att se och med tydlighet och kraft förstå skrifternas inspirerade budskap.
- Ser till att rätt betoning och upprepning av lärosatser och principer i evangeliet görs så som de återfinns i skrifterna.
- Hjälper elever och lärare att lättare identifiera "orsak och verkanförhållanden".
- Hjälper eleverna upptäcka och förstå en mångfald evangelieprinciper, även när de kanske inte tas upp i detalj under lektionen. För enskilda elever kan de här sanningarna föras fram i ljuset genom den Helige Anden och därefter anpassas till deras egna omständigheter.
- Låter lärare och elever studera och diskutera evangeliets lärosatser och principer i samband med våra föregångares liv och upplevelser. Det här hjälper eleverna att lättare se dessa principer och lärosatser i samband med sitt eget liv.
- Bidrar till att upprätta en grad av förtrogenhet med vart och ett av standardverken i dess helhet.

Äldste David A. Bednar lärde att när vi läser en bok i skrifterna "från början till slut börjar levande vatten flöda in i vårt liv genom att vi lär oss om viktiga berättelser, evangelielärdomar och tidlösa principer. Med den här metoden får vi också lära oss om nyckelpersoner i skrifterna och i vilken ordning och när olika händelser och lärdomar kommer, och vi får lära oss om deras sammanhang. När vi läser det skrivna ordet på det sättet får vi en uppfattning om skrifternas omfattning. Det är det första och mest grundläggande sättet att hämta levande vatten på" ("En reservoar av levande vatten" [KUV:s brasafton för unga vuxna, 4 feb. 2007]).

Anteckningar

Införliva grundprinciperna för studier och undervisning om evangeliet [3.1]

Varje lektion som utgår från skrifterna i seminariet eller institutet är mer fokuserad på ett skriftställeblock än ett särskilt begrepp, en lära eller princip. Kursmaterialet delar upp skrifterna i skriftställeblock som kan vara så lite som ett kapitel (eller avsnitt), eller upp till en hel bok i skrifterna. De flesta skriftställeblocken innehåller naturliga avbrott på de ställen där handlingen eller ämnet skiftar. Med utgångspunkt från dessa förändringar är skriftställeblocket uppdelat i mindre avsnitt eller versgrupper. Att organisera studiet av hela skriftställeblocket i dessa mindre avsnitt bildar en ram till att förstå och undervisa om den inspirerade författarens budskap.

När lärare och elever studerar de här avsnitten i skriftställeblocket i ordningsföljd så införlivar de många av grundprinciperna för att studera och undervisa om evangeliet. Grundprinciperna för att studera och undervisa om evangeliet, till exempel att förstå sammanhang och innehåll, identifiera, förstå och känna sanningen och betydelsen av att tillämpa evangeliets lärdomar och principer, är inte metoder utan resultat som ska uppnås. De här grundprinciperna verkar i harmoni med varandra och etablerar ett grundläggande mönster som lärare och elever kan följa för att föra in evangeliet i sinne och hjärta. Det här mönstret beskrivs på följande sätt:

1. Förstå sammanhang och innehåll. Hjälpa eleverna förstå sammanhang och innehåll i ett skriftställeblock är det grundläggande steget vid undervisning om skrifterna. Att förstå sådan information som bakgrund och handling utgör en grund till att upptäcka evangeliets principer och lärosatser förutom att de tydliggör de sanningar som finns inom skriftställeblocket. Tydligheten och djupet i den förståelse som denna grund ger blir ofta förminskad eller går förlorad när bara en eller två verser i skriftställeblocket lärs ut.

2. Finna lärosatser och principer. Att förstå innehållet i skrifterna förbereder elever och lärare för att finna principer och lärosatser som finns inom skriftställeblocket. Ibland uppger bokens författare direkt vilken princip eller lärosats de vill förmedla. Andra gånger antyds de här sanningarna allteftersom de framläggs i den skriftliga redogörelsen, vilket skapar ett behov av att uttrycka evangelieundervisningen på ett konkret sätt.

Anteckningar

3. Att förstå betydelsen av dessa lärosatser och principer. När principer och lärosatser har identifierats försöker elever och lärare att få en bättre insikt i dessa sanningar genom att analysera och diskutera deras betydelse. Ofta innehåller själva skriftställeblocket klargörande kommentarer som kan hjälpa eleverna att fånga betydelsen av en lärosats eller princip. Att dessutom tillämpa skriftställen i ett nutida sammanhang hjälper eleverna att bättre förstå vad principerna och lärosatserna betyder i deras liv. När elevernas förståelse av en lärosats eller princip utvecklas genom att de får möjlighet att förklara evangeliets sanningar för andra, så stärks och befästs de i sin egen förståelse.

4. Att känna sanningen och betydelsen av principen eller lärosatsen genom Andens inflytande. En klar förståelse av en princip eller lärosats förbereder elever för att känna dess sanning och betydelse. När eleverna inser sanningen, betydelsen och angelägenheten hos en princip eller lärosats genom Andens inflytande så växer deras önskan att tillämpa denna sanning i sitt eget liv. Läraren kan hjälpa eleverna att bjuda in och ge näring åt dessa känslor från Anden genom att ge dem tillfälle att berätta om upplevelser de har haft av att leva efter en evangelieprincip och att vittna om dess sanning. Läraren kan också bära sitt eget vittnesbörd och berätta om egna upplevelser. I många fall bär också bokens författare vittnesbörd om den princip eller lärosats som lärs ut. Lärare och elever bör leta efter dessa bekräftande vittnesbörd inom verserna i skriftställeblocket.

5. Tillämpning av lärdomar och principer. En känsla av sanningen och betydelsen av en lärosats eller princip öppnar dörren för eleven att tillämpa den i sitt eget liv. Även om personlig tillämpning av evangeliets principer oftast äger rum utanför klassrummet kan det hända viktiga saker under lektionen som bidrar till att öka elevernas beslutsamhet och förmåga att tillämpa det som de lär sig på ett meningsfullt sätt. Läraren kan ge eleverna tillfällen att begrunda sin egen situation och att fundera över konkreta sätt att tillämpa principen eller lärosatsen. När eleverna ges tid att reflektera över hur de kan införliva principen med sitt eget liv kan Anden ge personlig vägledning till deras sinnen. När så är lämpligt kan läraren inbjuda eleverna att berätta om hur de kan tillämpa principen i framtiden.

Detta grundläggande mönster upprepas helt eller delvis under lektionen när lärare och elever studerar varje grupp av verser i skriftställeblocket.

Vissa avsnitt i skriftställeblocket betonas under lektionen medan andra ges mindre uppmärksamhet eftersom de är mindre centrala för den inspirerade författarens övergripande budskap eller för elevernas särskilda behov. För vissa avsnitt krävs det mycket tid och ansträngning för att förstå sammanhang och innehåll, för att upptäcka evangeliets principer och lärosatser, samt för läraren att fortsätta vägleda eleverna genom hela processen av att förstå, känna sanningen och dess betydelse, och försöka tillämpa principen.

I andra fall studeras sammanhanget och innehållet tillräckligt för att en princip eller lärosats ska identifieras innan man går vidare till nästa avsnitt i skriftställeblocket. När lärare eller elever kortfattat nämner en lärosats eller princip då den dyker upp i texten får den Helige Anden möjlighet att undervisa och personalisera evangeliets sanningar efter elevernas behov, även om de här sanningarna kanske inte tas upp i detalj under lektionen.

I andra avsnitt kanske lärare och elever bara studerar sammanhanget och innehållet, eller läraren kanske bara sammanfattar handlingen eller innehållet innan man går vidare till nästa grupp av verser. *Sammanfatta* innebär att kortfattat tala om vad som ingår i de kapitel eller verser som inte betonas i klassen. Sammanfattningen gör det möjligt för läraren att snabbt gå igenom delar av skriftställeblocket. Genom att sammanfatta avsnitt av skriftställeblocket i stället för att hoppa över dem, kan läraren hjälpa eleverna att få en klar överblick över handling och sammanhang och utifrån detta upptäcka och förstå principer eller lärosatser som dyker upp senare i blocket. Sammanfattningen bidrar också till att bevara fullständigheten och flödet i den inspirerade författarens budskap.

När lärare och elever i ordningsföljd går igenom varje avsnitt i skriftställeblocket på det här sättet förstår de bättre vad de olika avsnitten har för samband med varandra. Att se relationen mellan de olika delarna av skriftställeblocket hjälper lärare och elever att inte bara förstå enskilda lärosatser och principer på en djupare nivå, utan hjälper dem också att få en tydligare helhetsbild av vad skrifterna lär.

Anteckningar

Anteckningar

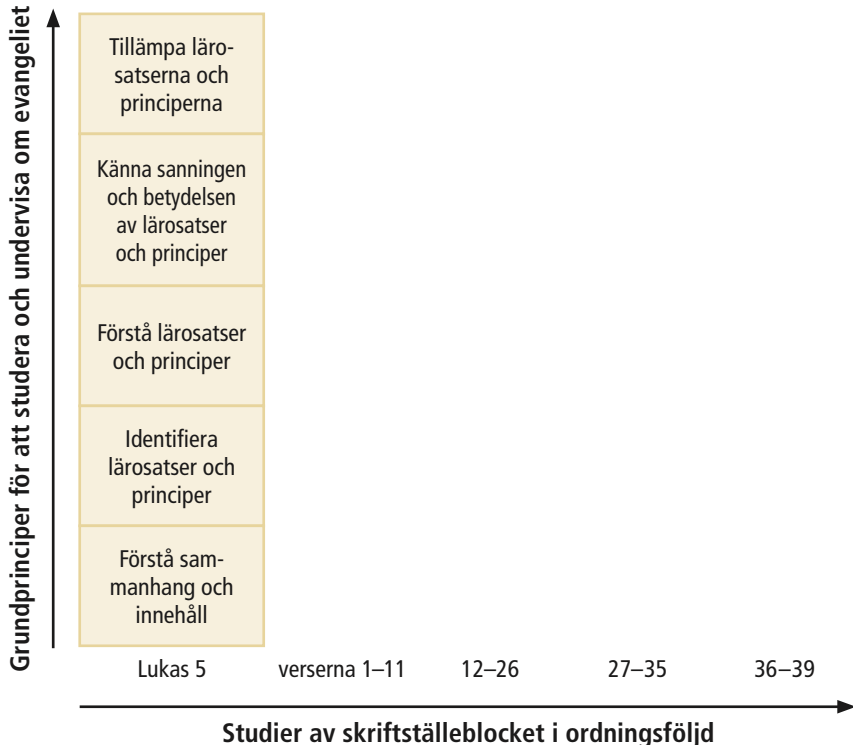
Lukas 5: Ett exempel [3.2]

Följande exempel illustrerar hur en lärare kan undervisa om ett skriftställeblock genom att använda grundprinciperna för studier och undervisning om evangeliet.

Skriftställeblocket i det här exemplet, Lukas 5, kan delas upp i mindre grupper med verser och avsnitt som utgår från förändringar i handlingen eller ämnet:

- Lukas 5:1–11 Efter att genom ett underverk ha fångat en mängd fisk blir Petrus, Jakob och Johannes kallade av Herren att bli människofiskare.
- Lukas 5:12–26 Jesus botar flera med fysiska krämpor och förlåter synder.
- Lukas 5:27–35 Jesus äter med publikaner och syndare vilket får skriftlärda och fariséer att ifrågasätta honom.
- Lukas 5:36–39 Jesus återger liknelsen om nytt vin i gamla skinsäckar.

Följande översikt används för att illustrera hur den här lektionsplanen kan användas på vart och ett av dessa avsnitt. Den visar också i hur hög grad läraren kan införliva grundprinciperna för studier och undervisning i varje versgrupp.

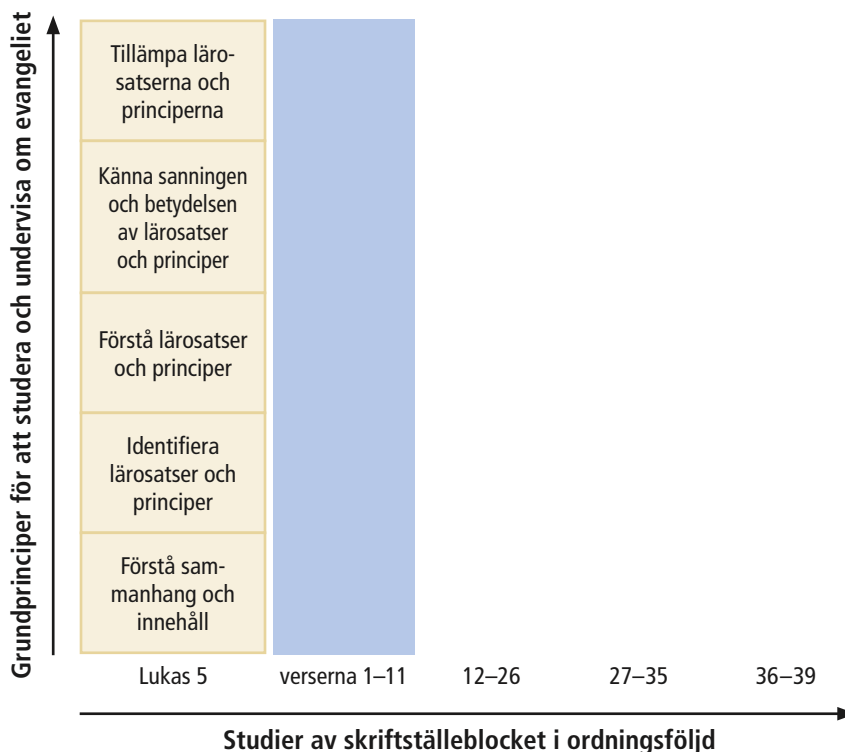
Verserna 1–11

Efter att genom ett underverk ha fångat en mängd fisk blir Petrus, Jakob och Johannes kallade av Herren att bli människofiskare.

Läraren kan inleda med att hjälpa eleverna **förstå sammanhanget och innehållet** i Lukas 5:1–11. När de studerar de här verserna lär de sig att Jesus bad Petrus att "fara ut på djupt vatten och lägga ut sina nät till fångst" (se v. 4). De lägger märke till att trots att lärjungarna hade fiskat hela natten "och inte fått något" (v. 5) lydde Petrus Herren och till sin förvåning fångade han en mängd fisk. Utifrån Petrus erfarenhet kan eleverna **identifiera principen**: *Om vi gör det Herren ber oss om, även när vi inte förstår varför, så kan han ge oss större välsignelser än vi förväntar oss.* Läraren kan därefter hjälpa eleverna bättre **förstå den här principen** och vad den betyder för dem genom att diskutera med dem hur Petrus upplevelse kan liknas vid omständigheter i deras eget liv eller genom att återge ett uttalande från en nutida profet eller apostel som har med detta att göra.

I de här verserna vill inte bara läraren hjälpa eleverna identifiera och förstå denna viktiga princip, utan också hjälpa dem att **inse dess sanning och betydelse** genom Andens inflytande. För att göra detta kan läraren be eleverna berätta om hur de välsignats genom att ge akt på Herrens vägledning även när de inte helt förstått anledningen till den. När elever och lärare vittnar om hur de har sett belägg för den här principen i sitt liv kan Anden vittna om sanningen i den och inspirera dem att handla. Läraren kan därefter ge eleverna några minuter till att reflektera över och skriva ner hur de kan **tillämpa** den här principen.

Översikten visar nu vilka grundprinciper för studier och undervisning som ingick i det här versavsnittet.

Anteckningar

Anteckningar

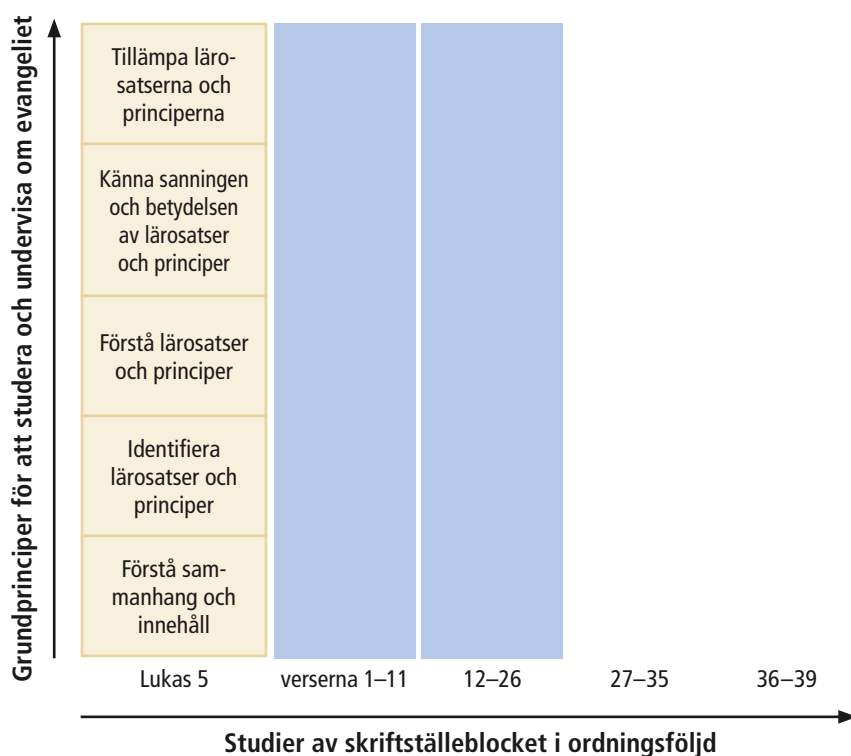
Verserna 12–26

Jesus botar flera med fysiska krämpor och förlåter synder.

För att hjälpa eleverna **förstå innehållet** i de här verserna kan läraren först låta dem bekanta sig med berättelsen om hur den spetälske och den lame botades av Herren. För att fördjupa elevernas förståelse av innehållet kan läraren låta eleverna analysera hur dessa två helbräddagörelser påminner om varandra och hur de skiljer sig åt. För att hjälpa dem med detta kan läraren låta dem begrunda den roll tron spelade i båda dessa helbräddagörelser. Efter att ha upptäckt att tro var nödvändig i båda dessa fall kan eleverna **identifiiera principen**: *När vi utövar tro och kommer till Frälsaren kan han hela oss.* Genom att analysera skillnaderna mellan de två berättelserna lägger eleverna märke till att medan den spetälske kom till Herren av sig själv så behövde den lame hjälp av andra. Av detta kan eleverna identifiera ytterligare en princip: *Vi kan hjälpa andra att komma till Frälsaren så att de kan bli helade.*

Läraren kan hjälpa eleverna **förstå de här principerna** genom att be dem beskriva vad människor kan bli helade från förutom fysiska krämpor. Diskussionen kan hjälpa eleverna förstå att de fysiska helbräddagörelserna i de här verserna kan symbolisera Herrens förmåga att hela oss andligen. I detta kan ingå förlåtelse för våra synder, tröst i vår sorg eller att lugna vår rädsla eller oro.

För att hjälpa eleverna **känna sanningen och betydelsen av de här principerna** kan läraren be eleverna berätta om en upplevelse när de eller någon de känner har botats andligt eller fysiskt. Eleverna kan också bli ombudda att återge exempel på när de har sett någon föra en person till Herren för att ta emot Frälsarens helande inflytande. (När eleverna återger sådana exempel

bör de bli påmind om att inte nämna de berörda vid namn.) Läraren kan låta eleverna vittna om Frälsarens kärlek och hans förmåga att hela oss.

Anteckningar

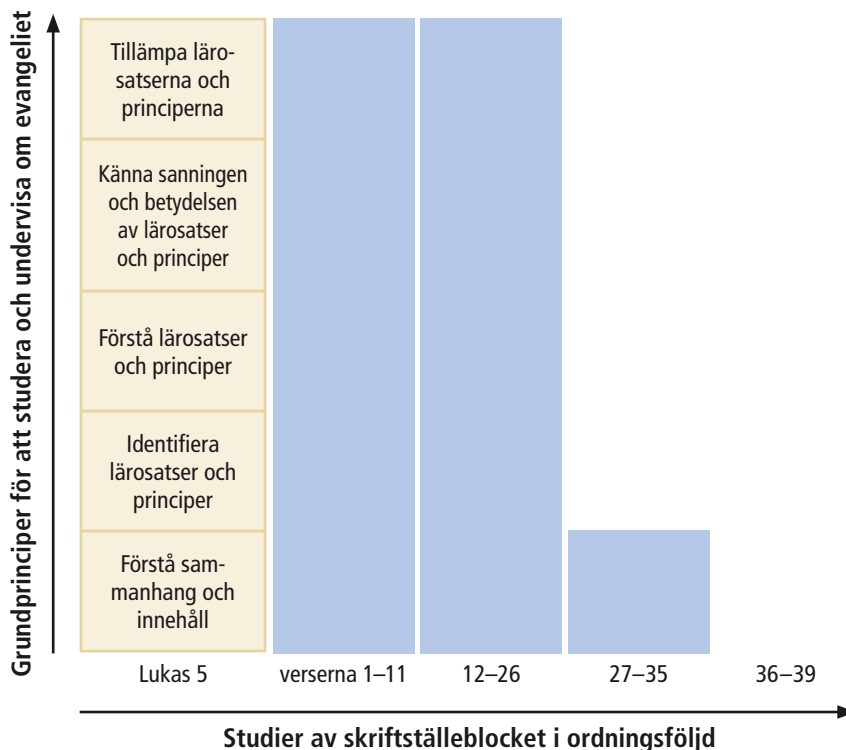
För att uppmuntra **tillämpning** kan läraren låta eleverna fundera över något konkret som de kan göra för att utöva tro till att bli helad, förlåten eller tröstad, eller hur de kan föra en vän eller någon annan till Frälsaren.

Innan läraren går vidare till verserna 27–35 kan han eller hon be att eleverna berättar om vad de har lärt sig om Frälsaren av de här verserna. Svaren på den inbjudan kan uppväcka känslor av tacksamhet och medvetenhet om Frälsarens barmhärtighet.

Verserna 27–35

Jesus äter med publikaner och syndare vilket får skriftlärdar och fariséer att ifrågasätta honom.

I det här avsnittet har läraren för avsikt att hjälpa eleverna **förstå sammanhanget och innehållet**. Genom att studera de här verserna lär sig eleverna om hur publikanen Levi, eller Matteus, kallades och hur det gick till när Jesus åt med publikaner och syndare (innehåll). Läraren kan hjälpa eleverna förstå att judarna såg publikanerna som utstötta och syndare (sammanslagning). Det här sammanhanget hjälper eleverna förstå betydelsen av Matteus framtida kallelse att bli Herrens lärjunge. Det ger också ökad betydelse till det utbyte som ägde rum i de här verserna mellan fariséerna och Herren om att han "[åt] och [drack] tillsammans med publikaner och syndare" och hans mission att hjälpa syndare att omvända sig (se v. 30–32).

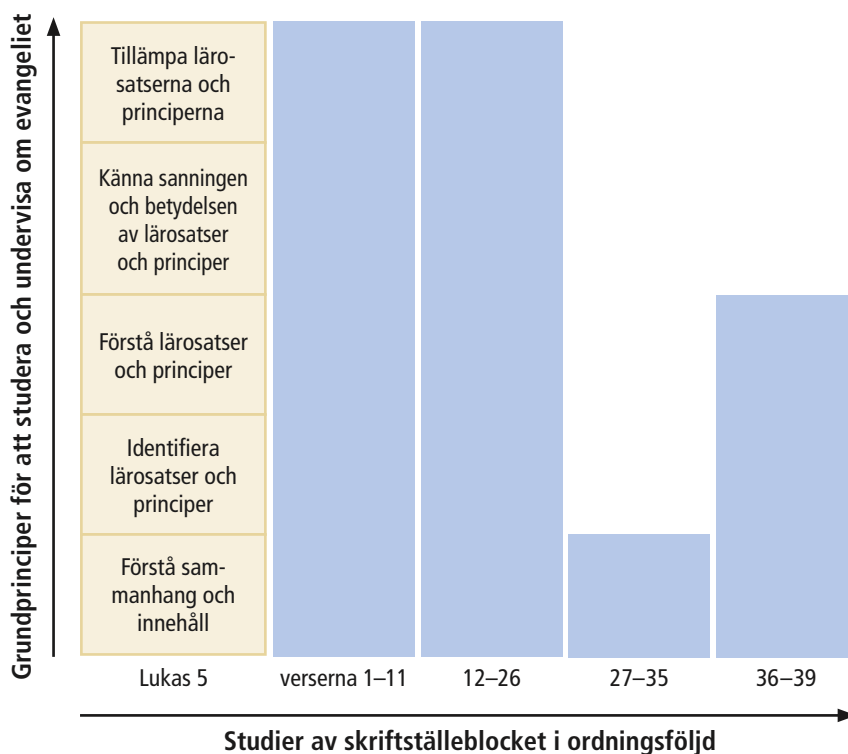
Anteckningar

Verserna 36–39**Jesus återger liknelsen om nytt vin i gamla skinnsäckar.**

För att lättare **förstå sammanhanget och innehållet** i den här liknelsen kan läraren och eleverna diskutera vad det är för skillnad mellan nytt läder som är mjukt och smidigt och läder som har blivit hårt och skört. Läraren kan därefter förklara att Jesus talade till fariséerna (sammanhang), och att den "gamla manteln" och de "gamla skinnsäckarna" i den här liknelsen representerar de fariséer som var ovilliga att ändra sig och ta emot Kristi lära. Läraren kan också påpeka att det "nya tyget" och de "nya skinnsäckarna" representerar de människor som var villiga att förändra sig och att ta emot Frälsaren och hans lärdomar.

Läraren kan därefter be eleverna **identifiera en princip** som bygger på denna liknelse. En tänkbar sanning som eleverna kan identifiera är: *För att ta emot Frälsaren och hans evangelium måste vi vara ödmjuka och villiga att förändra oss.* Läraren kan sedan låta eleverna gå igenom kapitlet och söka efter exempel där enskilda personer var förhärdade och orubbliga i sitt motstånd mot Frälsaren och hans lärdomar, såväl som exempel på personer som var ödmjuka och villiga att förändra sig. Den här aktiviteten hjälper eleverna att bättre **förstå den här principen.**

Läraren kan avsluta lektionen med att låta eleverna berätta om ytterligare insikter eller intryck de har fått av att studera Lukas 5. Läraren kan också vittna om de sanningar som har lärts ut och uppmuntra eleverna att handla efter de principer och lärosatser som de har upptäckt.

Förberedelse för undervisning

4

Personlig förberedelse [4.1]

Äldste Boyd K. Packer har sagt: "Kraften kommer när en lärare har gjort allt han kan för att förbereda sig, inte bara för just den lektionen, utan också genom att hålla sitt liv i samklang med Herrens ande. Om han lär sig att lita på Anden för inspiration kan han ställa sig framför sin klass ... i trygg förvisning om att han kan undervisa med inspiration" (*Teach Ye Diligently*, rev. ed. [1991], s. 358–359).

Den viktigaste och mest grundläggande delen av en lärares förberedelser är att förbereda sig själv andligen. Några viktiga faktorer i en sådan förberedelse är att leva efter evangeliet, be om hjälp och vägledning, att utöva tro och att delta i fortbildning.

Lev efter evangeliet [4.1.1]

Hur trofast lärarna lever efter evangeliet påverkar varje aspekt av deras undervisning. Ingen bättre förberedelse kan göras än att leva ett liv som är värdigt det vägledande, möjliggörande umgänget med den Helige Anden (se avsnitt 1.2, "Följa" på sidan 2).

Be om hjälp och vägledning [4.1.2]

Bönen är en integrerad del av undervisningsförberedelserna (se L&F 42:14; 104:79, 82). En lärare kan be om Andens hjälp med att förstå skrifterna och evangeliets principer, om visdom i att besluta sig för hur man bäst undervisar om dessa principer genom Anden, om hjälp och vägledning före varje lektion och om att eleverna ska vara villiga att känna och låta sig undervisas av Anden. Läraren kan be Herren om urskillningens gåva för att bättre förstå varje elev, om hjälp att nå enskilda elever som har det svårt och om kärlekens gåva att älska de elever som det kan vara svårt att älska (se Moroni 7:48).

Utöva tro [4.1.3]

Avsnittet "undervisa" i S&I:s målsättning innebär att en effektiv lärare bör ha tillit till kraften i Guds ord, tro på Herren och den Helige Anden och lita på eleverna. När läraren inte lyckas är det ofta därför att någon av dessa komponenter saknas.

Förtroende för ordets kraft. Lärare kan frestas att tro att eleverna inte ska tycka om att studera skrifterna, eller att de inte kan undervisa om skrifterna dag efter dag och bibehålla elevernas intresse. Läraren bör emellertid ha i åtanke att skrifterna innehåller "livets ord" (L&F 84:85)

Anteckningar

och att ordet gör "ett mäktigare intryck" på sinnet "än svärdet eller något annat" (Alma 31:5).

President Henry B. Eyring har sagt: "Jag bönfaller er, för er egen och era elevers skull, att ha tro på att de vill läsa [skrifterna], inte att ni måste driva dem till det, utan att skrifterna kommer att dra dem till sig. ... Herren skrev boken. Han visade Nephi hur man gör det på ett sådant sätt att den drar dig till sig. Och den kommer att dra till sig era elever" ("The Book of Mormon Will Change Your Life" [KUV:s symposium om Mormons bok, 17 aug. 1990], s. 2).

Tro på Herren och på Anden. Ansvaret att undervisa ungdomar och unga vuxna om evangeliets principer kan kännas svårt och överväldigande. Men det är Herrens verk: Han hjälper dem som vänder sig i tro till honom. Mormon lärde: "Och Kristus har sagt: Om ni har tro på mig skall ni få kraft att göra vad jag än finner lämpligt" (Moroni 7:33).

Lärare bör tro på att Herren förstår varje elevs behov och vill välsigna dem. Lärare bör tro på att den Helige Anden för ut evangeliets budskap till varje elev och manar till tillämpning av evangeliets principer efter deras behov och omständigheter. En lärare bör komma ihåg att det är "Hjälparen som sändes ut för att undervisa om sanningen" (L&F 50:14).

Tillit till eleverna. Lärare bör ha tro på att med rätt vägledning och uppmuntran så kan eleverna förstå skrifterna, lära sig att identifiera lärosatser och principer, förklara evangeliet för andra och tillämpa evangeliets lärdomar i sitt liv. President J. Reuben Clark Jr beskrev något av det som kännetecknar seminariets och institutets elever:

"Kyrkans ungdomar hungrar efter andliga ting. De är angelägna att lära sig evangeliet och de vill få det öppenhjärtigt, outspätt. ...

Ni behöver inte smyga fram bakom dessa andligt erfarna ungdomar och viska religion i deras öron. Ni kan komma rätt fram, ansikte mot ansikte, och tala med dem. Ni behöver inte kamouflera religiösa sanningar med ett hölje av världsliga ting. Ni kan ge dem dessa sanningar oförbehållsamt" (*Den utstakade kursen för utbildningen i kyrkan*, rev. uppl. [1994], s. 3, 9).

Ibland verkar det inte som om eleverna, med tanke på hur de ser ut, betar sig eller reagerar på evangelieundervisningen, "hungrar efter andliga ting". I sådana fall är det särskilt viktigt för läraren att utöva tro på det som president Clark undervisade om. Äldste Henry B. Eyring gav detta uppmuntrande löfte: "Våra elever kanske inte vet att de är svimfärdiga av hunger, men Guds ord kommer att släcka en törst som de inte visste att de hade" ("We Must Raise Our Sights" [KUV:s konferens om Mormons bok, 14 aug. 2001], s. 3).

En lärare som strävar efter att uppfylla målsättningen med seminariet och institutet genom att utöva tro på ordets kraft, på Herren och på den Helige Anden och på eleverna bör ständigt fråga sig:

Leder min undervisning:

1. till en fördjupad insikt och kärlek till Guds ord?
2. till den Helige Andens närvaro och till uppbyggelse?
3. till att varje elev uppmuntras till att personligen lära sig och leva efter evangeliet i tro?
4. till att mina elever bättre lär känna, älska och följa Jesus Kristus?

Anteckningar

Delta i fortbildning [4.1.4]

Seminariet och institutet erbjuder möjligheter till fortbildning för alla sina lärare och ledare. Fortbildningen är främst avsedd att förbättra undervisningen, öka kunskapen om evangeliet och hjälpa läraren att administrera seminariet och institutet.

En sida av den här utbildningen är formella fortbildningsmöten. Fortbildningsmöten hålls regelbundet, och lärare och ledare förväntas delta. Under de här mötena studerar och diskuterar deltagarna skrifterna för att fördjupa sin förståelse. De lär och praktiserar inspirerande undervisningsmetoder. De utbyter också tankar om att öka inskrivningen av elever, närvaro och slutförande av kurser. De rådgör med varandra om aktuella behov och lär sig hur man uppfyller administrativa ansvar.

En annan sida av fortbildningen inbegriper klassrumsbesök och observationer. Läraren kan ha stor nytta av att inbjuda en koordinator eller kollega för att observera undervisningen och ge nyttig feedback. Ofta kan en observatör bli ombedd att ge feedback på en särskild undervisningsfärdighet som läraren strävar efter att utveckla. En lärare kan också ha nytta av att observera andra lärare när tillfälle erbjuds.

De som utövar tro när de deltar i fortbildningen och har en uppriktig önskan att lära och förbättra sig, kommer ständigt att tillväxa och utvecklas.

Elevers förberedelse [4.2]

Skrifterna talar om ett tillstånd av förberedelse eller beredvillighet i hjärta och sinne hos dem som söker andlig kunskap. Ett exempel är Esra, en präst och skriftlärd i Gamla testamentet, som "hade vänt sitt hjärta till att studera Herrens lag och leva efter den" (Esra 7:10). Apostlagärningarna beskriver trofasta heliga som "tog emot ordet med all villighet" (Apg. 17:11). Under sitt besök till Nephis folk uppmuntrade Frälsaren dem: "Bered era sinnen för morgondagen, och jag kommer åter till er" (3 Nephi 17:3).

För att eleverna ska känna den Helige Andens uppbyggande inflytande under studierna bör de vara "beredda att höra ordet" (Alma 32:6). I klassrummet är eleverna redo att inhämta kunskap när deras sinnen är vakna, när deras uppmärksamhet är fokuserad på att lära och när de visar villighet att låta sig undervisas av Anden. Bland de många ting som lärare kan göra för att hjälpa eleverna förbereda hjärtan och sinnen för att inhämta kunskap om evangeliet finns följande:

Anteckningar

Be för eleverna. Läraren kan vädja till Herren att utgjuta sin Ande över eleverna "för att bereda deras hjärtan att ta emot ordet ... med glädje" (Alma 16:16–17).

Främja en atmosfär av kärlek och respekt. Elever som känner sig älskade och uppskattade av sin lärare och de andra eleverna är mer mottagliga för Andens inflytande när de kommer till lektionen och har en starkare önskan att delta.

Etablera en tydlig målsättning. Läraren bör hjälpa eleverna förstå att de kommer till lektionen för att lära känna sin himmelske Fader och hans Son, Jesus Kristus, och att gå framåt mot evigt liv genom att studera skrifterna och profeternas ord.

Håll intressanta, relevanta och uppbyggande lektioner. När läraren ständigt förbereder och håller uppbyggande lektioner så förväntar sig eleverna att de ska lära sig något värdefullt varje gång de kommer till lektionen. Äldste Boyd K. Packer lärde: "Om du undervisar i en klass ... , återvänder inte [eleverna] med någon entusiasm såvida de inte har lärt sig någonting. De måste lära sig något för att vilja återvända. De kommer villigt, ja, otåligt, till en klass ... där de får näring" (*Teach Ye Diligently*, s. 182).

Inbjud den Helige Anden i början av lektionen. Ofta främjas Andens närvaro av en väl förberedd, elevledd andaktsstund, med bön, sång och en tanke från skrifterna. Den skapar gemenskap mellan eleverna och förbereder deras sinnen och hjärtan för inhämtning av andlig kunskap.

Fånga och bibehåll elevernas intresse. Läraren kan inrikta elevernas sinnen på inlärningsupplevelsen genom att inleda varje lektion med något som fångar elevernas uppmärksamhet och får dem att forska i skrifterna med en tydligare målsättning. En lärare kan till exempel skriva ner intressanta frågor på tavlan eller på en plansch, eller visa ett föremål eller en bild som fångar elevernas intresse när de kommer till lektionen.

Eftersom många elever har begränsad koncentrationsförmåga försöker en klok lärare finna sätt att återuppväcka deras intresse och entusiasm flera gånger under lektionen. Det bör göras på ett sätt som fokuserar elevernas uppmärksamhet på de skriftställen som ska studeras.

Förbered eleverna på att lyckas med studierna. Innan läraren inbjuder eleverna att delta bör han eller hon tydligt förklara vad som kommer att krävas av dem, ge exempel och tid åt förberedelser och övning, och därefter ge uppmuntran och uttrycka uppskattning för elevernas ansträngningar med att göra sin del i inlärningsprocessen. Lärare som förbereder sina elever på att göra sin del som kunskapsinhämtare har större framgång med att uppfylla seminariets och institutets målsättning.

Lektionsförberedelse [4.3]

Källor för lektionsförberedelse [4.3.1]

Helig skrift

Alla fyra seminariekurserna och större delen av de godkända institutkurserna utgörs av ett studium av standardverken. Den främsta källan till att

avgöra vad som ska läras ut i dessa kurser är skrifterna själva. I ett tal till seminarie- och institutlärare sade president Ezra Taft Benson: "Kom alltid ihåg att det inte finns någon bra ersättning för skrifterna och de levande profeternas ord. De ska vara dina originalkällor" ("The Gospel Teacher and His Message" [tal till lärare inom KUV, 17 sep. 1976], s. 3).

Vissa institutkurser har fokus på evangelieämnen snarare än på studium av standardverken. Lärare för de här kurserna bör betrakta det material som föreslås i institutets studiekurs (såväl som skrifterna) som sina främsta källor när de förbereder sig. Läraren bör ständigt söka efter tillfällen att använda skrifterna och profeternas ord för att tydliggöra och illustrera de lärosatser och principer som lärs ut i dessa kurser.

Seminariets och institutets kursmaterial

Seminariets och institutets kursmaterial har framtagits som den huvudsakliga resursen för att hjälpa lärare förbereda och hålla givande lektioner. Kursmaterialet innehåller bakgrundsinformation om skrifterna och deras sammanhang, förklarar svåra ord och begrepp, kommentarer från generalauktoriteter om lärosatser och principer som lärs ut i skrifterna och ger förslag på innehåll, lärosatser och principer att undervisa om. Där ges också förslag på hur man undervisar. När läraren använder kursmaterialet sida vid sida med sina studier av skriftställeblocket kan den Helige Anden inspirera honom när han anpassar lektionen till elevernas personliga behov.

Äldste Henry B. Eyring gav en förklaring till hur man förbereder och använder kursmaterialet: "De som kallats av profeten att garantera den doktrinära korrektheten i det som lärs ut i kyrkan granskar varje ord, varje bild, varje översikt i det kursmaterial ni tar emot. Vi kan frigöra kraften i kursmaterialet genom att helt enkelt agera i den tro som är inspirerad av Gud. ...

Att hålla fast vid innehållet i kursmaterialet, och i rätt ordningsföljd, frigör våra unika undervisningsgåvor, de undertrycker dem inte" ("The Lord Will Multiply the Harvest" [en kväll med äldste Henry B. Eyring, 6 feb. 1998], s. 4–5).

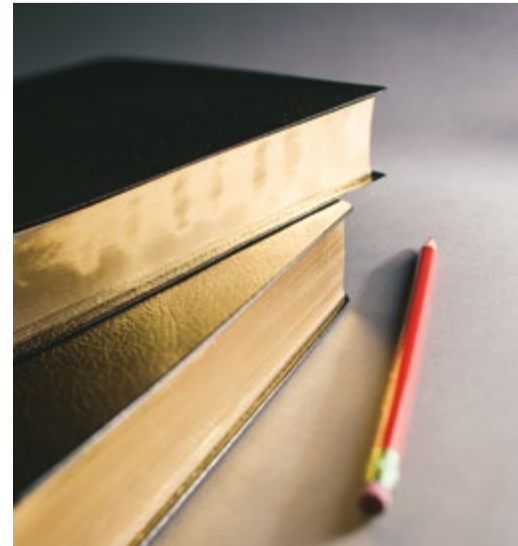
Andra resurser

Lärare kan använda ytterligare resurser som kyrkans tidningar, särskilt lärdomar från generalkonferensen när de bidrar till en klarare förståelse av skriftställeblocket. Andra hjälpmedel bör inte användas för att spekulera, väcka sensation eller lära ut idéer som inte klart har fastfästs av kyrkan. Även om någonting har bekräftats eller publicerats förut kanske det ändå inte är lämpligt att använda i klassrummet. Lektionerna bör bygga upp elevernas tro och vittnesbörd.

Besluta om vad och hur du ska undervisa [4.3.2]

Varje lärare som förbereder en lektion måste avgöra: "Vad ska jag undervisa om?" och "Hur ska jag undervisa?" *Vad man ska undervisa om* utgörs av sammanhanget (i vilket ingår bakgrund, kultur och miljö), innehåll (till exempel handling, händelser, predikningar och inspirerade förklaringar), och viktiga evangeliesanningar som finns inom skriftställeblocket. *Hur man ska undervisa* utgörs av metoder, tillvägagångssätt och aktiviteter som en lärare kan använda sig av för att hjälpa eleverna inhämta kunskap (till exempel klassrumsdiskussioner, audiovisuella hjälpmedel, skrivövningar och små

Anteckningar

Anteckningar

grupparbeten). Att bestämma sig för *vad man ska undervisa om* behöver föregå valet *hur man ska undervisa* så att skrifterna och inte metoder eller tekniker förblir i fokus.

Under lektionsförberedelsen bör läraren använda tillräckligt med tid och ansträngning till att bestämma sig för både *vad som ska undervisas om* och *hur man ska undervisa*. Om *det som ska läras ut* får nästan all betoning under lektionsförberedelsen har läraren inte tillräckligt med tid att fundera över hur han eller hon kan hjälpa eleverna delta i undervisningen. Ofta resulterar detta i lektioner som är tråkiga och sätter läraren i centrum. När en lärare fokuserar alltför mycket på *hur man undervisar* kan lektionerna bli osammanhängande och sakna målmedvetenhet och kraft.

Besluta vad du ska undervisa om [4.3.3]

Det finns fyra grundläggande steg lärare går igenom när de förbereder sig för det de ska undervisa om: Först försöker de förstå sammanhang och innehåll i skriftställeblocket. För det andra ska de identifiera och förstå de lärosatser och principer som finns i blocket. För det tredje bestämmer de sig för vilka principer som är viktigast för eleverna att lära sig och tillämpa, och för det fjärde, avgör de vilken grad av betoning som ska ges varje avsnitt i skriftställeblocket.

1. Förstå sammanhanget och innehållet i det skriftställeblock som tas upp.

Läraren bör sträva efter att förstå sammanhanget, eller bakgrunden, i skriftställeblocket och fördjupa sig i detta skriftställeblock tills innehållet blir bekant. Att fördjupa sig i skrifterna innebär att studera, begrunda och be om inspiration och om att förstå det man läser.

Något av det bästa en lärare kan göra för att förstå skriftens innehåll är att lägga märke till naturliga avbrott i skriftställeblocket där en förändring i ämne eller handling inträder. Genom att använda kursmaterialet och sina egna insikter kan läraren därefter dela upp skriftställeblocket i mindre avsnitt eller versgrupper utifrån dessa naturliga avbrott. De här mindre avsnitten blir viktiga byggstenar eller komponenter som läraren senare använder sig av i sina förberedelser för att organisera lektionens flöde och gör det möjligt för dem att ge åtminstone en viss uppmärksamhet till hela innehållet inom ett skriftställeblock.

När läraren anger huvuddragen i skriftställeblocket på detta sätt bör han eller hon också sträva efter att utveckla sin förståelse av människor, platser, händelser och förhållande mellan orsak och verkan som tycks viktiga, liksom betydelsen av svåra ord och begrepp. Att skaffa tillräcklig förståelse av innehållet kräver ofta att man läser skriftställeblocket mer än en gång.

2. Identifiera och förstå lärosatser och principer.

Tillsammans med förståelse av sammanhang och innehåll bör läraren noggrant identifiera och förstå lärosatserna och principerna i skriftställeblocket och gå igenom det som föreslås i kursmaterialet. Såvida inte kursmaterialet redan har gjort det bör läraren bemöda sig om att skriftligt formulera lärosatserna och principerna i tydliga, koncisa uttalanden. Detta bidrar till att utkristallisera både principerna och deras betydelser i lärarens sinne. Det

hjälp också till med att leda inlärningsaktiviteterna under lektionen och möjliggör ökad förståelse och mer fokuserad tillämpning av eleverna.

3. Avgör vilka principer och lärosatser som är viktigast för eleverna att lära sig och tillämpa.

I ett normalt skriftställeblock finns det nästan alltid mer material än vad som på ett meningsfullt sätt kan tas upp under en lektion. När läraren har studerat skriftställena och kursmaterialet behöver han fastställa vilka lärosatser och principer som är viktigast för eleverna att förstå och tillämpa. När läraren bestämmer det här, bör han beakta följande.

Maningar från den Helige Anden. När läraren beslutar vilka principer och lärosatser som ska betonas i lektionen bör han eller hon söka ständig vägledning från den Helige Anden.

Den inspirerade författarens avsikt. Läraren bör sträva efter att få fram det som den profetiske författaren försökte få fram. President Ezra Taft Benson sade: "Om de [författarna] såg vår tid, och valde det som skulle vara av största värde för oss, är det inte så vi borde studera Mormons bok? Vi borde ständigt fråga oss: 'Varför valde Herren att inspirera Mormon (eller Moroni eller Alma) att ta med detta i sin uppteckning? Vad kan jag lära mig av detta som hjälper mig att leva i dag och under denna tid?'" ("Mormons bok — slutstenen i vår religion", *Nordstjärnan*, jan. 1987, s. 4). Läraren bör beakta liknande frågor under lektionsförberedelserna för alla kurser om skrifterna som de håller.

Läraren bör också tänka på att profeterna i skrifterna alltid har för avsikt att vittna om Jesus Kristus. Som Nephi sade: "Ty hela min avsikt är att förmå människor att komma till Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud och bli frälsta" (1 Nephi 6:4). Därför bör en lärare fråga: "Vad lär det här skriftställeblocket om Jesus Kristus som hjälper mina elever förstå och förlita sig på hans undervisning och försoning?"

Lärare som försöker fastställa den inspirerade författarens avsikt bör vara noga med att inte gå utöver det som är uppenbart i texten. Äldste Henry B. Eyring förmanade: "Jag får inte låtsas att jag vet allt som författarna menade, eller vad de inte menade" ("And Thus We See: Helping a Student in a Moment of Doubt" [en kväll med äldste Henry B. Eyring, 5 feb 1993], s. 6).

Omvändande principer och grundläggande lärosatser. För att bestämma *vad som ska undervisas om* bör läraren beakta: "Av alla sanningar som kan betonas i skriftställeblocket, vilka är det som hjälper mina elever att komma närmare vår himmelske Fader och Frälsaren och leder till frälsning?" Äldste Henry B. Eyring gav rådet: "När du förbereder en lektion, sök efter omvändande principer i den. ... En omvändande princip är en som leder till lydnad mot Guds vilja" ("Converting Principles" [sagt vid en kväll med äldste L. Tom Perry, 2 feb. 1996], s. 1).

Anteckningar

”Det finns två sätt att betrakta evangeliet — båda är sanna. De har oerhört stor betydelse för kraften i din undervisning. Ett synsätt är att evangeliet är all sanning. Det är det. Evangeliet är sanning. Utifrån det synsättet kan jag undervisa om praktiskt taget allt som är sant i klassrummet, och jag skulle då undervisa om evangeliet. Det andra synsättet är att evangeliet är de principer, bud och förrättningar som, om jag håller dem, anpassar mig till och accepterar, leder till evigt liv. Det är också sant.

När jag väljer vilket av de två synsätten som ska dominera min undervisning tar jag ett stort steg. Om jag anammar synsättet att evangeliet är all sanning snarare än att det är de förrättningar och principer och bud som, om jag rättar mig efter dem och accepterar dem, leder till evigt liv, har jag nästan gett upp kampen om att hjälpa en elev motstå flodvågen av smuts.”

(Henry B. Eyring, ”Eyes to See, Ears to Hear” [KUV:s symposium om Nya testamentet, 16 aug. 1984], s. 6)

Läraren bör också avgöra om det skriftställeblock som tas upp omfattar någon av de grundläggande lärosatser som seminariet och institutet har valt att betona. De här lärosatserna ger eleverna kunskap om vår himmelske Faders plan och kyrkans grundläggande trosuppfattningar (se avdelning 2.7.2, ”Grundläggande lärosatser”, på sidan 35).

Elevernas behov och förmåga. Ju bättre en lärare känner och förstår sina elever desto lättare blir det att identifiera och framhålla relevanta principer som är lätta att tillämpa. När lärare studerar ett skriftställeblock kanske de finner tankar och begrepp som intresserar dem personligen eller som har särskild personlig betydelse, men de går kanske utöver elevernas andliga mottaglighet och förståelse (se, till exempel, Paulus råd om mjölk och fast föda i 1 Kor. 3:2). En del principer som inte är nya eller intressanta för läraren kan vara av stor betydelse för eleverna. Läraren behöver komma ihåg att de undervisar elever, inte bara håller lektioner. De skapar inlärningsupplevelser och förbereder inte bara lektioner. Kursmaterialet kan vara till särskilt stor hjälp för lärare när de fastställer principer och lärosatser som kan vara mest relevanta för eleverna.

Äldste Richard G Scott sade: ”Fastställ, i förhållande till era elevers individuella förmåga och behov, vad som är viktigast. Om en nyckelprincip är förstådd, införlivad och inskriven i elevens handledning för sitt liv, så har det viktigaste målet uppnåtts” (”Att förstå och leva efter sanningen” [en kväll med äldste Richard G. Scott, 4 feb. 2005], s. 2–3).

När lärarna bestämmer sig för vilka sanningar som ska betonas kan de också planera in att kortfattat peka på en princip eller lärosats som de har för avsikt att inrikta sig på senare i skriftställeblocket. Det kan ge den Helige Anden möjlighet att personalisera en princip som, även om den inte är en huvudprincip i lektionen, kan vara viktig för en enskild elev. Lärarna bör också tänka på att eleverna kanske upptäcker och vill diskutera vissa evangeliesanningar som läraren inte lagt märke till eller planerat att ta upp.

I allt det här bör lärarna söka Andens bekräftelse. Anden hjälper dem att bättre förstå den inspirerade författarens avsikt, elevernas behov och vilka evangeliesanningar som hjälper eleverna att komma närmare sin himmelske Fader och Frälsaren.

4. Bestäm vilken grad av betoning som ska ges varje avsnitt av skriftställeblocket.

Med kunskap om skriftställeblockets sammanhang och innehåll, efter att ha delat upp det i mindre, innehållsrelaterade avsnitt, och efter att ha identifierat viktiga evangeliesanningar för eleverna att lära och tillämpa, är läraren nu beredd att avgöra vilken grad av betoning varje avsnitt i skriftställeblocket ska ges. I allmänhet innebär det att de avsnitt som innehåller lärosatser och principer som läraren vill belysa i lektionen är de som får mest

betoning. Det innebär att för de här grupperna med verser leder läraren att förstå deras sammanhang och innehåll, att identifiera och förstå viktiga lärosatser och principer som finns i dem, att känna sanningen och betydelsen i dessa lärosatser och principer i sina hjärtan och att hjälpa dem förstå hur de kan tillämpa de här sanningarna i sitt liv.

Andra avsnitt av skriftställeblocket kanske fokuserar mindre på de sanningar som betonas i lektionen, men de bör inte hoppas över eller ignoreras. Läraren bör planera att åtminstone ge en sammanfattning av dessa grupper med verser.

Obs: Det är sällsynt att man har obegränsad förberedelsetid. Ett vanligt misstag som lärare gör är att de tillbringar så mycket tid med att läsa och studera och försöka besluta sig för *vad som ska undervisas*, att det inte finns tillräckligt med tid för att noggrant förbereda *hur det ska undervisas*. Det kommer en punkt i varje lektionsförberedelse där en lärare måste säga: "Jag känner att jag vet tillräckligt om *vad jag ska undervisa*. Nu måste jag bestämma mig för *hur* jag ska göra det på ett bra sätt."

Bestäm dig för hur du ska undervisa [4.3.4]

Det är vanligt att lärare bli entusiastiska över skriftställeblocket som de ska undervisa om och de sanningar de har upptäckt. Genom flitiga ansträngningar att studera, förstå och bli undervisad av Anden blir läraren uppbyggd och känner en naturlig önskan att få fram det som de har lärt sig under sin förberedelse. Det är som det ska, men man bör komma ihåg att syftet med varje lektion är att *eleverna* ska förstå skrifterna, bli undervisade av den Helige Anden och känna sig uppmuntrade att tillämpa vad *de* har lärt sig. Det här kräver nästan alltid mer än att läraren berättar för eleverna vad han själv har lärt sig av skrifterna och varför han tycker att det är viktigt. Det inbegriper också mer än att läraren läser en vers, kommenterar den och där- efter läser ännu en vers.

Elever blir uppbyggda när de leds genom en inlärningsprocess som liknar den läraren upplevt under lektionsförberedelsen. Eleverna bör ledas att forska i skrifterna efter förståelse och att upptäcka evangeliets sanningar för egen del. De bör ges tillfällen att förklara evangeliet med egna ord och att berätta och vittna om vad de vet och känner. Detta bidrar till att evangeliet förs från huvudet ner till hjärtat.

När eleverna konsekvent upplever att de blir undervisade om evangeliet på det här sättet får de förtroende för sin förmåga att själva studera skrifterna och lära sig genom Anden. De känner en önskan att tillämpa det som de lär sig i sitt liv. De är också bättre förberedda för att berätta om sin tro för andra och att bära vittnesbörd om evangeliets lärosatser och principer.

Lärarna bör planera metoder som hjälper eleverna att uppleva denna inlärningsprocess allteftersom de går igenom skrifterna tillsammans i klassen. När läraren utvecklar sin lektionsplan kan svaren på följande frågor utgöra en grund till att bestämma *hur han ska undervisa*:

1. Vilka metoder eller inlärningsaktiviteter hjälper mina elever att förstå det sammanhang och det innehåll de behöver känna till?
2. Vilka metoder hjälper eleverna att identifiera och verbalisera centrala lärosatser och principer och ger dem möjlighet att upptäcka andra?

Anteckningar

Anteckningar

Horizontal lines for taking notes.

- 3. Hur kan jag bäst hjälpa mina elever förstå de här principerna och lärosatserna?
- 4. Vilka metoder eller tillvägagångssätt leder mina elever till att känna sanningen och betydelsen av dessa principer och lockar dem att förmedla och vittna om dem?
- 5. Hur kan man effektivt hjälpa dem inse hur de kan tillämpa dessa principer i sitt liv och uppmuntra dem att göra det?

Här följer några saker att ta i beaktande när man bestämmer sig för hur man ska undervisa.

Se till att undervisningsmetoderna harmonierar med det budskap som lärs ut och att de befrämjar Andens inflytande. Ibland, i ett försök att underhålla eleverna eller hålla kvar deras intresse, väljer lärare att använda metoder eller använda tekniker som inte leder till förståelse och uppbyggnad. Vid val av metoder ska lärarna beakta om metoden förhöjer eller förminskar det budskap som den är avsedd att hjälpa eleverna internalisera. En lärorik lek kan till exempel vara ett trevligt och effektivt sätt att delge information (till exempel böckernas ordningsföljd i Bibeln), men förfelar nästan alltid sitt syfte om slutmålet är att främja en andlig känsla. Att arbeta i mindre grupper kan vara effektivt, men eftersom det kräver en hel del tid är det kanske inte bästa sättet för att undervisa om en enkelt formulerad princip.

Läraren bör se till att undervisningsmetoder och aktiviteter skapar en lämplig miljö för inläring av evangeliet, att de inte sårar eller skadar någon och befrämjar Andens inflytande.

Använd kursmaterialet. Seminariets och institutets kursmaterial ger förslag på *hur man undervisar* för att genomföra grundprinciperna för att studera och undervisa om evangeliet. När lärarna förbereder sina lektioner bör de noggrant gå igenom kursmaterialet och välja vilken information och vilka metoder de ska använda för att undervisa om skriftställeblocket. Läraren kan välja att använda hela eller delar av förslagen i kursmaterialet till ett skriftställeblock eller anpassa de föreslagna idéerna till behoven och omständigheterna i sin klass.

”En framstående lärare i evangeliet undervisar alltid ur det föreskrivna kursmaterialet, med stor tonvikt på undervisning om Jesu Kristi evangeliums lära, principer och förbund.”

Dallin H. Oaks, "Undervisa om evangeliet", *Liahona*, jan. 2000, s. 96

Horizontal lines for taking notes.

Etablera tillämplighet och målmedvetenhet. När eleverna ser att det som de studerar i skriftställeblocket går att tillämpa på deras egen situation är de vanligtvis mer motiverade att lära och tillämpa evangeliets lärdomar. De kan också se hur skrifterna ger svar och vägledning som kan hjälpa dem i vardagliga situationer.

När därför lärarna förbereder *hur de ska undervisa* bör de begrunda de eviga sanningar som ingår i skriftställeblocket och tänka på hur de kan vara användbara och meningsfulla i elevernas liv. Med detta i åtanke inleder ofta läraren lektionen med en relevant fråga, situation eller problem som leder eleverna till att forska i skrifterna efter de evangeliets principer och lärosatser som ger dem vägledning. Under sina lektionsförberedelser bör läraren också göra upp planer för att behålla intresset och hela tiden engagera eleverna i inlärningsprocessen.

Planera tiden. Lärarna bör verkligen försöka täcka hela skriftställeblocket. Men när de beslutar sig för hur mycket tid som ska användas till de olika delarna av lektionen är det viktigt för dem att komma ihåg att de undervisar elever, inte håller lektioner. Lärarna bör inte vara så fokuserade på att strikt iakttaga lektionsplanen att de inte ger utrymme åt inspiration eller oplanerat deltagande från eleverna under lektionen som gör att man behöver anpassa lektionen.

Ett av de vanligaste misstagen lärare gör är att använda för mycket tid åt första delen av lektionen så att de sedan måste skynda igenom den sista delen. När lärarna förbereder sig behöver de beräkna hur mycket tid det tar att täcka varje del av lektionen med de metoder de har valt. Eftersom en lärare nästan alltid har mer att undervisa om än det finns tid till, behöver de besluta sig för vilka delar av skriftställeblocket som ska betonas och vad som ska sammanfattas.

Behovet av tidsplanering gäller både hela kursen och enskilda lektioner. Om läraren till exempel i en kurs för Nya testamentet använder för mycket tid till de fyra evangelierna, kan han inte på ett tillfredsställande sätt täcka viktiga evangeliesanningar som finns i de senare böckerna.

I större delen av seminariets och institutets kursmaterial ges förslag om planering och ett schema som omfattar hela kursen.

Fokusera på att hjälpa eleverna göra sin del. När lärare förbereder sig för hur de ska undervisa bör de ha fokus på eleven och inte bara på vad de själva ska göra. Hellre än att bara fråga "Vad ska jag göra i klassen idag?" eller "Vad ska jag undervisa mina elever om?" bör också läraren tänka på följande under sina lektionsförberedelser: "Vad ska mina elever göra i klassen idag?" "Hur ska jag hjälpa mina elever upptäcka vad de behöver veta?"

Använd flera olika metoder och tillvägagångssätt. Även en övertygande undervisningsteknik kan bli ineffektiv eller tråkig om den används för ofta. Även om lärare inte enbart ska välja metoder för variationens skull så varierar många effektiva lärare sin undervisning i varje lektion och dessutom från dag till dag. Lärarna bör vara beredda på att förändra metoder under lektionen om eleverna tappar intresset eller om det de gör inte tycks hjälpa eleverna nå det önskade resultatet.

Att använda olika undervisningsmetoder kan också bidra till att nå elever som lär sig på olika sätt. Undervisningsmetoder eller inlärningsaktiviteter som kräver att eleverna använder flera olika sinnen, som syn, hörsel och känsel, kan hjälpa eleverna delta mer och bättre minnas det som lärts ut.

Även om lärarna i allmänhet använder metoder som de känner sig bekväma och kompetenta att använda sig av bör de vara villiga att pröva nya metoder eller tillvägagångssätt som kan göra dem ännu effektivare.

Nästa del av den här handboken tar upp många olika undervisningsmetoder och tillvägagångssätt som lärare kan använda sig av när de bestämmer sig för *hur de ska undervisa*.

Anteckningar

5

Undervisningsmetoder, färdigheter och tillvägagångssätt

Undervisning är en komplicerad och mångfasetterad uppgift. En lista över metoder eller tekniker för undervisning innehåller många idéer och exempel och en fullständig redogörelse för dem skulle fylla många böcker. Dock är det möjligt att gruppera dem i några allmänna undervisningsfärdigheter, metoder eller tillvägagångssätt som är väsentliga för god undervisning. Den här delen tar upp några av de här viktiga områdena.

När man bestämmer vilka undervisningsmetoder man ska använda är det viktigt att komma ihåg att metoder och färdigheter bara är medel att nå målet, inte ett mål i sig. Lärare bör välja de metoder som bäst hjälper eleverna förstå innehåll, lärosatser och principer i ett visst skriftställeblock och som underlättar uppbyggelse och tillämpning. Att tänka på avsikten med att använda en viss färdighet eller teknik hjälper läraren att realisera den på ett mer meningsfullt sätt. Det är också viktigt att komma ihåg att utan Anden har inte ens de bästa undervisningsmetoder och tillvägagångssätt någon framgång.

Frågor [5.1]

Att ställa bra frågor är en av de viktigaste färdigheter en lärare kan utveckla. Frågor kan engagera eleverna i processen att förstå skrifterna och hjälpa dem identifiera och förstå viktiga evangeliesanningar. Frågor kan också hjälpa eleverna tänka på hur evangeliet har påverkat deras liv och att beakta hur de kan tillämpa evangeliets principer nu och i framtiden. Att ställa bra frågor kan uppmuntra eleverna att inbjuda den Helige Anden i sina inlärningsupplevelser genom att utöva handlingsfrihet och genom att göra sin del i inlärningsprocessen.

Det är värt stora ansträngningar att under lektionsförberedelserna noggrant formulera frågor som leder till förståelse och engagerar elevernas sinnen och hjärtan när de inhämtar kunskap. När lärare planerar frågor bör de först och främst bestämma syftet med att de ställer en viss fråga (läraren vill kanske till exempel att eleverna ska upptäcka information inom ett skriftställe, att de ska fundera över vad ett visst avsnitt betyder eller bära vittnesbörd om sanningen i en princip). Läraren bör därefter eftertänksamt utforma frågan med tanke

på detta. Några väl valda ord kan ha stor betydelse för om en fråga ger önskat resultat.

Lärarna bör sträva efter att förbereda och ställa frågor som stimulerar tankar och känslor. De bör i allmänhet undvika frågor som kan besvaras med ett enkelt "ja" eller "nej", eller där svaret är så uppenbart att eleverna inte känner sig motiverade att fundera över det. Lärarna bör också undvika frågor

"Att ställa och besvara frågor är kärnan i all inläring och undervisning."

(Henry B. Eyring, "The Lord Will Multiply the Harvest" [en kväll med äldste Henry B. Eyring, 6 feb. 1998], s. 5–6)

som kan skapa kontroverser, eftersom detta skapa frustration och oenighet bland eleverna, vilket är sårande för Anden (se 3 Nephi 11:29).

När lärare ställer frågor i en klass är det viktigt att de ger eleverna tid att fundera över sitt svar. Ibland ställer läraren en fråga, gör ett kort uppehåll, och sedan, när inget omedelbart svar ges, får han eller hon panik och besvarar frågan själv. Men verksamma frågor kräver ofta tanke och reflektion, och eleverna kan behöva tid att finna svaret i skrifterna eller formulera ett meningsfullt svar. Ibland kan det vara till hjälp att ge eleverna tid att skriva ner sina svar innan de besvarar frågan.

Jesus Kristus, Läromästaren, ställde ofta frågor för att uppmuntra till begrundan och tillämpning av de principer han undervisade om. Hans frågor varierade beroende av vad han försökte förverkliga i deras liv som han undervisade. Vissa frågor uppmuntrade hans lyssnare att fundera över och gå till skrifterna för att få svar. Ett sådant exempel är när han frågade: "Vad står skrivet i lagen? Vad läser du där?" (Luk. 10:26). Andra var avsedda att inbjuda till hängivenhet, som när han frågade: "Vad slags män bör ni då vara?" (3 Nephi 27:27).

Även om det finns en mängd olika frågor en lärare kan ställa, finns det fyra allmänna slag av frågor som är särskilt viktiga vid studier och undervisning av evangeliet:

1. Frågor som inbjuder eleverna att *söka efter information*
2. Frågor som leder eleverna till att *analysera för att få insikt*
3. Frågor som *inbjuder till känslor och vittnesbörd*
4. Frågor som *uppmuntrar tillämpning*

Frågor som inbjuder eleverna att söka efter information [5.1.1]

Sök-frågor hjälper eleverna att bygga upp sin grundläggande insikt i skrifterna genom att inbjuda dem att söka efter viktiga detaljer som berör innehållet i skriftställeblocket. Eftersom sök-frågor uppmuntrar eleverna att söka efter information i själva den skrivna texten är det till hjälp att ställa sådana frågor innan man läser verserna där svaren finns. Detta inriktar elevernas uppmärksamhet och låter dem upptäcka svaren i själva den skriftliga redogörelsen.

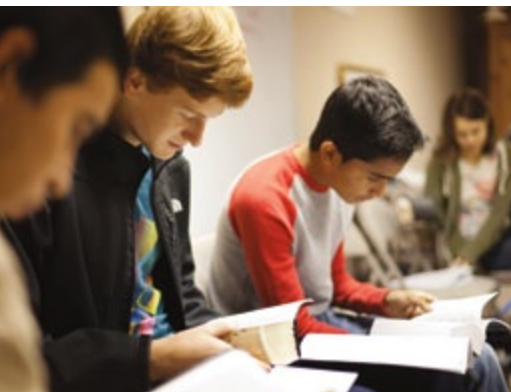
Sök-frågor innehåller ofta ord som *vem, vad, när, hur, var* och *varför*. Några exempel på frågor som lockar elever att söka efter information inbegriper:

- Varför gick den rike unge mannen bedrövad sin väg, enligt *Matteus 19:22*?
- Hur reagerade männen i Israel när de såg Goliat, enligt *Första Samuelsboken 17:24*? Hur reagerade David i vers 26?
- Vilket råd gav Alma till sin son Shiblon i Alma kapitel 38, verserna 5–15?

Anteckningar

Anteckningar

Svaren på sök-frågor kan skapa en grund för grundläggande förståelse varpå andra typer av frågor kan byggas för att främja större förståelse och tillämpning. Frälsaren fråga "Vem säger folket att Människosonen är?" (Matt. 16:13) frambringade bakgrundsinformation. Svaren som gavs av hans lärjungar förberedde dem för den djupare och mer genomträngande frågan: "Och ni, vem säger ni att jag är?" (Matt. 16:15).

Frågor som leder eleverna till att *analysera för att få insikt* [5.1.2]

Analys-frågor ställs vanligen efter det att eleverna blivit förtrogna med de verser som de studerar. De kan få dem att söka efter en bredare och mer fördjupad förståelse av skrifterna. De kan hjälpa eleverna att undersöka relationer och mönster eller upptäcka kontraster inom själva skrifterna. Analys-frågor har nästan alltid mer än ett tänkbart svar.

Analys-frågor tjänar i allmänhet minst ett av tre syften. De kan hjälpa eleverna:

- Bättre förstå sammanhang och innehåll i skriftställen.
- Identifiera evangeliets principer och lärosatser.
- Utveckla en djupare förståelse för dessa principer och lärosatser.

Hjälpa eleverna bättre förstå sammanhang och innehåll i skrifterna.

Analys-frågor bidrar till att eleverna ökar sin förståelse för den skriftliga texten genom att de hjälper dem att undersöka avsnitt i dess historiska och kulturella sammanhang, eller i ljuset av andra avsnitt i skrifterna. Sådana frågor kan också hjälpa eleverna att få en klarare förståelse för ord och begrepp och hjälper dem att analysera detaljer i handlingen för en djupare mening. Den här processen förbereder eleverna att kunna identifiera principer och lärosatser.

Exempel på sådana frågor är:

- Hur bidrar den förklaring som Jesus gav i Matteus 13:18–23 till att vi förstår hans lärdomar i verserna 3 till 8?
- Vilka skillnader ser du mellan Lamans och Lemuels reaktion på ängelns ord och Nephis reaktion? (se 1 Nephi 3:31; 4:1–7).
- Vad ledde förlusten av de 116 sidorna till som fick Herren att säga till Joseph Smith att han "inte skulle ha fruktat människor mer än Gud"? (L&F 3:7).

Hjälpa eleverna identifiera evangeliets principer och lärosatser. När eleverna utvecklar sin förståelse för skrifternas sammanhang och innehåll kan de bättre identifiera de principer och lärdomar som de innehåller.

Analys-frågor kan hjälpa eleverna dra slutsatser och tydligt formulera de principer och lärosatser som finns i skriftställeblocket (se avdelning 2.5.1, "Identifiera lärosatser och principer" på sidan 26).

Här är några exempel på sådana frågor:

- Vilken princip illustreras av Nephis framgång med att hämta mässingsplåtarna trots stora svårigheter? (se 1 Nephi 3–4).

- Vilka lärosatser om Guds natur kan vi lära oss av den första synen? (se JS – H 1:15–20).
- Vad kan vi lära oss av den ansträngning som kvinnan med blödnings gjorde för att röra Frälsaren, och hans bemötande av henne? (se Mark. 5:24–34).

Hjälpa eleverna utveckla en djupare förståelse för principer och lärosatser. Förutom att *identifiera* principer och lärosatser behöver eleverna *förstå* dem innan de kan tillämpas på ett meningsfullt sätt. Frågor som leder till en tydligare förståelse för betydelsen av en viss princip eller lärosats, som uppmuntrar eleverna att fundera över en princip i ett nutida sammanhang, eller som lockar eleverna till att berätta om sin förståelse av en princip, är till särskilt stor nytta. Här följer några exempel:

- Vad visar att vi älskar Gud av all vår ”förmåga ... sinne och ... styrka”? (Moroni 10:32).
- Hur hjälper ständig bön dig att få den nödvändiga andliga styrkan att övervinna sådana frestelser som att tala ovänligt till andra eller delta i underhållning som är sårande för Anden? (se L&F 10:5).
- Vilka beteenden och egenskaper skulle du vilja se hos den som bygger på Kristi grundval? (se Helaman 5:1–14).
- Hur skulle ni, med utgångspunkt från vad vi har lärt oss i Alma 40, förklara läran om uppståndelsen för en vän som inte tillhör vår tro?

Frågor som framkallar känslor och vittnesbörd [5.1.3]

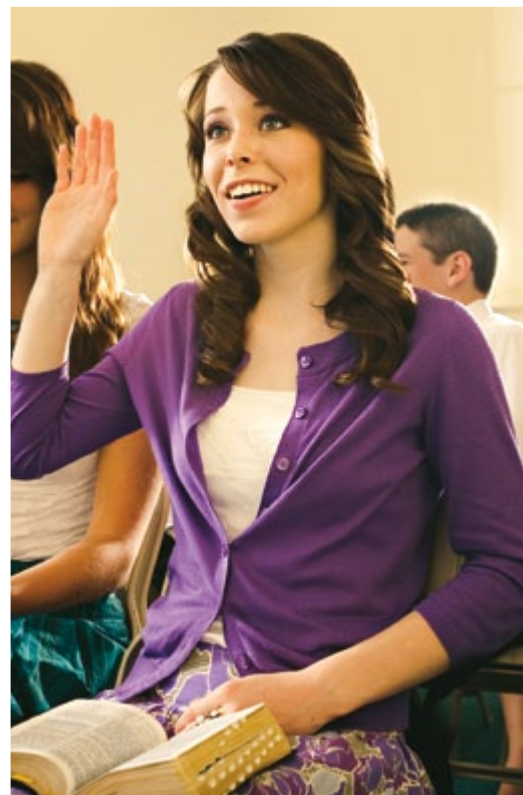
Vissa frågor hjälper eleverna att *tänka* på och *förstå* evangeliets principer och lärosatser, medan andra kan få dem att reflektera över andliga upplevelser och *känna* djupare för sanningen och betydelsen i en evangelieprincip eller lärosats i sitt liv. Många gånger uppväcker dessa känslor en starkare önskan i elevernas hjärtan att mera trofast leva efter en evangelieprincip. I ett tal till religionslärare i KUV refererade äldste Henry B. Eyring till sådana frågor med följande ord:

”Vissa frågor inbjuder till inspiration. De är det slags frågor som stora lärare ställer. ... Här är en fråga som kanske inte inbjuder till inspiration: ’Hur känner man igen en sann profet?’ Den frågan inbjuder till svar som låter som uppräknningar, hämtade ur minnet från skrifterna och de levande profeternas ord. Många elever kan delta i besvarandet av den. De flesta kan ge minst ett skapligt förslag. Och sinnen blir stimulerade.

Men vi kan också ställa frågan så här, i lätt förändrad form: ’När kände ni att ni befann er i en profets närhet?’ Det får dem att söka i minnet efter känslor. Och efter det att vi har ställt frågan är det kanske vist att dröja något innan vi ber någon att besvara den. Också de som inte säger något sitter och tänker på andliga upplevelser. Detta inbjuder den Helige Anden” (”The Lord Will Multiply the Harvest”, s. 6).

En del frågor lockar eleverna att reflektera över det förflutna, att ”söka i minnet efter känslor”, och att fundera över de andliga upplevelser som de har haft vilka berör den lärosats eller princip i evangeliet som diskuteras. Ofta resulterar dessa frågor i att eleverna uttrycker dessa känslor och upplevelser eller bär vittnesbörd om en lärosats eller princip. De här frågorna

Anteckningar

Anteckningar

bidrar till att evangeliet förs från elevernas sinnen ner till deras hjärtan. Och när de i sina hjärtan *känner* sanningen och betydelsen av en lärosats eller princip i evangeliet är det troligare att de tillämpar den i sitt liv.

Här är några exempel på frågor som kan uppmuntra till känslor och inbjuda till vittnesbörd:

- När har ni känt den frid och glädje som kommer av att förlåta någon?
- Fundera över ett tillfälle då Herren har väglett dina beslut eftersom du har litat på honom snarare än förlitat dig på ditt eget förstånd (se Ords. 3:5–6). Hur blev du välsignad av att göra det?
- Om du personligen kunde uttrycka tacksamhet till Frälsaren för hans offer för dig, vad skulle du då säga till honom?
- Hur har det som hände i den heliga lunden påverkat ditt liv?
- När har du sett andra reagera trofast på prövningar? Hur har det påverkat dig?

Ett förmaningens ord: Svar på frågor av denna typ kan vara särskilt personliga och känsliga. Lärare bör se till att eleverna aldrig känner sig tvingade att besvara en fråga, förmedla sina känslor eller upplevelser, eller bära vittnesbörd. Dessutom bör läraren hjälpa eleverna förstå personliga andliga upplevelsers heliga natur och uppmuntra dem att förmedla dessa upplevelser på ett lämpligt sätt (se L&F 63:64).

Frågor som *Uppmuntrar tillämpning* [5.1.4]

Det yttersta syftet med undervisning om evangeliet är att hjälpa eleverna tillämpa de principer och lärosatser som finns i skrifterna och kvalificera dem för att ta emot de välsignelser som utlovas till dem som är trofasta och lydiga. Elever som kan se hur de har blivit välsignade av att leva efter evangeliets principer i det förgångna är mer villiga och bättre förberedda att framgångsrikt tillämpa dem i framtiden. Frågor kan spela en viktig roll i att hjälpa eleverna inse hur de kan tillämpa dessa principer i sina nuvarande omständigheter och hur de kan tillämpa dem i framtiden.

Här följer några exempel på frågor som kan hjälpa eleverna specifikt fundera över hur de kan tillämpa principer och lärosatser i sitt liv:

- Vilka förändringar behöver du göra för att bättre helga sabbatsdagen och bli mer obefläckad av världen? (se L&F 59:9–13).
- Nämn något som profeten har gett oss rådet att göra som ni kan följa med större noggrannhet. (Se Alma 57:1–27.)
- Hur kan principen att *om vi söker Guds rike först blir vi välsignade inom andra områden i livet* hjälpa dig att prioritera dina målsättningar och aktiviteter för de nästkommande två eller tre åren? (se Matt. 6:33).

Klassdiskussion [5.2]

Meningsfulla klassdiskussioner spelar en viktig roll i studier och undervisning av evangeliet. En klassdiskussion äger rum när läraren verbalt utbyter tankar med eleverna, och eleverna verbalt interagerar med varandra på ett sätt som främjar inläring. En bra diskussion kan hjälpa eleverna förstå betydelsen av att söka svar på viktiga frågor och värdet av att lyssna till och lära sig av andras kommentarer, tankar och erfarenheter. Den kan också hjälpa eleverna bibehålla en grad av koncentration och delaktighet i klassen, vilket ofta resulterar i djupare förståelse för de lärosatser och principer i evangeliet som tas upp, såväl som en mer äkta önskan i deras hjärtan att tillämpa det de lär sig och känner.

Här följer några idéer som hjälper läraren att direkt engagera och inspirera till klassdiskussioner:

Planera diskussionen. Liksom andra undervisningsmetoder bör en diskussion vara noggrant förberedd och därefter ledas under Andens inflytande. Läraren behöver ha funderat över hur diskussionen ska hjälpa eleverna att förstå det som de behöver lära sig, vilka frågor som leder till denna målsättning, hur man bäst ställer dessa frågor och hur man reagerar om elevernas svar leder diskussionen åt ett oförutsett håll.

Undvik överdrivet många lärarkommentarer. Lärare som kommenterar ett diskussionsämne överdrivet mycket kan avskräcka eleverna från att anstränga sig att delta eftersom de har lärt sig att läraren ofta är angelägen om att svara själv. Ett övermått av lärarkommentarer kan göra att eleverna känner att deras bidrag är mindre värdefulla och får dem att förlora intresset.

Inbjud samtliga elever att delta. Läraren bör sträva efter att på ett lämpligt sätt inbjuda samtliga elever att delta i meningsfulla diskussioner, även dem som av olika anledningar tvekar att delta. Läraren bör vara noga med att inte generera eleverna genom att ställa frågor till dem när de vet att eleven är oförberedd på att svara.

Ibland tenderar en elev eller en mindre grupp av elever att dominera klassdiskussionen. Läraren kan behöva ha ett personligt samtal med sådana individer, tacka dem för deras villighet att delta, uttrycka hur viktigt det är att uppmuntra samtliga elever att delta och förklara varför de kanske inte alltid blir tillfrågade varje gång de vill svara.

Nämna eleverna vid namn. Att nämna elever vid namn när de ska besvara frågor eller uttala sig bidrar till att främja en kärleksfull och respektfull undervisningsmiljö.

Var inte rädd för tystnad. Ibland reagerar inte eleverna omedelbart när de får en bra fråga. Denna tystnad bör inte bekymra läraren om den inte pågår för länge. Ibland behöver eleverna få tillfälle att fundera över det som de blivit tillfrågade och hur de kan besvara frågan. Sådan eftertanke kan underlätta den Helige Andens undervisning.

Anteckningar

Omformulera frågan. Ibland kämpar eleverna med att besvara en fråga därför att frågan inte är tydligt ställd. Läraren kan behöva ställa frågan med andra ord eller fråga eleverna om de förstod den. Läraren bör undvika att ställa frågor efter varandra utan att ge eleverna tillräckligt med tid att fundera djupt efter ett lämpligt formulerat svar.

Lyssna noggrant och ställ uppföljningsfrågor. Lärare är ibland så bekymrade över vad de ska säga eller göra härnäst att de inte uppmärksammar vad eleverna säger. Genom att iakttä och noggrant lyssna på eleverna kan läraren förnimma deras behov och vägleda diskussionen under den Helige Andens vägledning. Lärare kan förvissa sig om att de förstår elevernas svar genom att ställa frågor som: "Kan du hjälpa mig förstå vad du menar med det?" eller "Kan du ge mig ett exempel på vad du menar?" Att ställa sådana uppföljningsfrågor inbjuder ofta eleven till att berätta mer om vad de tänker och känner och främjar ofta en vittnesbördets anda i svaret. Läraren bör påminna eleverna om att lyssna på varandra såväl som att inte tala när någon annan talar.

"Utse bland er en lärare, och låt inte alla vara talesmän samtidigt utan låt en tala åt gången och låt alla lyssna till hans ord, så att när alla har talat, alla kan bli uppbyggda av varandra och så att alla kan få samma förmån."

(Läran och förbunden 88:122)

Omdirigera elevens kommentarer eller frågor. Många gånger följer klassdiskussioner ett mönster där läraren ställer en fråga, en elev svarar och därefter bifogar läraren sin egen kunskap till elevens svar innan nästa fråga ställs. Diskussioner kan bli mycket mer meningsfulla, levande och effektiva när en lärare omdirigerar ett svar eller en kommentar från en elev till andra elever. Enkla frågor som "har ni något att tillägga"? eller "vad tycker ni om den kommentaren"? kan skapa ett mönster där elever svarar elever. Detta förhöjer ofta inlärningsupplevelsen i hög grad. Vanligtvis, om det inte är knappt om tid kvar, ska alla elever som vill svara få göra det.

Uttryck din uppskattning för de svar som ges. När en elev har svarat bör läraren visa sitt erkännande på något sätt. Det kan vara ett enkelt "tack" eller en kommentar om svaret. När ett felaktigt svar ges bör läraren vara noga med att inte genera eleven. En god lärare kan bygga vidare på den del av elevens svar som är korrekt eller ställa en uppföljningsfråga som låter eleven ompröva sitt svar.

Läs skrifterna tillsammans i klassen [5.3]

Att läsa skrifterna i klassen kan hjälpa eleverna att bli förtrogna med och bättre förstå de verser de studerar. Det kan också hjälpa dem att få större tillit till sin förmåga att läsa skrifterna på egen hand. Läraren bör vara noga med att inte genera dem som inte är så bra på att läsa eller som är mycket blyga. Elever som föredrar att inte läsa högt ska inte tvingas till det, men läraren kan uppmuntra dem att delta på sätt som de känner sig mer trygga med. Att till exempel i förväg utse en elev till att läsa ett kort skriftställe, så att han eller hon kan öva på att läsa det, kan vara ett lämpligt sätt för en elev att delta i klassen.

Det finns ett flertal sätt att läsa skrifterna gemensamt i klassen:

- Låt eleverna läsa högt, antingen en och en eller unisont.
- Låt eleverna läsa för varandra.
- Låt eleverna tyst för sig själva läsa ett avsnitt.
- Utse olika elever till att läsa olika personers ord i en berättelse.
- Läs högt för eleverna medan de följer med i sina skrifter.

Anteckningar

Lärarens framställning [5.4]

Även om elevernas aktiva roll i inlärningsprocessen är viktig för deras förståelse och tillämpning av skrifterna så ersätter det inte behovet av att läraren på ett lämpligt sätt framlägger information vid olika tidpunkter medan eleverna lyssnar. I denna handbok kallas tidpunkterna då läraren talar och eleverna lyssnar för "lärarens framställning". När lärarens framställning används på ett lämpligt sätt kan den förhöja andra undervisningsmetoder. Om den överanvänds kan denna lärarinriktade aktivitet minska undervisningens effektivitet och begränsa en elevs möjligt att inhämta lärdom genom studier och tro.

Lärarens framställning kan vara mycket effektiv då det gäller att sammanfatta stora mängder material, att framlägga information som är ny för eleverna, att göra övergångar mellan olika delar av lektionen eller dra slutsatser. Läraren kan behöva förklara, förtydliga och åskådliggöra så att eleverna klarare kan förstå sammanhanget i ett skriftställeblock. En lärare kan också framhålla viktiga lärosatser och principer och uppmana eleverna att tillämpa dem. Det kanske viktigaste är att läraren kan vittna om evangeliets sanningar och uttrycka sin personliga kärlek till sin himmelske Fader och hans Son.

När lärare använder sig av lärarens framställning bör de, liksom vid användandet av alla andra undervisningsmetoder, ständigt bedöma elevernas mottaglighet genom att ställa sig själv frågor som: "Är mina elever intresserade och fokuserade?" och "Förstår de vad som framställs?" Slutligen avgör effektiviteten hos denna eller någon annan undervisningsmetod av om eleverna inhämtar kunskap genom Anden, förstår skrifterna och vill tillämpa det de lär sig.

Följande tankar kan hjälpa en lärare att mer effektivt utnyttja denna metod.

Planera de delar av lektionen som innehåller lärarens framställning. Ibland händer det att läraren noggrant förbereder andra delar av lektionen men inte fäster samma uppmärksamhet vid de delar av lektionen då de själva är den som säger mest. Ett av problemen med lärarens framställning är att eleverna lätt bara kan bli passiva deltagare i inlärningsprocessen. Därför behöver också lärarens framställning noggrant planeras och förberedas så att man beslutar sig för hur man på ett logiskt sätt inleder och utvecklar framställningen.

Anteckningar

När lärare planerar sin framställning bör de noggrant beakta var det är särskilt viktigt att elever intar en aktiv roll. I allmänhet är det så att när lektionen fortskrider från förståelse av sammanhang och innehåll i ett skriftställeblock till upptäckt, diskussion och tillämpning av principer och lärosatser, ökar betydelsen av att eleverna intar en aktiv roll.

Kombinera lärarens framställning med andra metoder. Ett effektivt sätt att använda lärarens framställning i klassrummet är att använda den som en del av en övergripande lektionsplan som också omfattar andra undervisningsmetoder. Framställningen bör vara flexibel nog att ge utrymme åt förändringar om det visar sig att eleverna är uttråkade eller förvirrade. På det sättet förblir lektionen elev- och kunskapsinriktad även när läraren talar, och läraren kan göra anpassningar efter behov. Någon jämförde det en gång med snöret i ett pärlhalsband. Pärlorna föreställer olika metoder som läraren använder (frågor, diskussioner, grupparbete osv.), men de binds samman av lärarens framställningar och förklaringar. Snöret i sig utgör inte ett vackert pärlhalsband.

Variera på ett lämpligt sätt. Det finns olika sätt att åstadkomma en omväxlande lärarframställning. Läraren kan undvika enformighet genom att ändra röstläge, tonhöjd och styrka och genom att flytta sig runt i rummet allteftersom framställningen fortskrider. Det material som presenteras kan också varieras. Läraren kan till exempel återge berättelser, använda lämplig humor, hänvisa till bilder eller klassrumsföremål, läsa citat, använda tavlan eller audiovisuella framställningar och bära vittnesbörd. Lämplig variation i lärarens framställning bör alltid förhöja elevernas förmåga att förstå och tillämpa skrifterna.

Berättelser [5.5]

Berättelser kan bidra till att bygga upp elevernas tro på Jesu Kristi evangelium. De kan frambringa intresse och bidra till elevernas förståelse av evangeliet genom ställföreträdande upplevelser. Berättelser kan också vara särskilt effektiva när det gäller att hjälpa eleverna förstå de evangelieprinciper som har identifierats inom ett skriftställeblock. Genom att sätta in en evangelieprincip i ett nutida sammanhang, förutom i det skriftliga sammanhanget, kan berättelser hjälpa eleverna förstå hur en evangelieprincip berör deras liv och hjälper dem känna en önskan att tillämpa den.

Äldste Bruce R. McConkie lärde: "Det finns naturligtvis inget fel med att återge en trosstärkande nutida berättelse, en som har hänt i vår tidsutdelning. ... Detta bör förvisso tillfullo uppmuntras. Vi bör anstränga oss till det yttersta att visa att samma saker som hände bland de trofasta i gamla tider händer i de heligas liv idag. ..."

Kanske det fullkomliga mönstret för att framställa trosuppbyggande berättelser är att undervisa om skrifternas innehåll och därefter sätta en stämpel av levande verklighet på dem genom att berätta om en liknande händelse som inträffat i vår tidsutdelning och för vårt folk, och — det mest idealiska — för oss som individer" (*New Era*, juli 1978, s. 4–5).

Lärare kan återge berättelser från profeternas liv och från kyrkans historia, liksom berättelser som återfinns i generalkonferenstal och i kyrkans tidningar. De kan också återge sanna berättelser som de själva har erfarenhet av. Några av de mest meningsfulla och verkningsfulla inlärningsupplevelserna äger rum när läraren inbjuder eleverna att återge berättelser från sina egna liv som illustrerar hur de blivit välsignade genom att efterleva en evangelieprincip.

Anteckningar

Viss försiktighet bör iakttas vid användandet av berättelser.

- Om berättelser blir den dominanta metoden eller undervisningstekniken kan berättelserna i sig själva bli det centrala i lektionen, vilket minskar den tid som används åt skrifterna och överskuggar de lärosatser och principer som lärs ut.
- Användandet av alltför många berättelser från lärarens eget liv kan innebära att läraren upphöjer sig själv och "sätter upp sig själv som ljus för världen" (se 2 Nephi 26:29).
- Även om berättelser kan upplysa och levandegöra skriftundervisningen och hjälpa eleverna att känna Andens kraft, bör de aldrig användas för känslomässig manipulation.
- Läraren bör vara noga med att inte försköna innehållet i en sann berättelse för att göra den mer dramatisk eller verkningsfull.
- Om en berättelse inte är sann, som till exempel en rolig historia för att illustrera en punkt i undervisningen, bör det i början av berättelsen klart betonas att den inte är sann.

Små gruppdiskussioner och uppgifter [5.6]

Ibland är det till hjälp att dela upp klassen i par eller små grupper så att eleverna kan delta i en studieaktivitet eller gemensam diskussion. Små gruppaktiviteter möjliggör ofta för ett större antal elever att delta och kan skapa en trygg atmosfär där eleverna kan utbyta känslor, tankar och bära vittnesbörd för varandra. Dessa aktiviteter kan också ge tillfällen för eleverna att undervisa andra om evangeliet och att hjälpa dem förbereda sig för att undervisa om evangeliet i framtiden. Diskussioner i små grupper kan effektivt inbegripa dem som tycks tappa intresse och koncentration, såväl som att det möjliggör för eleverna att utveckla kommunikationsfärdigheter och stärka lämpliga sociala och andliga relationer. De kan också skapa självförtroende hos reserverade elever och göra så att de blir mer meningsfullt engagerade.

När eleverna arbetar i par eller i små grupper kan det vara till hjälp att tänka på följande:

- Innan lärare delar upp eleverna i mindre grupper bör de tydlig informera om vad som eleverna förväntas göra under aktiviteten. Det är ofta till hjälp att skriva upp dessa instruktioner på tavlan, eller på ett utdelningsblad, som gör det möjligt för eleverna att hänvisa tillbaka till dem under aktiviteten.

Anteckningar

- Inlärningsaktiviteter för små grupper som är relevanta för elevernas liv och omständigheter frambringa i allmänhet större intresse och engagemang.
- Att utse en ledare bland eleverna till varje grupp, såväl som att ange en begränsad tid, hjälper gruppen att hålla fast vid uppgiften. Långa gruppaktiviteter resulterar ofta i att grupperna slutar vid olika tidpunkter och kan leda till oordning i klassrummet.
- I allmänhet deltar eleverna i aktiviteten med större intresse om läraren i förväg inbjuder dem att förbereda sig på att berätta för eller undervisa klassen om någonting som de har lärt sig av aktiviteten. Detta ger också eleverna tillfällen att öva på att undervisa andra om evangeliet.
- Elever arbetar ofta bättre i grupp när de forskar i skrifterna, läser ett citat eller fullgör någon annan uppgift individuellt innan de samlas tillsammans.
- I grupper på fem eller fler elever kan det bli svårt för varje person att delta på ett meningsfullt sätt. Dessutom är det i allmänhet svårare för större grupper att hålla fast vid uppgiften.
- Att arbeta i små grupper kanske inte är den bästa metoden för att besvara enkla frågor på grund av den tid som krävs för att organisera eleverna i grupper.
- När gruppaktiviteter för inläring överanvänds blir de mindre effektiva.

Under små gruppdiskussioner eller uppgifter kan eleverna glömma bort syftet med aktiviteten, diskutera personliga angelägenheter eller bli nonchalanta i sin inläring. En lärare som förblir aktivt engagerad genom att gå från grupp till grupp och övervaka inlärningsaktiviteten kan hjälpa eleverna hålla fast vid uppgiften och få ut mesta möjliga av den.

Skrivövningar [5.7]

Läraren bör låta eleverna delta i skrivövningar som att föra anteckningar, dagbok, skriva arbetsblad och nedteckna personliga reflektioner och betraktelser. Att då och då låta eleverna skriftligt besvara tankeväckande frågor bidrar till att fördjupa och förtydliga deras tankar. Att låta eleverna besvara en fråga skriftligt innan de förmedlar sina tankar för klassen ger dem tid att formulera sina tankar och att ta emot intryck från den Helige Anden. Elever kan vara mer benägna att återge sina tankar när de först har skrivit ner dem och det som de förmedlar är ofta mer meningsfullt. Bland annat ger skrivuppgifter eleverna möjlighet att delta på ett personligt sätt, ta emot inspiration, förbereda sig på att undervisa och uttrycka sina känslor för varandra, erkänna Herrens hand i sitt liv och bära vittnesbörd. När lärare bestämmer sig för vilka skrivuppgifter som är lämpliga för en inlärningsupplevelse så bör de beakta den princip som äldste David A. Bednar delgav: "Att skriva ner vad vi lär oss, tänker och känner medan vi studerar skrifterna är en annan form av begrundan och en kraftfull inbjudan till den Helige Anden om fortsatt undervisning" ("Emedan vi kunna se dem", *Liahona*, apr. 2006, s. 21).

Skrivövningar för elever som är yngre eller vars förmågor är mer begränsade bör anpassas för att hjälpa dem med att lyckas. En lärare kan till exempel förbereda en kompletteringsuppgift där eleverna ges mer information och mindre krävs av dem. Lärare kan hjälpa dessa elever genom att fokusera skrivuppgiften på korta avsnitt i skrifterna eller specifika frågor och genom att ge dem tillräckligt med tid att slutföra uppgiften.

Elever har i allmänhet större nytta av en skrivaktivitet när:

- Läraren bidrar med tydliga, skrivna instruktioner som eleverna kontinuerligt kan hänvisa till under hela uppgiften.
- Aktiviteten fokuserar deras tankar på de sanningar i evangeliet som går att tillämpa på deras individuella omständigheter.
- Aktiviteten hjälper dem att personligen tillämpa dessa sanningar.
- Eleverna får stöd och hjälp av sin lärare genom hela skrivaktiviteten.
- Tidsbegränsningar fastställs i intervaller som är lämpliga för övningens svårighetsgrad.
- Eleverna inbjuds att förklara, berätta eller vittna om någonting som de har lärt sig av aktiviteten.
- Eleverna vet att skrivaktiviteter som är inriktade på personliga känslor eller beslut inte sprids till andra, däribland läraren, utan elevens tillåtelse.
- Aktiviteten ingår som en meningsfull del av lektionsplanen och är inte till för att hålla eleverna sysselsatta eller för att bestraffa dåligt uppförande.
- Alternativa metoder för upptecknande av tankar och idéer ges till dem som har skrivsvårigheter. Man kan låta en annan elev verka som skrivare, göra en ljudinspelning, och så vidare.
- Skrivaktiviteter inte överanvänds.

Anteckningar

Skrivtavla [5.8]

En väl förberedd skrivtavla kan visa att läraren är väl förberedd och bidrar till en känsla av målmedvetenhet i klassrummet. Effektiv användning av skrivtavlan under lektionen kan förbereda eleverna för inläring och locka till meningsfullt deltagande, särskilt dem som har lättare för visuell inläring. När lärare använder tavlan bör de komma ihåg att skriva läsligt och tillräckligt stort för alla att se, att materialet är väldisponerat och lätt att läsa. Där en skrivtavla inte finns att tillgå kan ett stort papper eller en anslagstavla fylla samma funktion.

På skrivtavlan kan läraren sammanfatta lektionens väsentliga punkter och principer, göra en schematisk uppställning över en lära eller händelse, rita kartor, utveckla flödesscheman, rita bilder av föremål som finns i skrifterna, göra översikter över historiska händelser, skriva upp saker från skrifterna allteftersom eleverna finner dem, eller utföra ett dussintal eller fler andra aktiviteter som förbättrar inläringen.

Föremål och bilder [5.9]

Det är ofta svårt att lära ut evangeliets mindre påtagliga aspekter. Att använda föremål och bilder kan vara ett effektivt sätt för lärare att hjälpa eleverna förstå andliga principer. Ett bekant föremål, som till exempel en tvål, kan hjälpa eleverna förstå en mer abstrakt princip som omvändelse. Frälsaren hänvisade ofta till jordiska föremål (som bröd, vatten, ljushållare och skäppor) för att hjälpa sina åhörare att förstå andliga principer.

Föremål och bilder kan användas för att hjälpa eleverna föreställa sig människor, platser, händelser, föremål och symboler i skrifterna. Istället för att bara tala om ok (se Matt. 11:28–30) kan läraren ta med sig ett ok till klassen, visa en bild på ett sådant eller illustrera ett sådant på tavlan. Eleverna kan lukta och vidröra en blomma medan de läser om "ängens liljor" (Matt. 6:28–29). De kan smaka på osyrat bröd.

Objekt och föremål, vilket omfattar kartor och översikter, kan på ett effektivt sätt hjälpa eleverna visualisera, analysera och förstå skrifterna, särskilt när de används för att stimulera en diskussion. Att ha föremål eller bilder utställda när eleverna kommer in i klassrummet kan förbättra inlärningsatmosfären och uppmuntra en sökandets anda hos eleverna.

Två förmaningar kan ges när det gäller användande av föremål och bilder: För det första bör de alltid underbygga syftet med lektionen och inte avleda från det. För det andra bör den skriftliga redogörelsen alltid utgöra källan till klassrumsdiskussionen om miljön och detaljerna i en händelse, inte konstnärens tolkning av händelsen eller berättelsen.

Audiovisuella framställningar och datapresentationer [5.10]

Skrifterna är fyllda med redogörelser om hur Herren har hjälpt sina barn förstå hans lärdomar genom syn- och hörselsinnet (se 1 Nephi 11–14; L&F 76; Mose 1:7–8, 27–29). Audiovisuella och tekniska hjälpmedel, när de används lämpligt och effektivt, kan hjälpa eleverna bättre förstå skrifterna och lära sig att tillämpa evangeliets sanningar.

Audiovisuella hjälpmedel kan porträttera viktiga händelser i skrifterna och kan hjälpa eleverna visualisera och uppleva dessa händelser. De här hjälpmedlen kan dramatisera hur människor tillämpar evangeliets principer för att övervinna utmaningar och problem och kan ge tillfällen för Anden att bära vittne om sanningen.

Datateknik möjliggör för läraren att visa videoavsnitt, att visa viktiga frågor, bilder eller citat från generalauktoriteter, eller belysa principer och lärosatser som identifieras under en lektion. Datapresentationer kan också användas på ungefär samma sätt som en skrivtavla kan användas — till att sammanfatta nyckelpunkter i lektionen, visa skriftställe- hänvisningar och ge visuella instruktioner till inlärningsaktiviteter för par, grupper eller enskilda. Användandet av teknik på detta sätt kan vara till nytta för elever som lär sig visuellt och kan hjälpa eleverna att organisera och bättre förstå det som de lär sig.

Användandet av audiovisuella hjälpmedel, datorer och andra tekniska resurser bör bidra till att göra lektionen tydlig, intressant och minnesvärd och bör inte avleda eleverna från att känna Andens maningar.

Audiovisuella presentationer kan bäst hjälpa eleverna lära sig och tillämpa evangeliets principer när de används till att stimulera tankar och känslor och att engagera eleverna i den skriftliga texten. Det kan vara till hjälp att skriva upp på tavlan vad eleverna specifikt kan vara uppmärksamma på eller frågor som de kan fundera över när de tittar på eller lyssnar till presentationen. Det kan också ligga ett värde i att göra en paus under framställningen för att ställa frågor eller peka på information som är till hjälp för eleverna. Många gånger är det bara nödvändigt med en del av ett audiovisuellt hjälpmedel för att genomföra lärarens målsättning. Lärare som införlivar andra metoder, till exempel diskussioner och skrivövningar, i samband med användandet av media och teknik ökar sannolikheten för att evangeliets principer blir förstådda och internaliserade. När textfunktionen finns att tillgå på audiovisuella presentationer kan det öka förståelsen och göra så att eleverna bättre minns dem, detta gäller särskilt dem som har svårt att höra.

Vid användning av audiovisuella hjälpmedel eller datateknik i en lektion bör läraren sätta upp utrustningen innan lektionen börjar och se till att den fungerar ordentligt. De bör också förvissa sig om att samtliga elever kan höra presentationen och se den där de sitter. Före lektionen bör läraren förbereda det audiovisuella hjälpmedlet eller datorn att börja på rätt ställe när de behövs i lektionen. Det kan också vara en god idé för lärare att öva på att använda den tekniska utrustningen till presentationen innan den används i lektionen.

Anteckningar

Riktlinjer [5.10.1]

Kanske mer än med någon annan undervisningsmetod för användandet av audiovisuella hjälpmedel och teknik med sig några inneboende utmaningar och tänkbara skyldigheter. Lärare bör använda visdom när de avgör om en audiovisuell presentation eller datapresentation är lämplig och till nytta för inlärningsupplevelsen. Alltför stor tilltro till teknik kan leda till lektioner som är teknik- och mediainriktade snarare än lektioner som utgår från skrifterna och är inriktade på eleven. Följande frågor kan hjälpa läraren fatta kloka beslut för hur audiovisuella hjälpmedel och dataresurser ska användas:

1. Hjälper hjälpmedlet eleverna att lära sig det som är väsentligt?
Audiovisuella presentationer kan vara mycket underhållande eller imponerande för eleverna, men har de en direkt koppling till målet för lektionen och till vad eleverna behöver lära sig? Att använda dessa hjälpmedel som "tidsutfyllare" eller underhållning är inte tillräcklig orsak för att använda dem. Lärare bör titta på eller lyssna till varje presentation innan de använder den i klassen och se till att den förstärker eller stöder skrifterna och de lärosatser som lärs ut i lektionen.
2. Är den ett hjälpmedel till lektionen eller dess huvudsakliga fokus?
Äldste Boyd K. Packer gav rådet: "Audiovisuella hjälpmedel i klassen kan vara till välsignelse eller förbannelse, beroende på hur de används. De kan jämföras med kryddor i maten. De bör användas sparsamt för att understryka eller göra lektionen intressant" (*Teach Ye Diligently*, rev. uppl. [1991], s. 265).
3. Är det lämpligt och i harmoni med kyrkans normer? Är det uppbyggande?
Många produkter som framställs i världen kan ha ett gott budskap men innehåller ofta ett icke önskvärt element som kan sårå Anden eller se mellan fingrarna på idéer som inte är i harmoni med evangeliets lärdomar. Ett video- eller audioavsnitt bör, även om det är lämpligt, inte användas om det kommer från en källa som innehåller olämpligt material. Ämnen som är kontroversiella eller sensationella är vanligtvis inte uppbyggande för tron och vittnesbördet.
4. Överträder den copyrightlagar eller andra tillämpliga lagar?
Många videor, sånger och annat audiovisuellt material har restriktioner utifrån lagar om upphovsrätt eller användaröverenskommelser. Det är viktigt att alla seminarie- och institutlärare och ledare följer copyrightlagarna för landet som de undervisar i och att de följer tillämpliga lagar och skyldigheter så att varken de eller kyrkan blir åtalbara.

Följande riktlinjer är tillämpliga för seminarie- och institutlärare och ledare i *samtliga* länder.

Användandet av material som tagits fram av kyrkan [5.10.2]

Såvida inte annat anges på material som tagits fram av kyrkan kan lärare och ledare kopiera och visa filmer, videor, bilder och musikinspelningar som producerades av kyrkan för icke-kommersiell användning och till användning i seminariet och institutet. Noter får kopieras från *Psalmer*, *Barnens sångbok*, och kyrkans tidskrifter för icke-kommersiellt bruk i kyrkan,

seminariet och institutet, såvida inte restriktioner särskilt anges på psalmen eller sången. Lärare och ledare i seminariet och institutet kan ladda ner och visa material som tagits fram av kyrkan i sina klasser, såvida inte materialet innehåller särskilda restriktioner som anger annorlunda.

Anteckningar

Användandet av material som inte tagits fram av kyrkan [5.10.3]

Som allmän regel gäller att program, mjukvara och audiovisuellt material inte får laddas ner från internet eller visas i klassen från internet såvida inte vederbörliga licenser har inhandlats. Om inte en video, sång eller annat AV-material ägs av kyrkan, finns det en betydande risk, i alla länder, att visningen av sådant material i en klass kan bryta mot lagarna om upphovsrätt. Som allmän regel gäller därför att seminarie- och institutlärare och ledare över hela världen inte bör visa lektionsmaterial som kyrkan inte producerat.

Kopiering av media som innehåller copyrightskyddad musik (till exempel noter eller musikinspelningar) är ett direkt brott mot copyrightbestämmelserna såvida inte skriftligt tillstånd har getts av copyrightinnehavaren. Kopiering av copyrightskyddade texter till sånger är också olagligt utan tillstånd.

Nedanstående riktlinjer anger vissa undantag som gäller copyrightlagen i Förenta staterna och vilka gör det möjligt för seminarie- och institutlärare och ledare i Förenta staterna att visa videoklipp i klassen utan att först få licens från videoklippets copyrightägare. Även om liknande undantag finns i andra länder bör seminarie- och institutlärare kontakta Intellectual Property Office för att avgöra vilka specifika lagar och undantag som gäller deras länder innan de visar videoklipp från kommersiellt framställda videor eller program som är inspelade eller kommer från internet.

Användning av kommersiellt producerade videofilmer. Förenta staternas lag innehåller ett undantag som gör det möjligt för lärare och elever att använda kommersiellt producerade videor i klassen utan att köpa licens för att göra det. I det här fallet kan emellertid bara kommersiellt producerade videor användas i dessa undantagsfall om samtliga följande villkor uppfylls. Det videoklipp som visas måste vara: a) från en legalt gjord kopia; b) användas i direkt klassrumsundervisning, vilket innebär att seminarie- eller institutläraren måste vara närvarande medan klippet visas; c) visas i ett klassrum eller liknande som ägnas åt undervisning; d) visas av en icke vinstdrivande utbildningsorganisation, till exempel en seminarie eller institutklass; och e) visas för ett undervisningsändamål som är direkt kopplat till studiekursen och inte för underhållning. Att enbart som underhållning visa hyrda eller köpta kommersiella videofilmer före, efter, eller under lektionen är olagligt och oärligt. Så är nästan alltid fallet när en hel film visas.

Användning av inspelade program. I Förenta staterna kan ett TV-program som sänds avgiftsfritt till allmänheten och som spelats in användas i klassrummet bara om följande villkor uppfylls: a) Kopian behålls inte i mer än 45 dagar och därefter raderas den. b) Kopian används bara i klassrummet inom de första 10 dagarna efter det datum som kopian gjordes (efter de första 10 dagarna, men ändå inom 45 dagar, kan videon användas för lärarens utvärdering eller för att avgöra vilket program som ska användas i framtida

Anteckningar

lektioner). c) Kopian visas bara en gång (två gånger om det är nödvändigt att undervisningen förstärks). d) Kopian visas bara i klassrummet eller liknande plats ägnat åt undervisning. e) Det övergripande budskapet eller innehållet i programmet är inte förändrat. f) Banden får inte kopieras för att användas av andra. g) Alla exemplar måste innehålla programmets copyrightinformation. h) Programmet har inte sammanförts med avsnitt (fysiskt eller elektroniskt) från skilda program för att skapa en undervisnings-sammanställning eller annan produkt.

Förutom de föregående kraven bör klipp från kommersiellt producerade videor och program som är inspelade eller kommer från internet: a) bara visa en del av videon eller programmet; b) användas utan någon modifiering eller redigering av själva programmet; c) inte användas på ett sätt där det framgår att programmets upphovsman eller ägare stöder kyrkan, seminariet och institutet och dess undervisning eller på ett sätt som visar att kyrkan eller seminariet och institutet godkänner programmet, dess skapare eller ägare; d) inte används på ett sätt som man skulle kunna påstå stöder kyrkan eller seminariet och institutet; och e) används i enlighet med kända restriktioner och kyrkans riktlinjer.

Om seminariets och institutets lärare och ledare har frågor som inte besvaras av dessa riktlinjer, se 21.1.12, "Upphovsrättsskyddats material" i kyrkans handbok (*Handbok 2: Kyrkans förvaltning* [2010], 21.1.12). Därefter, vid behov, kontakta:

Intellectual Property Office
50 E. North Temple Street, Room 1888
Salt Lake City, UT84150-0018
Telefon: +1-801-240-3959 eller +1-800-453-3860, ankn. 2-3959
Fax: 1-801-240-1187
E-post: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

Musik [5.11]

Musik, särskilt kyrkans psalmer, kan ha stor betydelse för att hjälpa eleverna känna den Helige Andens inflytande i sina inlärningsupplevelser av evangeliet. I förordet till kyrkans psalmbok säger första presidentskapet: "Inspirerande musik är en viktig del av våra möten i kyrkan. Sångerna inbjuder Herrens ande, skapar en vördnadsfull känsla, förenar oss som medlemmar och ger oss möjlighet att lova Herren.

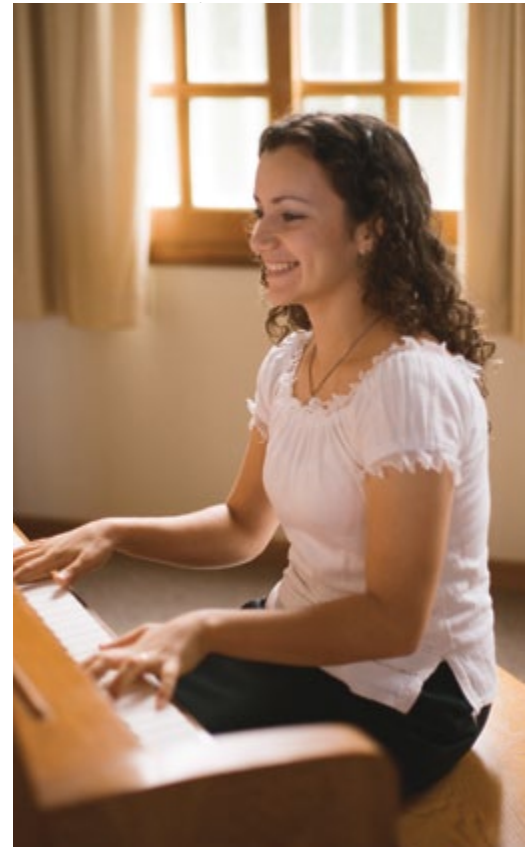
Några av de främsta predikningarna finner vi i psalmerna. Sångerna inspirerar oss att omvända oss och göra goda gärningar, bygga upp vittnesbörd och tro, trösta de sörjande och trötta, och de inspirerar oss att hålla ut till änden" (*Psalmer*, s. ix). Äldste Dallin H. Oaks har sagt: "Jag undrar om vi tillräckligt ofta använder denna välkomna resurs under våra möten, i våra lektioner och i våra hem. ...

Våra andliga sånger är en mäktig förberedelse för bön och evangelieundervisning" ("Gudsdyrkan genom sång", *Nordstjärnan*, jan. 1995, s. 8, 10). Lärare bör tala med eleverna om betydelsen av musik på kyrkans möten och hur den kan bidra till att skapa en atmosfär där Anden kan verka med större kraft.

Här är några sätt varpå läraren kan använda musik för att förhöja elevernas inlärningsupplevelse:

- Spela inspirerande musik när eleverna kommer till lektionen eller under lektionen medan de arbetar på en skrivuppgift.
- Inbjuda och uppmuntra eleverna att delta på ett meningsfullt sätt när de sjunger psalmer tillsammans som en klass.
- Gå igenom evangelieprinciper och bidra med ytterligare insikter under lektionen genom att sjunga en psalm eller en vers i en psalm som har direkt anknytning till det som undervisas den dagen. Det finns både ett register för skriftställen och ett ämnesregister längst bak i psalmboken som kan vara till hjälp i detta avseende.
- Skapa tillfällen där läsning av psalmernas ord kan hjälpa eleverna bygga och bära vittnesbörd om evangeliets lärosatser och principer.
- Inbjuda eleverna att utföra lämpliga musiknummer i klassen.

När man fattar beslut om hur man ska använda musik i klassrummet i något särskilt syfte (som bakgrundsmusik eller i samband med nyckelskriftställen eller memorering), är det viktigt att minnas följande förmaning från äldste Boyd K. Packer: "Ett antal försök har gjorts med att ta heliga evangelieteman och knyta samman dem med modern musik i förhoppningen att attrahera ungdomar till budskapet. ... Jag vet inte hur detta kan göras och resultera i ökad andlighet. Jag tror inte att det låter sig göras" (*That All May Be Edified* [1982], s. 279). Ytterst är det lärarens ansvar att förvissa sig om att all musik som används i samband med inlärningsupplevelsen befinner sig i harmoni med kyrkans normer och att den inte på något sätt sårar Herrens Ande.

Anteckningar

Allmänna råd och förmaningar [5.12]

Även om det är lämpligt med en önskan att bygga upp goda relationer till eleverna, det är en högst lovvärd önskan, kan den, om den inte kontrolleras, få lärarna att bry sig mer om vad eleverna tycker om dem än vad de bryr sig om elevernas lärande och tillväxt. Detta leder ofta lärare till att hellre använda metoder som är avsedda att höja deras anseende i elevernas ögon än att använda metoder som är avsedda att inbjuda den Helige Anden. Lärare som går i denna fälla gör sig skyldiga till prästvælde eftersom de "sätter upp sig själva som ljus för världen så att de kan skaffa sig vinning och få världens beröm" (2 Nephi 26:29). Lärare bör vara noga med att deras användning av humor, personliga berättelser eller andra undervisningsmetoder inte görs i avsikt att underhålla, göra intryck eller vinna elevernas beröm. Istället bör all inriktning hos religionslärare ligga i att förhärliga sin himmelske Fader och att leda sina elever till Jesus Kristus.

President Howard W. Hunter lärde: "Jag är säker på att ni inser den potentiella faran med att vara så inflytelserik och så övertygande att era elever sätter större tilltro till er än till evangeliet. Detta är ett underbart problem att brottas med, och vi kan bara hoppas att ni alla är sådana karismatiska ledare. Men det ligger en genuin fara i detta. Detta är anledningen till att ni måste inbjuda era elever till själva skrifterna, inte bara ge dem er tolkning och framställning av dem. Detta är anledningen till att ni måste inbjuda era elever att känna Herrens Ande, inte bara ge dem era personliga reflektioner över dem. Detta är ytterst anledningen till att ni måste inbjuda era elever direkt till Kristus, inte bara till någon som lär ut hans lärdomar, oavsett hur skickligt. Dessa elever kommer inte alltid att ha tillgång till er. Ni kan inte hålla dem i handen efter att de gått ut skolan. Och ni är inte i behov av personliga lärjungar" ("Eternal Investments" [en kväll med president Howard W. Hunter, 10 feb. 1989], s. 2).

Dessutom är följande råd och förmaningar tillämpliga på en mångfald undervisningsmetoder och situationer:

- *Användning av tävlingar.* Läraren bör vara försiktig med att använda sig av tävlingar i klassrummet, särskilt när eleverna tävlar inbördes mot varandra. Tävlingar kan leda till stridigheter, besvikelse, hån eller skam och få Anden att dra sig undan.
- *Negativ förstärkning.* Lärare bör använda omdöme när de uttrycker missnöje med en klass eller med en enskild elev. De flesta elever känner sig otillräckliga i någon grad och behöver byggas upp och uppmuntras snarare än att få sina tillkortakommanden förstärkta.
- *Sarkasm.* Oavsett om den uttrycks av en lärare till en elev eller av en elev till en annan, är sarkasmer nästan alltid negativa och sårande och kan leda till åtlöje och förlust av Anden.
- *Olämplig kommunikation och språk.* Lärare bör undvika att skrika på eller argumentera med eleverna. Världslighet och vulgaritet har ingen plats i en religiös inramning.

6

Fortsatt utveckling som lärare

När lärare strävar efter att genomföra de principer och metoder som beskrivs i denna handbok bör de ständigt men tålmodigt arbeta på att förbättra sig. Lärare måste rad på rad lära sig principer om effektiv undervisning och behärska effektiva undervisningsfärdigheter genom studier, tro, övning och erfarenhet. Det finns många sätt att utvärdera undervisningens effektivitet och att få feedback och hjälp om hur man förbättrar sig. Något av det som hjälper lärare att bli bättre är formella, strukturerade metoder som iakttagelse och feedback från kamrater, chefer eller elever. Det finns också informella sätt som att lyssna på eleverna, observera andra lärare eller utbyta tankar och erfarenheter med kollegor.

En av de mest värdefulla källorna till feedback kan vara självbedömning under ledning av den Helige Anden. Äldste Henry B. Eyring lärde:

”Efter klassen kanske du finner en stund till bön för att tydligt kunna se vad som hände i klassen och vad som hände i elevernas liv. Du kan göra det på ditt eget sätt, men det sätt varpå jag tycker om att göra det är på ungefär följande sätt: Jag frågar: ‘Var det någonting jag sade eller gjorde som lyfte upp dem?’ ...

Om du ställer frågan i bön, ödmjukt och i tro, kommer du ibland — kanske ofta — att minnas stunder då du i lektionen såg ett uttryck i en elevs ansikte, eller hörde i en elevs röst, kanske till och med i det sätt varpå eleven satte sig upp och lutade sig framåt vid något tillfälle i lektionen och som övertygar dig om att de blev upplyfta.

Men än viktigare är att det kan ge dig en chans att inhämta lärdom. Du kan lära dig vad som hände i klassrummet och vad du därigenom kan göra för att föra dessa upplyftande upplevelser till dina elever om och om igen” (“Converting Principles” [kommentarer vid en kväll med äldste L. Tom Perry, 2 feb. 1996], s. 2).

När lärare har en önskan att förbättra sig och ständigt försöker undervisa på ett sätt som är behagligt för vår Fader i himlen, så inspirerar han dem i deras förberedelse, stärker deras relation till eleverna och ärar deras ansträngningar i klassrummet och välsignelser dem med sin Ande att mera fullständigt genomföra hans verk. Han hjälper dem också att se områden där de utvecklas samtidigt som de strävar efter att undervisa på ett sätt som leder eleverna till att förstå och förlita sig på Jesu Kristi undervisning och försoning.

Ytterst bör varje religionslärares mål vara att så väl som möjligt representera världens Frälsare som "en lärare som kommer från Gud" (se Joh. 3:2). Äldste Boyd K. Packer sade till en lärargrupp vid seminariet och institutet: "De egenskaper som har varit mitt utsökta privilegium att se hos er bröder och systrar under årens lopp är varken mer eller mindre än bilden av Läromästaren som genomlyst er. Jag tror att i den grad som ni utför en prestation i enlighet med de utmaningar och det uppdrag som ni har fått så kommer Kristi bild att vara inpräntad i ert ansikte. Och i allt väsentligt kommer i klassrummet i detta ögonblick och i detta uttryck och med denna inspiration, ni att vara han och han att vara ni" ("The Ideal Teacher" [tal till seminariets och institutets fakultet, 28 juni 1962], s. 5–6).

Herrens löfte [6.1]

Undervisning om evangeliet är Herrens verk, och han vill att seminariets och institutets lärare ska ha framgång med detta uppdrag. När lärare och ledare dagligen åkallar honom får de uppleva att hjälpen kommer. Han ger ett löfte till dem som strävar efter att leva i enlighet med och undervisa om hans evangelium:

"Därför säger jag er sannerligen: Höj era röster för dessa människor, uttala de tankar som jag skall lägga i era hjärtan, och ni skall inte komma på skam inför människorna,

ty det skall i samma stund, ja, i samma ögonblick, bli er givet vad ni skall säga.

Dock ger jag er en befallning att vadhelst ni förkunnar i mitt namn skall ni förkunna med allvar i hjärtat, med ödmjukhetens anda i allt.

Och jag ger er detta löfte att i den mån ni gör detta skall den Helige Anden utgutas för att bära vittne om allt vad ni säger" (L&F 100:5–8).

Ämnesregister

A

- Administrera 7
 - program och resurser 7
- Analysera 27, 29, 32, 40, 44, 60, 70
 - Se också Frågor som leder eleverna till att analysera för att få insikt
- Andaktsstunder 12, 15, 16, 36, 50
- Anden, undervisa genom
 - Se Helige Anden, den, Undervisa och lära genom Anden
- Andlig manipulation eller tvång 12–13, 67
- Anpassa lektionen 13, 17, 51, 56, 57, 66
- Audiovisuella framställningar och datapresentationer 70–71
 - riktlinjer 72
- Avsikt, hos skrifternas författare 23, 24, 27, 38, 39, 53
- Avsnitt i skriftställeblock 39, 52, 55

B

- Bakgrund 24
- Ballard, M. Russell
 - vittnesbörd förändrar liv 33
- Bednar, David A.
 - att skriva inbjuder den Helige Anden 68
 - den Helige Anden tränger in i hjärtat 6
 - läsa skrifterna från pärm till pärm 39
 - samband, mönster och teman 23
 - trosinspirerad handling visar villighet 6
- Begrundan 21, 31, 40, 68–69
- Benson, Ezra Taft
 - relationen mellan man och hustru 3
 - skrifternas författare såg vår tid 53
 - skrifterna ska vara utgångspunkt 51
 - vad som krävs för att lärare ska inhämta kunskap om evangeliet ... 20
- Berätta V, 12, 30, 32, 40, 43–46, 62, 66–67, 68–69
 - heliga personliga upplevelser 62
- Berättelser V, 30, 66–67
- Beredvillighet, elevens 15, 49–50, 56–57, 70
 - Se också Elever, förberedelse för att lära

- Besluta vad som ska undervisas och hur det ska gå till 52–57
- Betoning 40, 53, 54, 55, 57
- Bön 3, 12, 13, 78
 - för eleverna V, 14, 50
 - under lektionsförberedelser V, 13, 47, 52

C

- Clark Jr., J. Reuben
 - lärare har en stor uppgift IX
 - undervisa om evangeliet så som skrifterna gör det 5
 - ungdomar har upplevt andliga välsignelser 32
 - ungdomar hungrar efter andliga ting 48

D

- Dagböcker 68
- Dagliga skriftstudier 6, 10, 19–20
- Datapresentationer 71
- Definiera svåra ord och uttryck 22, 25, 52
- Deltagande, elevernas 6–7, 8, 21, 50, 52, 63, 67, 69
- Disciplin 17–19
- Diskussion 63–64, 71

E

- Elev
 - Se Elevens roll
- Elever
 - behov och förmågor 9, 14, 40, 47, 51, 54
 - deras uppgift under inläring
 - Se Elevens roll
 - förbereder sig för att lära 6, 49–50, 57, 70
 - undervisa andra om evangeliet 6, 7, 32, 55–56, 67
- Enighet 4, 12, 50
 - Se också Främja en inlärningsmiljö av kärlek, respekt och målmedvetenhet
- Eyring, Henry B.
 - elevens fria sökande i tro 6
 - endast genom Anden 11

- frågor är kärnan i studier och undervisning 58
- göra timliga saker bra 8
- håll fast vid kursmaterialets innehåll 51
- kan inte veta allt som skrifternas författare menade 53
- om att skilja på princip och lärosats 26
- själbedömning genom bön 78
- skrifterna drar till sig eleverna 48
- skrifterna släcker törst 48
- sök efter omvändande principer 54
- ständig lydnad för med sig utveckling 3
- två sätt att betrakta evangeliet 54
- uttala dig försiktigt om Anden 13
- vårt mål som lärare 1
- vissa frågor inbjuder till inspiration 61

F

- Familjen, hjälpa 8
- Faust, James E.
 - sanningen måste formuleras (citerar B. H. Roberts) 28
- Feedback 49, 78
- Film
 - Se Audiovisuella framställningar och datapresentationer
- Följa evangeliet X, 2, 4, 47
- Föräldrar till elever X, 8, 17, 19
- Förberedelse
 - av lektioner
 - Se Lektionsförberedelse
 - elev 6, 49–50
 - personlig 47–49
- Förberedelser för undervisning 47–57
- Föredöme, lärarens 2–3, 20, 35
- Föremål och bilder 50, 70
- Förfriskningar 17
- Förklara 28–29, 32, 40, 55
 - berätta och vittna om lärosatser och principer i evangeliet 31–33
- Förstå
 - lärosatser och principer 6, 28–29, 32, 40, 43–44, 46, 53, 56, 61, 66, 70
 - sammanhang och innehåll i skrifterna och i profeternas ord 10, 23–25, 34, 39, 40–41, 43–46, 52, 55, 59–61, 65

Första presidentskapet	
psalmer inbjuder Herrens Ande	74
Fortbildning	47, 49
Frågor	V, 22, 29, 50, 57, 58–62
som framkallar känslor och vittnesbörd	30, 33, 61–62
som inbjuder eleverna att söka efter information	59
som leder eleverna till att analysera för att få insikt... 29, 60–61	
som uppmuntrar tillämpning	62
Framhållna principer	27
Främja en inlärningsmiljö av kärlek, respekt och målmedvetenhet... 10, 13–19, 50, 63	
Funktionshinder, elever med	14, 20, 69, 71
Fysisk inlärningsmiljö	16

G

Gör lektionen personlig	7, 40–41, 50–51, 54
Grundläggande lärosatser	35–36, 54
Grundlärar och principer	5, 26, 38
formulera	12, 28, 53, 69, 71
undervisning	5, 6, 38–46
Grundprinciper för att studera och undervisa om evangeliet	10–37, 39–41
Grupper, arbeta i	32, 67–68
Gruppera verser	
Se Avsnitt i skriftställeblock	

H

Hales, Robert D.	
elevernas tro stärks av att undervisa och vittna	33
hjälp eleverna få ett andligt vittnesbörd	29
sträva efter personlig rättfärdighet	2
Handlingsfrihet	
elever utövar	6, 58
som trosinspirerad handling	6
Helige Anden, den	
dess funktioner	11
dess uppgift under inläring	1–2, 6, 10–13, 15, 31, 34, 38, 48, 55
hjälp till med förberedelser	51, 53–54, 78
öppna dörren för dess inflytande... 6, 7, 12, 13, 15, 17, 30, 31, 41, 49, 50, 56, 58, 61, 63, 68, 74	
sträva efter samvaro med	2
uppbyggelse genom	6

Hinckley, Gordon B.	
fortsätt att utvecklas	3
ingen av oss vet tillräckligt	4
Hjärtat, få in evangeliet i	VII, 2, 6, 11, 29, 30, 39, 55, 62, 63
Se också Omvändelse	
Holland, Jeffrey R.	
älska ointresserade elever	19
låt eleverna forska i skrifterna	22
lugn atmosfär är nödvändig	12
Hunter, Howard W.	
förfälska inte Andens inflytande	12–13
Jesu Kristi undervisning och föredöme	4
möjlig fara för karismatiska lärare	76
studera skrifterna varje dag	19
ungdomar känner förtroende för skrifterna	34
Hur man undervisar, bestämma sig för	6, 51–52, 55–57

I

Identifiera	
förstå, känna sanningen och dess betydelse och tillämpa evangeliets lärosatser och principer	26–31
lärosatser och principer	26–28, 39, 43, 53, 56, 60, 61
Inläring	
genom Anden	11–13, 17, 20, 55, 65
miljö	13–14
Se också Helige Anden, den, Undervisa och lära genom Anden	
Inramning	
geografisk	24
historisk	24, 60
kulturell	24, 60
Inskrivning	8, 49
Inställning, lärarens	4

J

Jämföra och kontrastera	22
Jesu Kristi försoning	X, 1, 11, 14, 23, 25
Jesus Kristus	
betona sanningar som hjälper eleverna komma närmare	54
bild inpräntad i lärarens ansikte	78–79
elever deltar i klassen för att lära känna	15, 50
evangeliet hjälper oss bli mer lika	26
ge näring åt elevernas kärlek till	14

hjälpa eleverna bli mer lika genom begrundan	21
hur eleverna blir välsignade när de lär av och följer	1
inbjud Anden genom att inrikta exempel och diskussioner på	12
läraren bör vittna om kärlek till	33
lärarens fokus bör ligga i att leda eleverna till	76
lärarens önskan att bli lik	3
lära sig om genom den Helige Anden	11
löfte till dem som undervisar om hans evangelium	79
profeter vittnar om	53
skrifterna frammanar bilden av	25
undervisa som	V–VI, 3, 4, 13, 59, 70, 78–79

K

Känna sanningen och betydelsen av lärosatser och principer	10, 26, 29–30, 40, 44, 56
Karaktär, lärarens	4
Kärlek, kristuslik	3, 7, 13–14, 47
Kärlek och respekt	
för eleverna	13–14, 15, 18, 47, 50, 63
till Herren	2, 11, 12, 13, 33, 65
Se också Främja en inlärningsmiljö av kärlek, respekt och målmedvetenhet, Kärlek, kristuslik	
Kimball, Spencer W.	
lära genom att göra	32
Klassrummet, skötsel av	
Se Främja en inlärningsmiljö av kärlek, respekt och målmedvetenhet	
Klassrummets utseende	16
Klassrutiner	15
Könsangivelser i språket	77
Korrigerar störande eller olämpligt uppträdande	17–18
Kursmaterial ... 13, 24, 39, 51, 52, 54, 56, 57	
Kyrkans utbildningsverksamhet	IX

L

Lärare	
fokusering	52, 55, 57, 63, 65
framställning	65–66
yttre	16
Lära sig nyckelskriftställen och grundläggande lärosatser	34–36
Läs	
kursens text	23

skrifterna tillsammans i klassen	64–65	Ord från profeter och apostlar	5, 29, 30, 33	Rollspel	32
Lee, Harold B. vittnesbörd blir svagare	19	Ordningsföljd, undervisa ur skrifterna i <i>Se</i> Undervisa ur skrifterna i ordningsföljd		Romney, Marion G. skrifterna bevarar principer	26
Lektionsförberedelse	13, 15, 50–57, 58, 65–66	Orsak och verkan-förhållande ...	27, 38, 52	S	
bestäm hur du ska undervisa	6, 51–52, 55–57	P		Sammanfatta	41, 55, 57, 65
bestäm vad du ska undervisa	52–55	Packer, Boyd K. att förena evangeliets teman med modern musik	75	Sammanhang och innehåll	24, 52
källor till	50–51	audiovisuella hjälpmedel — välsignelse eller förbannelse	72	<i>Se också</i> Förstå sammanhang och innehåll	
Listor, göra över skriftställen	23	eleverna kommer ivrigt när de får andlig näring	50	Sarkasm	76
Lukas 5: Ett exempel	42	försoningen utgör den kristna lärans grund	1	Scott, Richard G. använda skrifterna såsom de upptecknats	35
Lyssna på eleverna	14, 64	Frälsaren är den föredömlige läraren	V	bedöma effektiv undervisning	30
M		Frälsarens bild i lärarens ansikte	78–79	elevernas engagemang inbjuder Anden	7
Målsättningen för kyrkans seminarier och institut	X, 1–9, 10, 15, 47, 50	innehåll och avsikt med skrifterna ...	26	enkla principuttalanden	27
Markera och notera	21, 28, 68–69	kan inte tvinga fram andliga ting	12	hjälpa ungdomar älska skrifterna	19–20
Maxwell, Neal A. du lär vad du är	3	kraften i att hålla sitt liv i samklang med Herrens ande	47	hjälp sanningen sjunka in hos eleverna	30
sanningen, betydelsen och nödvändigheten av omvändelse ...	30	sann lärdom förstådd	5	memorera skrifterna som att knyta vänskapsband	35
McConkie, Bruce R. nutida, trosstärkande berättelser	66	vittnesbörd vinnas genom att bära det	33	principer är koncentrerad sanning	5, 26
McKay, David O. ordning måste vi ha	19	vördnad öppnar uppenbarelsens kanaler	16	skilj principer från detaljer	26–27
Memorera skriftställen	34	Personliga skriftstudier	19–23, 25	skrifterna är ett slags handbok	23
Monson, Thomas S. evangelieundervisningens mål	30	Personlig tillväxt-programmet	9	utveckla rättfärdig karaktär	4
lära sig bakgrunden till skriftställen ...	24	Planera tiden	57	vänner i skrifterna	25
personen viktigare än problemet	18	Plikt mot Gud-programmet	9	viktigaste syftet med undervisning ..	54
Mönster för undervisning om skrifterna	39	Prästadsmedlem, samarbeta med	7, 8, 17, 19	Seminarier och religionsinstitut	IX, 8
Musik	12, 35, 50, 74–75	Prästvalde	67, 76	Skrifterna är lektionsförberedelsens huvudsakliga källa	50–51
O		Principer <i>Se</i> Grundläror och principer		definition och förklaring av skriftblock	39
Oaks, Dallin H. avstå från att undervisa om konkreta tillämpningar	31	Psalmer <i>Se</i> Musik		lärosatser och principer från ...	5, 26, 53, 60–61
betona lärosatser, principer och förbund	56	R		nyckelskriftställen	34–35
lärare bidrar till Herrens verk	1	Råd till elever	14, 18, 76–77	studiehjälpmedel	20–21
psalmer som välkommen resurs	74	Relation, att utveckla en, till eleverna	13–14, 50	studieteknik och metoder	20–23
undervisa med kärlek	13	Relationer till andra	2–3	undervisning	V, 5, 38–39
Observation	49, 78	till eleverna	3, 13–14, 50, 76, 78	Skriva	28, 31
Om/då-förhållanden	28	till prästadsmedlem	3, 8–9	övningar	68–69, 71
Omvändande principer	53–54	Relevans	50, 56	Skrivtavla	28, 69
Omvändelse	V, VII, 2, 6, 13, 26	Religionutbildning	IX, 1	Slutförande av studiekurser	8, 49
<i>Se också</i> Hjärtat, få in evangeliet i, Målsättningen för Kyrkans seminarier och institut, Syftet med Kyrkans seminarier och institut		Roberts, B. H. sanningen måste framläggas	28	Smith, Joseph alla andar är mottagliga för utvidgning	14
				nyckel till att förstå skrifterna	24
				Sökfrågor <i>Se</i> Frågor som inbjuder eleverna till att söka efter information	
				Stolplacering	16

Störande moment, avlägsna 16
 Studera skrifterna dagligen och läsa kursens text..... 19–23
 Syfte
 för Kyrkans seminarier och institut ... 1, 10, 53, 78
 främja en miljö som inriktar sig på ett 15, 50, 56
Se också Hjärtat, få in evangeliet i, Jesus Kristus, Omvändelse

T

Tävlingar 76
 Tillämpa lärosatser och principer 10, 20, 26, 30–31, 40, 43, 56, 62, 66, 70
Se också Frågor som uppmuntrar tillämpning
 Tillämpa skrifterna 22, 40
 Tro 47–49
 inspirerad handling VI, 6
Se också Helige Anden, den, inbjuda dess inflytande, Elevens roll
 tro på eleverna 48–49
 tro på Herren 48
 tro på ordet 47–48
 Tvärhänvisningar 22
 Tystnad 12, 63

U

Uchtdorf, Dieter F.
 vänd ungdomarna mot Kristus 2
 Underförstådda principer 27
 Undervisa och lära genom Anden 6, 11–13, 15, 47
Se också Helige Anden, den
 Undervisning
 allmänna råd och förmaningar ... 76–77

bestämma sig för hur man ska undervisa 6, 51–52, 55–57
 bestäm vad du ska undervisa 52–55
 genom Anden
Se Undervisa och lära genom Anden
 lärosatser och principer 5, 38–46
 metoder, färdigheter och tillvägagångssätt 56, 58–77
 observera, lyssna och urskilja 14, 17, 47, 64, 65
 på Frälsarens sätt V
 skrifterna i Kyrkans seminarier och institut 38–46
 skrifterna i ordningsföljd 38
 undvik spekulationer 51
 Uppbyggelse X, 5–6, 10, 11, 15, 50, 55, 64
 Uppenbarelse och inspiration ... 15, 16, 31, 61, 68–69
Se också Helige Anden, den, inbjuda dess inflytande
 Uppgift
 den Helige Andens
Se Helige Anden, den, Undervisa och lära genom Anden
 elevens roll ... 6, 15, 17, 50, 55, 57, 58, 66
 Upphovsrätt, lagar om 72
 Utbildningsrådet IX
 Utvecklas som lärare 3, 47–49, 78–79

V

Vad man ska undervisa om, bestämma 52–55
 Vårdighet 2, 11, 47
Se också Följ evangeliet
 Vår himmelske Fader
 betona sanningar som hjälper eleverna komma närmare 54

elever deltar i klassen för att lära känna 15, 50
 elever får styrka genom att fatta beslut i enlighet med hans vilja 5
 förhålliga i undervisningen 76
 har inspirerat utvalda män och kvinnor att uppteckna helig skrift 23
 hjälpa eleverna förbereda sig för vad de blir ombedda av 2
 hjälpa eleverna känna och älska X, 1
 hjälpa ungdomarna förbereda sig för evigt liv med X, 1
 lära om genom den Helige Anden ... 11
 läraren bör vittna om kärlek till 33
 lärarens önskan att bli lik 3
 påminnelse att elever med handikapp är barn till 14
 talar till eleverna genom skrifterna 34
 undervisa eleverna om deras oändliga värde för 14
 välsignelser av att undervisa på ett sätt som behagar 78
 Variation 57, 66
 Visualisering 22, 70
 Visuella hjälpmedel
Se Audiovisuella framställningar och datapresentationer, Föremål och bilder
 Vittna V, 12, 30, 33, 40, 43, 55, 62, 65
 Vittnesbörd, stärka V, 19, 30–31, 33, 35, 55–56, 62
Se också Hjärtat, få in evangeliet i, Omvändelse

W

Whiteboardtavla
Se Skrivtavla

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA

SWEDISH

